

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 3.Mart 2000. Broj 116. Godina III

Price \$1.50

Elvedina Tucaković

BOSANSKI GAZIJA

Intervju:
Josip Vrbić

"SILA ME MOŽE SLOMITI,
ALI ME NEĆE SAVITI"

NASTAVAK POTRESNE
PRIČE LOGORAŠA

EKSKLUZIVNO

SabaH NA INTERNETU: www.theafan.com/sabah/

Izetbegovićeva čestitka za Dan nezavisnosti BiH Prije osam godina donijeli smo hrabru odluku

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović uputio je jučer svim građanima BiH srdačne čestitke povodom 1. marta. Dana nezavisnosti Bosne i Hercegovine. - Prije osam godina donijeli smo zajedno hrabru odluku. Ne zaboravljajući nikad njen značaj, danas trebamo biti predani novom velikom cilju - da udruženim snagama

izgrađujemo bolju Bosnu i Hercegovinu, u kojoj će se svi građani osjećati slobodni i ravnopravni. Neka ovaj praznik bude naše ohrabrenje i obećanje prognanicima da će se vratiti svojim kućama, a svima zajedno podstiću izgradnju demokratske i cjelovite Bosne i Hercegovine - kaže Izetbegović u svojoj čestitci

OTVORENA OBNOVLJENA ŠKOLA U AHMIĆIMA

Travnik, 29. februara (BHP) - Obnovljena škola u Ahmićima, uništena 1993. godine tokom jednog od najgorih masakara u BiH, danas je svečano otvorena. USAID je u taj projekt uložio 474.000 KM, dok je za obnovu na

prostoru SBK uloženo 71 milion dolara, čime je omogućen povratak 5.000 izbjeglih i raseljenih. USAID je u SBK obnovio niskonaponsku mrežu, popravio vodovod i izgradio školu. Svečanosti su prisustvovali

Ususret općinskim izborima u BiH GLASAČKI LISTIĆI GLASAČIMA IZVAN ZEMLJE PUTUJU DANAS

Izborni period za općinske izbore u aprilu počinje u srijedu upućivanjem glasačkih listića putem pošte glasačima izvan zemlje, kojih ima ukupno 213.000, saopćila je glasnogovornica OSCE-a Tanja Domi na pres-konferenciji u Sarajevu, javlja BHP. Glasači izvan zemlje u više od 60 zemalja svijeta bit će prvi koji će odlučivati o budućnosti svojih predratnih općina, naglašavaju u OSCE-u. Svaki građanin BiH koji

se kod OSCE-a uspješno registrirao za glasanje, primit će uskoro paket za glasanje putem pošte, koji će sadržavati glasačke listiće i uputstva kako glasački list treba popuniti i vratiti nazad. Glasački listići za glasanje putem pošte moraju se kompletirati i vratiti Odjeljenju za glasanje izvan zemlje ne kasnije od 5. aprila. Listići koji stignu poslije ovog roka neće se brojati.

američki ambasador u BiH Thomas Miller, direktor misije USAID Edward I. Kadune, predsjednik FBiH Ejup Ganić, te predstavnici SBK i općine Vitez. Američki ambasador Thomas Miller izrazio je duboko poštovanje za sve što je urađeno

na planu povratka u ovaj kraj, te rekao da ova škola simbolizira veliku ulogu SAD-a, koju je ova zemlja imala u obnovi BiH, da pokazuje da Bošnjaci i Hrvati mogu zajedno živjeti, te da je budućnost BiH i njenoj djeci.

ALBRIGHT U MARTU U BiH

Sarajevo, 29. februara (BHP) - Posjeta državnog sekretara Sjedinjenih Američkih Država Madeleine Albright Bosni i Hercegovini, najavljena za 8. i 9. marta, prema saznanjima iz preliminarne kontakata s američkom stranom, posebno s američkim ambasadorom u BiH, bit će prilika za razmatranje širokog spektra pitanja koja se tiču BiH, ali i regiona u cjelini. Ovo je danas na pres-konferenciji u Sarajevu potvrdio portparol Ministarstva vanjskih poslova BiH Hajrudin Somun i dodao kako je američka vlada posebno zainteresirana da se u periodu do posjeta učini dodatni napor na rješavanju tri prioriteta BiH - funkcioniranju Vijeća ministara BiH, uspostavi granične službe i u pogledu utvrđivanja izbornog zakona. Somun je istovremeno najavio i posjetu komesara Evropske unije Christophera Pattena BiH, koja bi, kako se očekuje, trebala uslijediti 10. marta, te posjetu zamjenika ministra vanjskih poslova Poljske.

BUDUĆE BOSANSKO- HERCEGOVAČKE DIPLOMATE U POSJETI SAD-a

New York, 1. mart.

U zvaničnu posjetu SAD-a, ovih dana, nalazi se šesnaesto-člana delegacija budućih ambasadora koji će zastupati Bosnu i Hercegovinu u nekoliko zemalja svijeta. Ovu delegaciju čine predstavnici koje su delagirala oba entiteta. Na svom putu, nakon posjete Washingtonu, delegaciju u New York-u prihvatila je Misija BiH pri UN-a na čelu sa ambasadorom gospodinom Muhamedom Šaćirberijem-om. U toku posjete zgradi UN-a na East River-u delegacija se zvanično sastala sa Bernardom Miese-om, šefom odjela za mirovne operacije UN-a kao i sa Jaques Klein-om, šefom Misije UN-a u BiH i specijalnim predstavnikom generalnog sekretara UN za Bosnu i Hercegovinu.

Š.Dž.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savijet lista: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović
Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kopic (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH)
Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)
Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Hag: Počelo svjedočenje optuženog komandanta logora Omarska BRANIOCI PROTESTOVALI ŠTO JE RS NAZVAN “MARIONETSKI ENTITET”

Na klupi za svjedoke Miroslav Kvočka govorio o svom mješovitom braku i muslimanskim zetovima i prijateljima

Drugi dan suđenja četverici optuženih za zločine u prijedorskim logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje, počeo je protestom branilaca zbog jedne kvalifikacije iz uvodne riječi tužioca Grenta Nimana, koji je jučer Republiku Srpsku nazvao “marionetskim entitetom”, čije je konce vukao Slobodan Milošević. Protestujući, u ime svih branilaca, zbog takve kvalifikacije, banjalučki advokat Krstan Simić je ukazao da je Republika Srpska priznata Dejtonskim sporazumom i da je danas jedan od dva ravnopravna entiteta Bosne i Hercegovine, javlja Sense. Tužilac Niman je na to uzvratilo kako je jučer govorio o “događajima iz onih vremena”, dakle prije Dejtona, te “ne namjerava da povuče ono što je rekao.” Predsjedavajući sudija Rodrigues je zaključio da “nema potrebe da se o tome raspravlja”, te je pozvao Simića da na klupu

za svjedoke izvede svog klijenta, prvooptuženog Miroslava Kvočka.

Već dokazano

Svjedočenje optuženog neposredno nakon uvodne riječi tužioca je novina u postupku pred Haškim tribunalom. Inicijativa za to je, kako saznajemo, potekla od branilaca nekih optuženih, koji smatraju da nema potrebe iznova dokazivati ono što je već dokazano na prethodnim suđenjima. Oni, zato, ne namjeravaju da osporavaju da su u prijedorskim logorima vladali neljudski uslovi, te da su zatočeni Muslimani i Hrvati u njima ubijani, prebijani, mučeni, silovani i izlagani drugim nečovječnostima, što je sve - kako nam je rekao beogradski advokat Toma Fila, branilac

optuženog Mlade Radića - dokazano na suđenju Dušku Tadiću i utvrđeno u pravosnažnoj presudi koja mu je izrečena. Umjesto toga, branioci Kvočke i Radića namjeravaju da osporavaju uloge koju su, po tužiocu, optuženi igrali u logoru Omarska, kao i njihovo učešće u nekim konkretnim zločinima koji su im pripisani.

Kvočkina priča

Izvođači na klupu optužene koji će već na početku suđenja priznati da su u prijedorskim logorima zaista vladali uslovi kakvi su opisani u optužnici, branioci, takođe, žele da pokažu kako njihovi klijenti sarađuju sa sudom, što im se može uzeti kao olakšavajuća okolnost pri odmičavanju kazne. Pojavljujući se prvi na klupi za svjedoke, Miroslav Kvočka je jučer opširno

govorio o svom životnom putu, mješovitom braku i svojim muslimanskim zetovima i prijateljima, kao i o svojim anti-nacionalističkim ubjeđenjima zbog kojih je pred rat pristupio reformističkoj stranci Ante Markovića. Vođen pitanjima Krstana Simića, optuženi - do trenutka kada šaljemo ovaj izvještaj - još nije stigao do logora Omarska, čiji je prvi komandant, prema optužnici, bio upravo on.

Optuženi Kos i Žigić neće svjedočiti

Pored Kvočke i Radića, na početku suđenja trebalo je da svjedoči i Milojica Kos, ali je od toga odustao nakon što se

njegovom branilačkom timu priključio Kanadanin O'Saliven, koji, po svemu sudeći, takvu strategiju odbrane smatra rizičnom. Četvrti optuženi, Zoran Žigić, je od početka odbacio takvu ideju, jer ne želi ništa da prizna.

Suđenje Krstiću 13. marta

Suđenje bivšem generalu Vojske Republike Srpske Radoslavu Krstiću, koga su pripadnici Sfora uhapsili u decembru 1998. pred Tribunalom u Hagu trebalo bi početi 13. marta, javlja Onasa. Portparol Misije UN/ IPTF u BiH Daglas Kofman podsjetio je da, zbog uloge u etničkom čišćenju enklave Srebrenica 1995. godine, optužnica tereti Krstića za genocid, zločine protiv čovječnosti i kršenje običaja rata. Optužnica je zasnovana na individualnoj krivičnoj odgovornosti i komandnoj odgovornosti.

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta. Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:
1 -800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

Razrješenja i imenovanja u Vojsci Federacije BiH

DELIĆ ODLAZI U PENZIJU, DUDAKOVIĆ NA ČELU ZAJEDNIČKE KOMANDE

**Pored Delića u penziju idu
i generali Hadžihasanović,
Begić, Jusić, Merdan,
Muslimović, Polutak i
Zorlak**

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović donio je Odluku o razrješenju i imenovanju oficira na dužnosti u Vojski Federacije BiH, kaže se u saopćenju iz Kabineta Izetbegovića, javlja Onasa. Na svečanosti priredenoj jučer u Domu Armije u Sarajevu, unaprijeđenim, imenovanim na nove dužnosti i penzionisanim oficirima obratio se predsjedavajući Izetbegović odajući im priznanje za doprinos u odbrani zemlje. Prema odluci od 28. februara, zbog odlaska u penziju, dužnosti su razriješeni komandant Zajedničke komande VF, general Rasim Delić, general-major Enver Hadžihasanović, brigadni generali Salko Begić, Kadir Jusić, Džemal Merdan, Fikret Muslimović, Mustafa Polutak i Rašid Zorlak, te brigadiri Anđelko Makar i Fadil Hasanagić. General Delić odlazi u penziju 1. septembra ove godine, a ostali oficiri 1. aprila ove godine. U Zajedničku komandu VF imenovani su general-pukovnik Atif Dudaković na dužnost komandanta Zajedničke komande i general-major Ramiz Drešković na mjesto zamjenika načelnika Štaba Zajedničke komande VF. Za zamjenika komandanta Komande obuke i doktrine VF brigadni general Nedžad Ajnadžić, a na dužnost komandanta logistike VF imenovan je brigadir Agan Haseljić. U Federalno ministarstvo odbrane, na dužnost zamjenika pomoćnika ministra za personal imenovan je brigadni general Sulejman Vranj, na dužnost zamjenika pomoćnika ministra za glavnu inspekciju imenovan je brigadni general Munib Bisić. Pomoćnik ministra za odbrambene pripreme je brigadir Sulejman Budaković, a pomoćnik ministra odbrane za logistiku je brigadir Zijo Brzina. Na mjesto savjetnika za vojna pitanja predsjedavajućeg Predsjedništva BiH Alije Izetbegovića imenovan je brigadir Enes Bećirbašić, dosadašnji federalni program-menadžer. Oficiri će primiti novu dužnost najkasnije do 31. marta ove godine, a general Rasim Delić će primopredaju izvršiti do 31. augusta ove godine.

Unaprijeđeno 11 oficira

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović donio je Ukaz o unapređenju oficira Vojske Federacije BiH generalskog čina. Unaprijeđeno je 11 oficira. U čin general-majora unaprijeđeni su pomoćnik ministra odbrane za odbrambene pripreme, brigadni general Fikret Muslimović, pomoćnik ministra odbrane za logistiku, brigadni general Rašid Zorlak i savjetnik člana Predsjedništva BiH za vojna pitanja, brigadni general Hazim Šadić. U čin brigadnog generala unaprijeđeni su brigadiri Mustafa Musić, Refik Lendo, Nehru Ganić, Sulejman Budaković, Ismet Alija, Mirsad Sedić, Fadil Hasanagić i Anđelko Makar. Brigadni generali Muslimović, Zorlak, Šadić i brigadiri Hasanagić i Makar bit će unaprijeđeni 31. marta, prije odlaska u mirovinu, a ostali danom donošenja ukaza.

“Sloga” protiv Bošnjaka u izvršnoj vlasti

KCDBiH ne odustaje od prava na učešće u Vladi RS

Predstavnici SNS-a i SNSD-a demantirali najave novih pregovora o ulasku KCDBiH u Vladu

- Mi od 1996. godine tražimo ulazak Bošnjaka u Vladu RS i nastaviti ćemo da ga tražimo i dalje. BiH može opstati kao država samo sa multietničkim vladama na svim nivoima i sa konstitutivnošću sva tri naroda u oba entiteta - izjavio je jučer za “Dnevni avaz” Safet Bićo, šef kluba poslanika KCDBiH u Narodnoj skupštini RS. Predstavnici dviju članica Koalicije “Sloga”, naime, jučer su negirali mogućnost ulaska Bošnjaka u Vladu RS. Portparol SNS-a Ostoja Barašin, kako javlja ONASA, izjavio je da nije bilo nikakvih dogovora sa predstavnicima KCDBiH. - Ne postoji nikakav dogovor Koalicije “Sloga” i KCDBiH, nije ga ni bilo, niti je u planu - rekao je Barašin, komentirajući nedavnu Bičinu izjavu o potencijalnom dogovoru o ulasku Bošnjaka u Vladu RS. Ocijenivši da je “to plod samo Bičinog razmišljanja”, Barašin je na konferenciji za novinare kazao da nikad nije bilo dogovora sa KCDBiH. I generalni sekretar SNSD-a Slavko Mitrović, kako javlja ONASA je demantirao da je bilo dogovora o ulasku KCDBiH u Vladu RS. - Nema ulaska KCDBiH u Vladu RS - rekao je Mitrović, ocjenjujući kako je Vlada RS “jedan od najozbiljnijih kohezionih faktora u ovom entitetu” i da je zbog toga toliki udar na nju.

S
a
b
a
H

Alba Productions

Professional Video & Photography

**Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...**

**za povoljne cijene pozovite 718 769-1409
AMIR SUKALIC 917 439-4971**

NEW MILLENIUM DISKOTEKA

Naša miks zabavna i narodna muzika

PETAK, 3. MARTA. OD 8PM. DO 3 AM.

NA ADRESI: 32-10 BROADWAY ASTORIA N.Y.

Biće otvorena svaki drugi vikend

"ZA DAME - ULAZ BESPLATAN"

Dodjite i uživajte u pravoj disko atmosferi.

Za informacije nazovite (718) 575-3587

TOTALNA SOLUCIJA ZA SVE VAŠE JEZIČKE PROBLEME U VAŠEM DŽEPU.....

NOVI IZUM 2000 OMOGUĆAVA BILO KOME DA PREBRODI JEZIČKE BARIJERE ZA 5 MINUTA

Ako još uvijek ne govorite dobro engleski, ako još uvijek tražite pogodnu riječ da se izrazite, ako još uvijek smatrate da ne znate dovoljno stručnih riječi na engleskom jeziku onda mi imamo soluciju za vas, a to je elektronski riječnik pod nazivom **LANGUAGE TEACHER® ESC 600T** koji je dizajniran da vam riješi svaki vaš problem koji imate s engleskim jezikom.

Stvarna veličina ovog modela je 11 x 6 x 1 centimetar koji dokazuje da ovaj riječnik vam može pomoći u bilo kojoj situaciji. Treba vam samo 1 minut da pročitate šta sve ovaj elektronski riječnik može uraditi za Vas i **dobijete prijatelja za čitav život.**

Ovaj **LANGUAGE TEACHER®** će vam omogućiti da **govorite engleski i ako ne govorite ni riječ**, a isto tako ako i znate engleski pomoći će vam da znate još bolje.

EVO ŠTA LANGUAGE TEACHER® MOŽE URADITI ZA VAS

- Spasiti Vaše dragocijeno vrijeme
- Omogućiti će da znate mnogo više riječi
- Pomoći će Vam da govorite engleski faktički od onog momenta kada dobijete ovaj produkt
- Prevest će za Vas sa našeg na engleski i sa engleskog na naš 475 000 riječi
- Ovaj riječnik će znati šta Vi želite reći i ako ne znate da to napišete na pravopisnom engleskom jeziku. Ovo je jedna od funkcija koja je oduševila mnoge ljude, na primjer Vi čujete neku riječ koju do tada nikada niste čuli i ne znate kako se piše, ukucate je onako kako je vama zvučila i **LANGUAGE TEACHER®** će je naći za vas, kako se piše, šta je prevod i dati vam način kako se izgovara.
- Govorit će s Vama čistom ljudskim govorom i učiti Vas kako da izgovarate engleske riječi bez akcenta.
- Ovaj riječnik sadrži u sebi čitavu knjigu gramatike koja će Vam pomoći da naučite englesku gramatiku, ali ne tjerajući Vas da napamet naučite sva pravila nego da je naučite u životnim situacijama gdje se gramatika uči na prirodan način, koji je i naj brži, otprilike onako kako dijeca uče kad dođu u Ameriku.
- Za one koji kreću na fakultet mi imamo za njih veliko iznenađenje, a to je da ovaj riječnik sadrži u sebi i TOFEL test, koji svaki učenik mora uzeti.
- Dozvolit će vam da izaberete pravi izraz ili riječ u bilo kojoj situaciji. Pokazat će Vam zašto drugi izraz ili riječ nije mogla da se upotrijebi, s obzirom da je engleski jezik vrlo bogat jezik, ponekad riječ koja isto zvuči daće rečenici totalno drugo mišljenje. Šta je prava riječ ili izraz vi će te znati kada budete koristili **LANGUAGE TEACHER®**
- Učit će Vas popularne američke idiome i slang jezik
- **LANGUAGE TEACHER®** sadrži u sebi i organajzer od 128K koji ima u sebi telefonski imenik, pods jetnik, digitron, vrijeme u čitavom svijetu, kursnu lisu...
- Ovaj riječnik će vas naučiti sve nepravilne glagole
- Možete imati i komunikaciju sa Vašim kompjuterom na vašem jeziku
- Pored toga sa ovim elektronskim riječnikom vi će te dobiti i **FREE CD** da možete naučiti vaš kompjuter da govori **VAŠ JEZIK.**
- Ovaj riječnik ima i mogućnost da se uključi u struju tako da ne morate koristiti baterije
- Uz ovaj elektronski riječnik Vi će te dobiti i knjigu na našem jeziku sa svim instrukcijama koja će Vas uputiti kako da majstorski osvojite engleski jezik uz korištenje jednostavnog ali nemoguće efektivnog elektronskog riječnika pod nazivom **LANGUAGE TAECHER® - ESC600T**. S njim Vi ne morate raditi čitav dan da bi naučili engleski jezik sve što trebate je pola sata dnevno da nakon mjesec dana osijetite veliku promjenu u vašem engleskom jeziku. Ljudi Amerikanci koji vas okružuju svaki dan, jednostavno neće moći vijerovati da ste mogli tako dobro da naučite jezik u tako kratkom vremenu. Zato nemojte zaboraviti da im kažete koliko je naš **LANGUAGE TEACHER®** Vama pomogo da to uspijete.

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAHKO

sa našim najnovijim modelom

new price

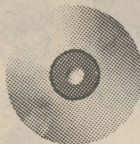
\$99.95

U cijenu je uključena poštarina

Language Teacher® ESC2000

ENGLISKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLISKI

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i slang i opšte izraze

\$49.95

CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veža za Windows 95/98/NT

Language Teacher® ESC600T

ENGLISKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLISKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost. Ovaj riječnik prevodi riječi u sekundama.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vežu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron

NAJBOJI DO SADA !

Language Teacher®

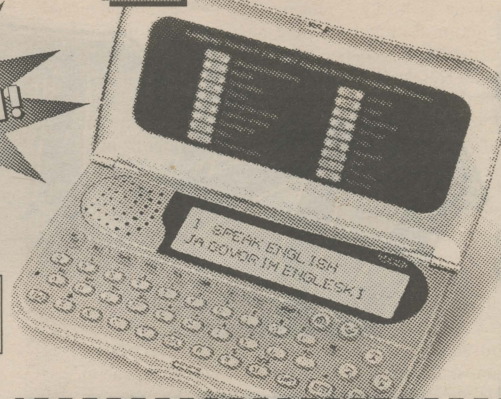
GOVORI!

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

www.ectaco.com

POSJETITE NAS U NAŠOJ PRODAVNICI

LINGVOBIT.COM

31-21 31Str., Astoria, Queens

USA: **1-800-710-7920** LOKAL 208

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice

Naša adresa je: ECTACO, Inc., P.O.Box 5764 Long Island City, NY 11105

Miami 2000

FT. LAUDERDALE, FL

Mi ćemo biti sa vama od

3 MARTA - 6 MARTA

MI SMO SPREMILI MNOGA IZNENAĐENJA ZA VAS
• Specijalne cijene • Tombola • Mogućnost zamjene starih modela • Čitava reprezentacija upotrebe riječnika...

NEMOJTE PROPUSTITI VAŠU ŠANSU DA POBJEDITE
ELETRONSKI RIJEČNIK ILI RIJEČNIK-CD

Ispunite ovaj kupon i pošaljite na našu adresu: Ectaco Inc, 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106. Mi obećavamo puno vrijednih nagrada. Zato neoklijevajte nego uzmite olovku i ispunite ovaj kupon

UZ MNOGO SREĆE!!!

Ime: _____ Prezime: _____

Adresa: _____

Telefon: _____

Posjedujete elektronski riječnik: ☐ da ☐ ne ☐

1-800-710-7920 lokal 208

TOMBOLA

INTERCORP
Travel Services Inc.

866 U.N Plaza
Suite 580
New York, NY 10017
Phone: 212/751-1180
FAX: 212/751-1265

**MI SMO TU ZBOG VAS
CIJELI SVIJET JE VAŠ - UZ NAS**

PUTUJTE SA NAMA

INTERCORP

**GENERALNI SPONZOR AVIONSKIH
KARATA ZA ODLAZAK FOLKLORNE
GRUPE "ZLATNI LJILJANI" IZ
NEW YORK-a - NA FLORIDU -
- "BOSNA 2000"**

Šesti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA
NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Alija, Ešref i Edhem bili su u sobi broj 3. Tamo su zatekli Husein efendiju Džozo, koji je bio osuđen pet godina. Pored njega tu je bio i Asim-beg Dugalić, Sarajlija, koji se osjećao uvijek Hrvat, te po dolasku NDH prihvatio ju je kao svoju državu. U septembru 1943. godine, kada se u Sarajevu osnovao Gospodarsko-društveni odjel Narodne Uzdaničnice koji je trebao natjecati se s Merhametom za brigu o muhadžirima, ali u tome nije uspio. Čaršija, muslimanski svijet opečnuto nisu to prihvatili, a od njihovog novčanog pomaganja i uključivanja u rad sve je ovisilo. Asim-beg je tog septembra izabran za predsjednika Odjela za grad Sarajevo. U sobi je bio i fra Krešimir Idžaković profesor franjevačke gimnazije u Visokom. Sobni starješina im je bio Sarajlić, koji je bio gradonačelnik u Brčkom i radi toga osuđen pet godina. Upadno se brinuo da soba bude čista i uredna ne žaleći svog truda. Nažalost ne sjećam mu se prvog imena. U sobi broj jedan bio je Kasim Bukvić osuđen pet godina. Prije početka rata, pa i uz rat bio je predsjednik Omladinsko-kulturno prosvjetnog udruženja "Silvije Strahimir Kranjčević". Kasim je inače svršio Gazi-Husrev begovu medresu. U toj sobi bio je i Drago Maltarić, živahan, nasmijan, prijateljski u ophođenju. Drago je bio osuđen osam godina a po profesiji je bio pravnik. Tu je bio i hodža iz Bihaća, imao je 38-40 godina prijateljski ali, suzdržan. Uz njih je bio i pravoslavni sveštenik, osuđen tri godine, miran i vedar. Kasnije sam ga sretao u Sarajevu. Mislim da je službovao uz Staru Pravoslavnu Crkvu. Pravoslavni sveštenik, kako smo ga zvali pop Dušan, bio je u sobi broj tri. Bio je smirena dostojanstvena držanja. Pored sobe broj jedan bio je nužnik, pisoar i nekoliko česama. Uvijek je pred zahodom bio red, ne samo radi nužde, nego i radi razgovora. U pravilu nije se smjelo ulaziti u "tuđe" sobe te zatvorenici iz različitih soba sastali bi se pred nužnikom i razgovarali. Tu sam svaki dan razgovarao sa mójima iz sobe broj tri. U sobama od 4 do 9 bili su osuđenici koji su dobili od četiri do osam godina. To je bio jednostavan svijet, uglavnom sa sela i tu je bio veći broj pravoslavnih nego u sobama jedan, dva i tri, ali bi se moglo reći da su muslimani bili najmalobrojnija skupina. Van našeg hodnika u sobama 11 i 13 bilo je nekada i preko tristo zatvorenika u toj jednoj sobi. Kada je Austro-Ugarska napravila a Kraljevina Jugoslavija i NDH naslijedila zenicki zatvor soba kao što je bila broj dva (moja) bila je za četiri zatvorenika, sobe 11 i 13 nazivane sa žicara, jer je u njima bilo

dva puta po 26 žičanih ćelija u svakoj po jedan zatvorenik. Kada je UDBA i partizanski sudovi počeli puniti zatvor "bandom", "narodnim neprijateljima", žičane ćelije su izbačene i tako je onda bilo mjesta za pet ili šest puta veći broj zatvorenika. Nisam nikada ušao u takvu sobu, ali sam vidio izvana pretrpanost, ništa manju nego u našim sobama po prostoru koji se djelio razmjeravanjem. Prije nego sam ja ušao u sobu broj dva zatvorenik je imao 52 cm širine a kada sam je napustio bilo je 46 cm.

Ja sam imao šilte koje je bilo šire, te odmah slijedćeg dana Esad Atić se dao na posao da mi suzi šilte pa je svojom širinom i njemu smetao. Esad je zaista napravio dobar posao. Izvadio je vunu, potom skrojio novi platneni dio šilteta a zatim ugurao vunu u užu i nešto duže a višojije šilte. Pritom je i muhlije napravio da vuna u šiltetu bude pravilnije raspoređena. Nekoliko dana iza mene u sobu dva došao je Ejub Čengić a u sobu tri Abdulah Skadrak. Ejub je rodom iz Foče i bio je 1941. godine postavljen za stožernika Ustaške mladeži u Sarajevu. Osuđen je osam godina i odmah mu je Vinko Brozović našao mjesto do sebe, to jest u vrh sobe. Ejub je donio vijesti iz Centrlanog zatvora. S njim je u Zenicu doveden i Kasim efendija Hadžić, šerijatski sudija koji je mene i Azizu u mojoj (očevoj) kući vjenčao 16. 12. 1944. godine to vrijeme, kao što je bilo i ranije, titula efendija se dodavala iz imena, te su Kasim efendiju oslovljavali sa Kahdi- efendija, dakle po tituli i hakim- efendija, jer hakim je onaj koji sudi. Iznenadilo me kada mi je supruga jednog imama rekla: - Moj je muž efendija. Ubrzo sam primijetio da je pod komunizmom titula "efendija" dobila drugo značenje i da je ona davana smiva koji su se bavili vjerskim poslovima. U ranije doba nije se govorilo efendija- imam, nego imam-efendija, za vjeroučitelja iz mektebu i osnovnoj školi koristio se naziv mualime efinedija a ako je predavao u Medresi ili u gimnaziji onda je bio muderiz- efendija. Za muftiju se reklo mufti - efendija, a ne efendija muftija.

Moja familija preselila je iz očevo rodno mjesto Travnika u majčino rodno mjesto Sarajevo 1935. godine. Majka me je odmah poučila da svakog muškarca ako je oženjen nazivam efendijom, što znači gospodinom i da se ta titula dala iza prvog imena. Sve udate žene su nazivane hanumama, što znači

gospođe i ta titula se dodavala iza prvog imena. Titulu efendija upotrebljavali su i Srbi u Srbiji, a i u Bosni, i Jevreji to smo našli i u pripovjestima i novinskim napisima Risto-efendija, Avram-efendija i drugo. Komunisti su htjeli da se naziv efendija koristi za hodže i da biti efendija znači biti hodža, vjerski službenik, te su tako podijelili građane na drugove i efendije. Nisam čuo da su upotrebljavali drug efendija ili efendija drug.

U redu pred zahodom vrlo često su se i našli Husein efendija Džozo i dr. Božo Laštro razgovarajući o islamskoj i katoličkoj teologiji, poimanju grijeha, zabrane, naredbe, Boga te Isusa u islamu i ktoličanstvu i pošto sam bio zainteresiran i ja bih stao u red da slušam i po nešto upitam. Fra Placid Pandžić je čitao debelu knjigu pod naslovom "Presveto Trojstvo", te sam i ja koji put zavirio uz fra Placidovu dozvolu. Svaki dan obično ujutro katolički svećenici su išli hodnikom čitajući brevijar (molitvenik). Za svaki dan trebalo je nešto drugo pročitati, neko bi rekao i izmoliti. Međutim, bravijar nije samo molitvenik i neki svećenici su mi objasnili da za svaki dan u godini postoji ime sveca o kojem se isto tako nešto pročita tog dana. Pater Fladin, isusovac (jezuita, kako neki kažu) bio je najrevnosniji u tome. Svakoga jutra on bi išao hodnikom i čitao a stražari su mu to dozvolili na druge pak nekad bi i podviknuli. Pater Fladin je bio profesor na isusovačkoj gimnaziji u Travniku, te sam u nekoliko navrata s njim razgovarao o Travniku. Čini mi se da je Travnik bio povod da mi pride i da me "izvaga". Fladin je govorio više jezika ne manje od četiri a svirao više od deset različitih instrumenata. To je bio razlog da ga je uprava zatovra postavila za horovođu, vođu hora za zatvorenike. Nakon par mjeseci Fladin je to prestao raditi, vjerovatno sporazumno, njemu se nije radilo pod nadzorom i izboru uprave, a uprava nije željela da im svećenik "kviri" posao. Uz Fladina u sobi broj jedan bio je i katolički svećenik Baver, koji je radio u Turbetu kod Travnika. Svake nedjelje on bi obukao svoju mantiju, svećeničku uniformu i ponašao se kao da radi jedan vrlo važan posao. Čuo sam, iskusio nisam da je pokazivao netolerantnost prema nekatolicima. Jedno jutro kao da nešto zatutnja. Pronese se vijest da je Uprava zatovra odlučila da obrije i ošiše pravoslavne popove. Do tog dana njih nisu šišali, a nas druge jesu, a dozvolili su im da imaju i brade

pored brkova. To je u neku ruku bio znak pripadnosti svešteničkom staležu. Svi popovi su se malo zabrinuli, pa i dogovarali. Boško Jović je glasno govorio da to mogu učiniti po cijenu njegove glave. Moje simpatije su bile na njihovoj strani. Nisam bio za ponižavanje ni popova ni hodža. Iza dva sata poslije podne došla su dva stražara i pokupili četiri pravoslavna popa i odvela. Nakon sata vratili su se zajedno ošišani, bez brade i s manjim brkovima, bolje reći brčićima. Bilo je to poniženje i bilo mi je mučno. Boško Jović je šutio i kao da je tražio riječi isprike zašto je to dozvolio da mu naprave, međutim niko ga nije ništa pitao a niti slušao. Pop Slavko (Popović) rekao mi je: - Očekivao sam da će i to doći.

Još je bio Ramazan i mi smo nastavili post i klanjanje. U sobi jedan i tri nije bio džemat. Došao je i Bajrem. Da bi nam dozvolili da možemo ući i u druge sobe. Ne znam iz kog razloga, ali se prihvatilo da mi muslimani priredimo nešto zajedničko za Bajram. U sobi tri bio je Abdulah Skadrak. Bio je rodom iz Prijepolja iz kojega je izbjegao u Sarajevo. Bio je vlasnik mejhane Skadarlije koja se nalazila pod tim upadnim imenom u Saraćima, bliže Slatkom

čošetu nego Katedrali. Kažu da je on otkrio Vuku Šeherović, pred rat najpoznatiji izvođač narodnih pejsama radio Beograda. Skadrak je bio izvrstan zabavljač i pričao je šale, a pošto se često govorilo i pisalo o međunarodnim aktivnostima on je imitirao govore raznih državnika. On nije znao ni jedan strani jezik, ali on bi prommljao nešto što je podsjećalo na francuski i to bi bio Degol, engleski, i to bi bio Čerčil ili Atli i tako je imitirao mnoge vjerovatno najuspješnije Enver Hodžu i Inenija. Svakako da su Tito i Staljin bili nedodirljivi, ali on se ipak dotakao holotora. Pored zabavnog djela počastili smo se slatkom iz paketa a onda smo klanjali džematile ikindiju i razišli se. Nismo nikada klanjali džumu, a ni Bajram namaz, jer neko od Uleme je objasnio da nama koji nismo slobodni džuma nije farz. Dan, dva iza toga naš imam iz Kiseljaka kod Tuzle je pozvan i kada se vratio iz Uprave tužno, suzdržano, možda i sa malo straha rekao nam je da su mu naredili da se prestane s klanjanjem u džematu: - Klanjajte ako već hoćete, ali zatvor nije mjesto za vjerske manifestacije. Nisam bio iznenađen ali sam bio pogođen. Očekivao sam, ne baš tako brzo.

Kupiti kuću u Americi, DA ili NE???

CLOSING COST

Koja je to suma novca za koju vi mislite da možete uložiti kao polog (down payment) prilikom kupovine kuće? Prije konačne odluke, morate voditi računa o još nekim troškovima koji će vam se naći na putu. Zato, nemojte zaboraviti troškove za preseljenje, troškove koji su vam neminovni za uređenje i dekoraciju kuće u koju se useljavate, itd.

U mnogim slučajevima banka koja vam daje kredit za kupovinu kuće će od vas tražiti da kod sebe imate uštedenu sumu u iznosu koja zadovoljava visinu dvije rate (dva morgića). I konačno, nemojte zaboraviti da vam je potreban novac za takozvani CLOSING.

Šta je to CLOSING?

CLOSING je u stvari konačni, završni korak kada kuća prethodnog vlasnika definitivno i pravosnažno prelazi u ruke novog vlasnika. To je trenutak kada se ustanovljava da je kuća konačno "vaša". Tada morate imati novac kojim će te platiti porez (taksu), osiguranje (insurance), advokata (attorney fee), i pripremu dokumentacije.

Kada ste aplicirali za kredit za kuću, banka ili druga investiciona kompanija koja vam odobrava kredit, dužna je da vam odgovori na pitanje koliki će iznos biti potreban za "closing". Naravno, da će te i vi postaviti to pitanje i prije nego što aplicirate za kredit. Ukoliko ne dobijete odgovor na to pitanje, možete se obratiti bilo

kojem "real estete agentu" da vam kaže koliko otprilike košta "Closing" u eriji u kojoj živite. Obično ta suma iznosi od 3 do 6 posto od ukupne vrijednosti kuće koju želite kupiti. Ponekad možete pregovarati sa prodavcem kuće da uplati dio sume koja je potrebna za "closing".

KOLIKO IMATE NOVCA, možda znate a možda i ne. Zato vam preporučujemo da iskoristite tabelu koju vam prilažemo jer smatramo da će te nakon toga imati potpuniju sliku o svojoj finansijskoj situaciji.

DOWN PAYMENT CALCULATOR WORK SHEET

ASSETS AVAILABLE FOR DOWN PAYMENT		UPCOMING NEW HOME EXPENSES	
Savings Account		Moving Expenses	
Checking Account		New Home Repairs	
Cash Value of Life Insurance		Home Decorating	
Proceeds from Sale of Current Home, if Applicable		Major Appliance Purchases	
Gift from Relative *		Estimated Closing Costs at Settlement (usually 3 - 6% of your loan amount)	
Other Assets That Can Be Sold to Obtain Funds		Other Major Purchases in Next Six Months Unrelated to New Home (car, etc.)	
A. Total Liquid Assets Available	\$	B. Cash Needs for Next Six Months in New Home **	\$
A - B = Total Down Payment Available: \$			
* Some mortgages put a limit on how large a gift you can use for your down payment. Check with your lender to determine exact amounts and appropriate forms to complete.			
** Remember, lenders may require you to have two months of mortgage payments in reserve when you go to closing. Be sure to consider this in your cash needs for the next six months.			

KOLIKU MJESEČNU RATU ZA KUĆU MOŽETE PLAĆATI?

Visina iznosa direktno zavisi od iznosa koji ste uzeli kao kredit za kupovinu kuće (Mortgage principal). Vaši prihodi i vaši dugovi prema banci i kredinim karticama će vam svakako biti odlučujući elementi da odlučite koliki "Morgić" možete plaćati. Vi kuću ne kupujete sami. Tu je još neko sa vama (supruga, roditelji, odraslo dijete, brat, prijatelj i sl.). Morate uračunati i prihode i dugove onoga ko sa vama učestvuje u kupovini kuće.

Prvo pravilo govori da glavni nosilac troškova tj. domaćin ne može davati više od 28% od ukupnog njegovog prihoda za otplaćivanje kuće. Kao što smo već pisali, mjesečni iznos za otplaćivanje kuće čine dva faktora. Osnova koju ste pozajmili i kamata. Tu se još dodaje osiguranje, taksa. Pozajmljivač novca (banka) ne smatra mjesečne račune za struju, vodu itd. kao mjesečni izdatak za kuću.

Drugo pravilo kaže da mjesečna potrošnja za kuću i drugi dugovi koje morate otplaćivati ne smiju prelaziti 38% od vašeg ukupnog mjesečnog prihoda. To znači da vaš mjesečni iznos duga, plus kamata, taksa, osiguranje za kuću, kredit za automobil, plaćanje kreditnih kartica, i sve drugo što plaćate, ne bi trebalo prelaziti više od 38% od vašeg ukupnog primanja.

IZRAČUNAJTE VAŠ MJESEČNI PRIHOD

GROSS MONTHLY INCOME WORK SHEET

ITEM	BORROWER	CO-BORROWER	TOTAL
Base Employment Income			
Part-Time/Second Job Income			
Overtime*			
Bonuses*			
Commissions*			
Dividends/Interest			
Alimony/Child Support			
Unemployment Compensation			
Pension/Social Security Benefits			
Public Assistance/Food Stamps			
Veterans Benefits			
Other Income			
Total Gross Monthly Income \$			
* If your overtime, bonuses, or commissions do not fall into 12 equal monthly payments, be sure to divide them so as to spread this income over 12 months. You will need a two-year history of receipts for this income to count.			

Intervju s Josipom Vrbićem

“SILA ME MOŽE SLOMITI, ALI ME NEĆE SAVITI”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Dva su me razloga ovoga puta opredijelila za razgovor sa Josipom Vrbićem, prvi je razlog što je ovih dana završen izlazak u nastavcima njegove dvije knjige u SabaH-u kroz koje je predstavljena BiH kroz hiljadugodišnju historiju. Mnogi čitaoci SabaH-a za ovo vrijeme javljali su se u redakciju a neki i meni lično a jedan broj i samom autoru knjige. Svi su uglavnom izražavali simpatije prema autoru i njegovu kazivanju.

Drugi povod za ovaj razgovor su određene demokratske promjene koje su se desile u Republici Hrvatskoj i njihove refleksije na BiH. Dakle prvo moje pitanje je:

SabaH: Kakva su Vam iskustva sa čitaocima Vaše dvije knjige i da li bi nešto mijenjali sada u svojim knjigama koje ste napisali?

Josip Vrbić: Pitaš me što bih, ako bi ponovo pisao istu knjigu u njoj promijenio? Prije svega ja se veoma zahvaljujem uredništvu i svim svojim prijateljima u SabaH-u da ste vjerno i ustrajno iznosili, stranicu po stranicu obje moje knjige o Bosni. Bez obzira što su me neki hrvatski fašisti nazivali “Zelenim Jozom” zbog mojih stavova u toj knjizi, jer da sam tu bio previše na “muslimanskoj” strani. Ja sam čak i svom vlastitom bratu jednom prilikom rekao: “Ante, ja nisam ni na čijoj strani, nego na bosanskoj, iako su muslimani bili JEDINI koji su branili bosanske pozicije, ja bih onda bio nitkov ako im to ne bih priznao.” Bez obzira kakve namjere su mogli imati neki muslimanski prvaci u Bosni, ali srce naroda je bilo iskreno i bosansko, naše iskonsko bogomilsko. Ništa, dakle, ne bih u biti promijenio, samo bih dosta više rekao o novoj Bosni. A možda malo se kraće zadržao na njoj prošlosti. Bosanski mladi naraštaj mora znati istinu o svojoj domovini i bio bi grijech to njemu uskratiti. Za sebe nisam ništa tražio, a niti to ni danas ne tražim. Najveća mi je ipak kač kada tu i tamo dobijem pismo od kojeg nepoznatog Bošnjaka u kojem mi njegovo srce govori: “Hvala Jozo.”

SabaH: Možete li istaći neke neugodne momente kroz koje ste prošli zbog svojim principijalnih stavova prema BiH koje ste iznijeli i u ovoj knjizi a i u mnogim svojim istupima?

Josip Vrbić: Ti se Rašide dobro sjećáš onog sastanka u San Jose-u u Californiji gdje su bili došli hrvatski prvaci bosanske Federacije, a sve mahom HDZ čelnici. Među njima je bio i Krešimir Zubak tadašnji predsjednik Federacije. U onom ustaškom gnjezdu s tri hrvatske a ni jednom bosanskom zastavom, ja se nisam nimalo plašio reći svima u brk, da Hrvatska nema budućnost bez jedne jake i slobodne Bosne, pa bi stoga jedna simbioza država bila još najbolje rješenje za obje države. Danas u tu simbiozu ubrajam i jednu slobodnu

Srbiju, Crnu Goru, Kosovu, Makedoniju i tako dalje. Stoga mi je voma drago da se konačno i Hrvatska oslobodila i da njen novi predsjednik to isto uvida. Ja tada, malte ne, dobih po glavi od tamo nekih razbojnika. Jer sam se bio usudio javno reći da sam Bošnjak i da sam rimokatoličke i muslimanske vjere u isto vrijeme. Takva zapravo jeste moja bogomilskoturska prošlost. To je bila najveća uvreda hrvatskim fašistima u toj dvorani kakvi su sve do jučer bili i izmišljali muslimanska imena i stavljali ih kao suradnike svojih novina. To ipak nije nipošto značilo da ja ne volim Hrvatsku i da ne bih žrtvovao sve za njenu slobodu a Bog sam zna da i jesam. Jasno, nisam ja ni tada, a niti danas ne mislim da je Bosni budućnost u jednoj hrvatskoj ili srbijanskoj zajednici, nego samo skupa s njima kao ravnopravna članica, graditi jedan novi svijet na tom podneblju Balkana. Ja sam tada već nazirao konture jedne jake Tvrtkove Bosne a koja to iz dana u dan sve očitije i postaje. Hrvatska samo može, izmručenom bosanskom narodu i njegovim vođama zahvaliti svoju današnju slobodu i posebnost pa je već i krajnje vrijeme da se to javno prizna. Upravo na Bosni su se slomile i sve srbijanske iluzije o “Velikoj Srbiji” i oslobodile iskrenu srpsku dušu tereta prošlosti.

SabaH: HDZ u Hrvatskoj je zvanično sišao sa vlasti i novim demokratskim promjenama na čelu Hrvatske se nalaze nove snage demokratski orijentisane kako Vi mislite da će se to odraziti na BiH?

Josip Vrbić: HDZ u Bosni nisam bio nikad prihvatio nekakvom bosanskom političkom strankom nego tek privjeskom hrvatske fašističke politike prema Bosni, pa mi je drago da i toj političkoj lakrdiji dolazi karaj. Ja ne znam koliko postoji iskrenosti u izjavama nekih hadezeovskih bosanskih čelnika o ukinuću bosanske Federacije, ali po onoj narodnoj: “Bolje ikad nego nikad”. I to je dobro, mada je to s njihove strane malo i prekasno jer Federaciji je odavno bilo odzvonilo i to samo zato jer su je stvorili oni koji su u takvoj politici gledali trojanskog konja sa svojim interesima. Mir koji nije bio došao iz naroda, nije nikada ni bio iskreni mir. Takozvani bosanski Hrvati se grdno varaju ako i dalje budu muslimi da mogu svoju budućnost s kojim oni diktatu susjedne Hrvatske s kojim oni nemaju ništa zajedničko osim ono malo vjere koju su mnogi, nažalost, i tako i tako već odavno izgubili. Drago mi je da se konačno i Hrvatska oslobodila, jer hrvatski čovjek je već umoran od borbe vadeći vruće kestenje iz vatre za drugoga, za politikante i ziheraše. Narod kaže da je Bogu najdraže iskreno kajanje robijaša pa iskrenost i poštenje narodnog vođe. Stoga, neka živi i neka jača slobodna Hrvatska Stipe Mesića. U jednom od

svojih napisa sam bio rekao da se Srbija mora osloboditi svoje vlastite more. Svoje megalomanske svetosavske ideje prema drugima ako misli opstati kao ravnopravna članica balkanskih naroda. Drago mi je da se ni tu nisam bio prevario, jer i Srbija danas uvida da je bila čak i sama sebe “prevazišla” “delitnula se a ne pogodila cilja”. Hvala Bogu da su vremena Arkana, Sešelja, noževa i vojvoda nepovratno za nama i da lahor slobode pomalo zahvaća i Srbiju. U smislu gore napisanog od srca pozdravljam novog bosanskog ambasadora u SAD-

a, koji dolazi iz Banja Luke, ali kao ambasador BiH. Takvu sam Bosnu želio i tako “zemljicu Bosnu” i nazirem.

SabaH: Kakvu perspektivu ima Dejtonska BiH?

Josip Vrbić: Jasno, s današnjih pozicija Dejtonsko rješenje nam se čini nepotpunim nelogičnim a neki ga čak smatraju izdajničkim. S istom logikom mogli bismo razmatrati i čitavu noviju historiju koju je mnogo lakše analizirati o njenim propustima i nedostacima kasnije nego li u vrijeme njihovih zbivanja. Pri tome se često zaboravlja srž i namjera takve politike. U ona vremena išlo se za onim “daj što daš” samo da se stradanja završe. Trebalo se dobiti bar jedan čvršći, makar on bio i mal oslonac s kojeg uporni ljudi dobri rodoljubi mogu pokrenuti čitav svijet a kamo li oblikovati konture jedne bosanske države i ojačati njenu budućnost. Mora se uzeti u obzir da Bosna već stoljećima nije bila postojala kao zasebna država, a Dejtonskim sporazumom je postignuto upravo to i zato nemamo baš pravo osuđivati one koji su tada išli za politikom “daj što daš”. Dejtonski diktat je bio pravo jačega a mi smo bili nejak i iznemogli. Upravo na tom učinku mi danas naziremo konture jedne velike i jake države što pomalo počinju uvidati i oni koji su bili pokušali ama baš sve kako bi svijet uvjerali u besmislenost jedne bosanske države. Ni američka revolucija nije bila odmah stvorila jednu jaku državu u kakvoj mi danas živimo ali ona upravo zbog te revolucije i danas postoji. Koliko ja vidim, a što sam oduvijek i priželjkivao Bosna se pomalo ali sigurno sruđuje u jednu organiziranu jaku državu zajednicu naroda koji u njoj žive. Iako je hrvatski političar Ante Starčević mogao u svoje vrijeme priželjkivati jednu slobodnu Hrvatsku pa makar ona bila i pedalj dugačka i lakat široka”. Samo da je Hrvatska i da je slobodna, zašto onda tu istu

JOSIP VRBIĆ

praiskonsku željicu zamjeriti bosanskom narodu koji je od srca uzvikivao: “Potpiši Alija pa makar i ko avlija” Eto, upravo ta mala kao avlija Bosnica danas jača i raste sve brže i sve je veća. Dakle, u tom je uspijeh Dejtona za nas danas. Uporište je postignuto i sada je naš red da s njega nastavimo. Oni koji su u Dejtonu gledali srbijanskog ili hrvatskog trojanskog konja grdno su se prevarili. Jučer sam bio ponovno gledao jugoslavenski film o bici na Neretvi i bio sam uzdržao od prirodno nametnutih zaključaka i nastojao sam tu čitavu tragediju promatrati s ondašnjih pozicija. Jasno, Neretva je bila partizanski oslonac s kojega su uspjeli stvoriti jednu jaku jugoslavensku državu i da se onakvih humanih ideja koje su bile izražene u filmu bile istinski i primjenjene na novostvorenu državu danas ne bi smo doživjeli nove tragedije. Jasno, i u mladoj bosanskoj državi prijeti ista opasnost ako se budemo predugo i nepotrebno zadržavali na prošlosti i analiziranju svake njene stranice posebno. Upravo s ovakvim političkim nazorima u magli je nestala i “Velika Srbija”. Ili kako bi to Amerikanci rekli: They got nothing.

SabaH: Kakvu BiH Vi želite?

Josip Vrbić: Moja želja je oduvijek bila a to je i danas da se mlada bosanska država zove samo Bosnom a što naravno ne umanjiva vrijednost njene hercegovačke pokrajine. Isto tako želja mi je da se unutra povijesnih bosanskih granica prizna samo jedna jedinstvena Bosna bez dijeljenja bez “federacija” bez “repulika” pa čak i bez nametnutim nam kantona. BiH u kojoj će se bosanski narod osjećati kao u svojoj domovini u kojoj neće biti nikakvog naglašavanja ni po vjeri a niti po ključu nekakvih umjetnih i nametnutih nam nacionalnosti. To su moja uvjerenja s kojima ću svakako u grob poći ali ih se neću odreći. Sila me može slomiti, ali me neće nikad saviti. Žao mi je da tako olako mijenjaju bosanski grb i bosansku zastavu. Ja osobno ostajem s onim grbom i sa onakvom zastavom s kakvom smo izašli iz rata kao pobjednici. Vama u uredništvu stavljam na srce da se i dalje svojiski zauzimajte za jednu tako

širokogrudnu otvorenu narodnu BiH kakva je nekada i postojala i za kakvu su toliki vrijedni Bošnjaci dali i vlastite živote. BiH nije ni katolička, ni pravoslavna a niti je muslimanska, nego tek naša bosanska domovina stvarana željama i radom bosanskih vijekova.

SabaH: I na kraju šta sad pišete?

Josip Vrbić: Imam u rukopisu knjigu o Bosni na engleskom jeziku “Bosnian Maystery” koju sam prvenstveno napisao za svog sina jer on je to od mene tražio. Dok je bio na koledžu, u vrijeme ljutog rata u Bosni napisao je svoju semestarsku radnju o Bosni. I kada ga je profesor upitao odakle mu tako plemenite ideje u jednoj od tada skoro nepoznatoj zemlji odgovorio je: “Te ideje su ideje mog oca”. Ovih dana se bavim i jednom novom knjigom, isto na engleskom jeziku “My Friends from the Black House” u kojoj na svoj način želim američkom svijetu iznijeti narav Bosne kroz kazivanje dvanaestorice robijaša iz travničke Crne Kuće. U razgovorima sa svojim američkim prijateljima nije bilo ni jednog koji me bio oduševljeno ohrabrio da to stavim na papir i objavim jer da bi to bila jedna i još najbolja građa za jedan moderan kolosalan film o Bosni. Isto tako u rukopisu, još nedovršena, započeta je epopeja o mom bogomilskom rodu “From Sarajevo to Chattanooga”. možda će se zvati i drugačije koju sam zamislio u tri dijela. U prvom dijelu bi se trebalo iznijeti rodoslovlje mog bogomilskog podrijetla, prelaz s bogomilstva u islam a iz islama u kršćanstvo. U drugom dijelu bi trebala biti opisana sudbina mojih otaca i prijelaz Bosne iz austrijskih vremena u moderno doba. U trećem pak dijelu moja drevna bogomilsko-turska Bosna postaje modernom evropskom državom u čijem gradu Sarajevu uz Miljacku duži se aleja bosanskih mučenika koji su svojom nadljudskom žrtvom svojom krvlju izmirisli Bosnu. Ali, kako rekoh sve je to ili na papiru ili u mojoj glavi, i biće zapisano kao svjedočanstvo bosanskog stradanja a upravo kroz takva stradanja danas jesmo što jesmo.

BOSANSKO AMERIČKO UDRUŽENJE IZ NEW YORKA

Obavještava sve zainteresovane da organizuje jednodnevni izlet u **Boston 25. marta 2000 godina-subota.**

Planirana je posjeta **Harvardskog Univerziteta**, Panker Hill statue i ostalih znamenitosti u centru grada.

Polazak je u 6:30 am sati ujutro ispred prodavnice Black Bull na adresi 42'10 30th Ave. Astoria, gdje možete kupiti karte koje koštaju samo 35 dolara u oba pravca, povratak je isti dan na večer. **Karte su u prodaji do 12. marta, nedjelja.** Ovo je dobra prilika naročito našim studentima, da na organizovan način posjete Harvard. Sa sobom ponesite svoju hranu. Interesovanje je veliko i molimo vas da na vrijeme obezbijedite karte. Sve potrebne informacije možete dobiti na telefon

(718) 267'9131 Svi ste dobro dosli.

Bosansko Američko
Udruženje - New York

NYC HELPLINES CARD

Service	Telephone Number
Adoption	(212) 676-5158
AIDS Hotline	1-800-TALK-HIV
Animal Care and Adoption	1-888-SPAY-NYC
Asthma Hotline	1-877-278-4620
Building Complaints	
♦ Bronx	(718) 579-6906
♦ Brooklyn	(718) 802-3681
♦ Manhattan	(212) 312-8530
♦ Staten Island	(718) 816-2211
♦ Queens	(718) 520-3402
♦ All Boroughs (Weekends/Nights)	(212) 312-8298
Child Abuse/Neglect	1-800-342-3720
Child Support Enforcement	(212) 226-7125
City Taxes	(718) 935-9500
Consumer Complaints	(212) 487-4444
Crime Victim's Service	(212) 577-7777
Domestic Violence Hotline	1-800-621-HOPE
Drug Hotline	1-888-374DRUG
Fire Emergency	911
Arson Hotline	1-800-FIRE-TIP
Fire Hazard Complaints	
♦ Leaking Fire Hydrants	(718) 999-2541
Graffiti Hotline	(718) DEP-HELP
Heat/Hot Water Complaints	(212) 374-5914
Human Resources Admin.	(212) 960-4800
Illegal Dumping	1 718 291-1900
Midtown Traffic	(212) 219-8090
Noise	1-877-DOTMOVE
♦ Commercial	(718) DEP-HELP
♦ Residential	1-888-677-LIFE
Park Complaints	1 800 201-PARK
Parking Violations	(212) 477-4430
Pest Control	(212) 442-9666
Police Emergency	911
Potholes	(212) CALL-DOT
Quality of Life Hotline	1-888-677-LIFE
Rape and Sexual Abuse	(212) 267-RAPE
Recycling/Refuse Pick-Up	(212) 219-8090
Runaways	911
Senior Citizen Help Line	(212) 442-1000
Sidewalk Complaints	(212) CALL-DOT
Street Signs/Cleaning Rules	(212) CALL-DOT
Suicide Hotline	1-800-LIFENET
Taxi Complaints	(212) NYC-TAXI
Towed Vehicles	(212) TOW-AWAY
Traffic Lights	(212) CALL-DOT
TTY Lines	(212) 788-9600
Water, General Complaints	(718) DEP-HELP
Youth Counseling (Youthline)	1-800-246-4646

VRIJEME JE DA MISLITE NA KURBANE

Es-salamu alejkum!

Islamska zajednica Bošnjaka u SAD i ove godine, prema odluci Rijaseta IZ-e broj 01-SM-42-98, organizira prikupljanje sredstava za kurbane, čije je meso namenjeno prognanim i siromašnim muslimanima, te za ishranu učenika islamskih prosvjetnih zavoda i drugih socijalnih ustanova u Bosni i Hercegovini.

Nabavka kurbana, njihovo klanje i distribucija kurbanskog mesa, u skladu sa šerijetskim propisima, obavlja komisija Rijaseta IZ-e u BiH.

Uplate možete izvršiti u svakom džematu u SAD ili putem pošte:

**Islamic Cultural Center
1810 n. Pfingsten
Northbrook, IL 60062
sa naznakom "kurban 2000"**

Najniža uplatna cijena kurbana za ovu godinu je **\$125.00**. Postoji i druga mogućnost da se ova vjerska dužnost izvrši na povoljniji način. Kurbani će se klati i u Australiji u organizaciji Mešihata IZ Bošnjaka. Meso će od ovih kurbana biti naknadno dostavljeno BiH i Čečeniji, a uplatna cijena je samo **\$50.00**. Imami i vršioci dužnosti imama, dužni su dostaviti prikupljena sredstva na navedenu adresu **do 10. marta, 2000** sa brojem kurbana koji će biti zaklani u BiH kao i u Australiji.

Molimo Allaha džellešanuhu da sve one koji budu izvršili ovu vjersku dužnost podrži i pomogne, i da nam naše kurbane, kao i sve naše druge hajirli poslove, ukabuli.

Es-salamu alejkumu!
Bajram Mubarek Olsun!

**Senad ef. Agić
Glavni imam u SAD**

**USKORO (1. APRILA) U NEW YORKU
AUDICIJA UŽIVO
KOMIČNA PREDSTAVA
"SVE MI DIRAJ-OČEVINU NE
DIRAJ"
KONAČNO JE VRIJEME DA SE
NASMIJETE DO SUZA, JER ĆE
PONOVO SA NAMA BITI
MIMA ŠIŠ, MUSA-PUSA I ROCKY
ULAZNICA \$25.00**

**ZA ULAZNICE I INFORMACIJE
JAVITE SE U ASTORIA - VIDEO
NA TELEFON (718) 956-6308**

Potresna priča Ahmeta Ališah (2)

NE MOŽE SE VIŠE ŠUTJETI

Ekskluzivno, samo za SabaH, prvi put u javnosti, priča čovjeka koji je preživio šest hrvatskih logora, da bi na kraju pronašao spas i sigurnost. Koliko je uopšte, ljudski organizam spreman da izdrži potvrđiće priča o nezamislivom teroru hladnokrvnih ubica izašlih iz svih okvira ljudskog razuma i pameti. Životna priča preživjelog logoraša na našim stranicama samo je dokaz više ljudske izdržljivosti i nadasve čelične volje za životom i opstankom

Razgovor vodila: Elvedina TUCAKOVIĆ

- Bila je to ljubav na prvi pogled, zar ne? Nasmiješila sam se i uronila pogledom u njegove zamagljene sjećanjima oči. Polahko, kao da se plaši da će slike u njegovim sjećanjima nestati ako se pomjeri, klimnuo je glavom, a zatim, ne čekajući da ga pitam nastavio sa svojom pričom.

- Poslije izvjesnog vremena odlazim raditi u UPI Sarajevo, trgovinskom preduzeću, a 1982. godine u avgustu rodi mi Halida sina Edina. Mojoj radosti nije bilo kraja, ali na žalost, nisam se dugo veselio. Nakon nepune dvije godine, dragi Allah odluči uzeti moga jedinoga brata Jusufa. Imao je samo 21 godinu, a moje srce prpuklo je od žalosti. Šta sam mogao da uradim? Imao sam tuge i previše za tako kratko vrijeme, a moja Halida tješila me kako je najbolje umjela i znala. Ponovno šutnja, teška i duga kao niči u kojima Ahmet nije imao sna. Čekala sam s pitanjima. Znao je Ahmet kada i kako će nastaviti priču svog života, a moje je bilo da strpljivo čekam mada mi radoznalost nije dala mira. Tako je i bilo, nastavio je pričati malo tišim glasom i povremeno uzdišući. Volio je Ahmet svoga Jusufa, a kako i ne bi, pa bio mu je brat, neko koga majka samo jednom rada.

- Nekoliko mjeseci nagon što je Jusuf preselio, Allahrahmetile, pozvao me komšija Omer s pomalo čudnim, u to vrijeme, prijedlogom. "Znaš Ahmet, bilo bi dobro i za tebe i za tvoje da se malo posvetiš sebi, da zaboraviš bar malo, jer život ide dalje. Dodi meni u Njemačku, radi i zaradi nešto, započni novi život". Razmišljao sam dugo o njegovom prijedlogu, savjetovao se sa Halidom, da bi na kraju ipak pristao i počeo se spremati za put. - U Njemačkoj je moj prijatelj imao privatni restoran "Dubrovnik", te sam se marljivo dao na učenje njemačkog jezika i ugostiteljstva. Omer mi je puno pomogao, to ne mogu zaboraviti, tako da je i moja Halida sa sinčićem, samo tri mjeseca kasnije, doputovala meni u Oterndorf, gradić na sjeveru Njemačke. I njoj je Omer našao posao u kuhinji istog restorana i mi smo počeli vrijedno raditi. Nakon tri godine odlučimo da bi bilo dobro da pređemo u drugi, veći grad i tmao okušamo sreću. Jezik smo već znali gotovo do savršenstva, a ugostiteljstvo nam

je išlo od ruke. Poselamimo se tako s Omerom i otputujemo u Bremerhaven koji nas tretirao a odlične i savjesne radnike. Osam godina rada u Njemačkoj brzo je proletjelo, a u međuvremenu smo uspjeli napraviti lijepu i veliku kuću u Turbetu. Bili smo sretni i ponosni, kako i ne bi, jer djela našeg napornog rada radala su najljepšim plodovima i nama se smiješila lijepa budućnost u rodnom kraju. Odlučili smo da je osam godina ipak dosta i da bi bilo vrijeme da se vratimo u svoje rodno mjesto. Tako smo i uradili, a dolaskom u Turbe registrujemo i privatno trgovinsko-ugostiteljsko preduzeće "Partner" u januaru 1992. godine. činilo mi se da sanjam, puno puta trljao sam vlastite oči pitajući se čime sam to zaslužio da, ja mali trgovački radnik, sada imam vlastito preduzeće. Ali, život se opet odlučio poigrati sa mnom, a sudbina je prema meni bila neumoljiva. Eh...

Zastade Ahmet uzdišući: - Zar se cijeli moj život sveo na običnu lutriju, danas imaš, sutra nemaš? - Tog 20. aprila 1992. godine šejtan odluči da me pokopa do grla, da mi svu životnu snagu iscrpi i ostavi mi samo kostur od propalih snova. Zarati se u Turbetu, nastaja i belaj, nikom više nije bilo ni do koga. Četnici nisu štedjeli municiju, a mi je, na žalost, nismo imali dovoljno, metež i panika, strah, plač i užas začas su zavlada među stanovništvom Turbeta. Odlučio sam evakuisati porodicu kod svastike u selo Mosor, a imajući u vidu da smo još imali ispravne vize za Njemačku mogli smo svakog trenutka otići tamo. Halida me i dan i noć molila da idemo, da se spašavamo dok možemo, ali to je za mene bilo gore od smrtno osude. "Zar, ti Halida da mi to kažeš? Ne idem ja nikuda". Bio sam čvrst i nepokolebljiv u odluci da ostanem i branim svoju rodnu grudu. Tako je i Halida ostala. Pristupio sam bez imalo dvojbe odbrambenim snagama našeg MUP-a, te kao rezervni policajac i zvanično stajao na braniku svoje domovine. Turbe je bilo na prvoj vatrenoj liniji, vrata srednje Bosne, puca se, gine i ratuje, nema odmora. Priznajem, bilo me je strah u početku, uostalom, kao i sve ostale, ali s vremenom smo navikli očvrstnuli. Najgora je bila glad, kad nismo imali djeci dati da jedu, to nas je najviše boljelo, ali i davalo još

veću snagu u borbi protiv neprijatelja. Nakon jedne godine, provedene na prvoj vatrenoj liniji, 31. marta 1993. uz saglasnost MUP-a Travnik i CSB-a, te tadašnjeg načelnika gospodina Asima Fazlića odlazim u Njemačku obaviti važne poslove u interesu naše odbrane. Dadoše mi sve potrebne dokumente i

tako, krenuh ja na put bez povratka.

Ahmetova ramena odjednom se zgrbiše, a ruke se stisnuše u čvrste pesnice kao da teškom mukom svladava bol u sebi.

- Ne znam, sestro, hoću li kroz ovo moći proći, hoću li imati snage ispričati kako je u dunjalučkom džehennemu, ne znam...

- Ahmete, blago sam dotakla njegovo rame i osjetila kako drhti kao list na vjetru - Ne moraš, ako ne možeš, razumjeću. Naglo je uspravio ramena kao da su ga moje riječi dotakle u srž bola i prkosno rekao: "Hoću i moram, proklete da su im suze moje patničke. Hoću da se zna kakvi su zlotovri bili, pa neka naša djeca nikad ne zaborave. Ne treba nama osveta, mi samo nećemo i ne smijemo zaboraviti. To bi bilo grehota nakon svega što smo preživjeli".

- Piši sve onako kako ti kažem, a ja za svoje riječi odgovaram.

- Proveo sam u Njemačkoj dva mjeseca, ni dana duže, nego baš onako kako smo se i dogovorili prije polaska. Završio sam poslove i odlučio se vratiti. Mogao sam ja ostati, ali nije Ahmet takav, zar da mi iza leđa govore kako sam se prepa? U Njemačkoj sam dao sve od sebe na čvršćem uvezivanju dostave humanitrane pomoći za Bosnu, jer u prvoj godini rata nebrojano puta se dešavalo da bezbroj kamiona hrane i ostalih potrepština za naš narod ode u jedno ili dva mjesta, dok u druge nije stizalo ništa mjesecima. Znam ja da je tu svašta i svako miješao prste, pa u manja mjesta humanitarna gotovo da i nije dolazila, ali ko je tome mogao stati u kraj nije htio, a onaj koji je htio nije mogao i eto, ja sam sve poduzeo koliko sam mogao. Allah dž.š. mi je svjedok da sam se iz sveg srca angažovao i učinio

najbolje što sam mogao. Halal bilo svima. Rat u Bosni bjesnio je još gore i jače nego kada sam odlazio i samo je Allah dragi znao kraj tom jadu i belaju. Ja, ipak, odlučim potegnuti put iz Njemačke do mog rodnog Turbeta i predati pomoć u novcu svojim nadležnima koji će s tim uraditi najbolje što mogu za sve nas. Polijećem avionom na relaciji Hambrug-Zagreb-Split i sa dvije putne torbe i pasošem RBiH lijepo obučen slijedom na splitski aerodrom. Znao sam da se teško iz Splita prebaciti za Travnik, ali uzdao sam se u sreću i to da sam civil, da neću padati u oči. Odlučio sam da novcem koji sam ponio sa sobom platim prevoz, ako treba i one koji bi me mogli prebaciti do Travnika, pa bilo to Crvenom krstu ili UN-u, nije važno. Važno je bilo samo živ stići do Travnika. Prošao sam bez problema kroz pasošku kontrolu i ostale formalnosti, te se taksijem prebacujem do autobuske stanice gdje upoznajem još nekoliko naših povratnika koji žele kao i ja u rodni kraj. I sad se sjećam lica jednog od njih, zvao se Adem Čosić iz sela Majdan, dva kilometra od Zavidovića, koji je takođe došao iz Njemačke, ali autobusom i sad se mislio kao i ja kako do kuće. Odlučili smo popiti kahvu ili sok u restoran- bašti ispred trajektne luke Emona. Moj novostečni prijatelj Adem rođen je 1962. godine i neko vrijeme bio je na radu u Njemačkoj, a sada već tri dana boravi u Splitu tražeći način kako da se prebaci kući. Pričali smo da ne bi bilo loše da probamo da se prebacimo preko crvenog krsta ili privatnim autobusima kojima je u cilju biznis. To je bilo 1. juna 1993. godine oko dvanaest sati, sunce upeklo, more se umirilo kao ogledalo, kad odjednom pridoše nam dvojica policajaca civilne policije RH Hrvatske.

U narednom broju:

Tukli su me kao

životinje

Molio sam: "Ubite me!"

Odvode nas u drugi logor

Kriju nas od Crvenog Krsta

- Dokumente, molim. Oglasio se prvi i činilo se kao da samo provjerava obične formalnosti. Ali nije...

- Ja bez straha dadoh svoje papire, avio-kartu i ostalo što je tražio i sve u redu osim imena. Dao mi rahmetli babo ime koje hrvatska policija nije nimalo "ljubila" i zbog njega osudiše me na patnju kakvu ljudski um ne može ni zamisliti. Pogotovo se nije svidjelo Ivanu Jarnjaku, tadašnjem ministru policije R Hrvatske, pa me dao tretirati kao pseto. Pogledao je onaj policajca moj pasoš i rekao: "Ahmete balijo, pođi sa nama. "Na moje pitanje: - Zašto? - osorno je odgovorio da ne pitam ništa inače će me razbiti. Protirnuo sam i neprimjetno se okrenuo da vidim ide li Adem i šta bi sa njim. I njega su povel, a samo je Bog znao šta će sa nama.

- A nije nam se dobro pisalo, nije... vidio sam ja šta oni hoće, moj život isticao je iz mene sa svakim korakom kojim smo bivali bliže policijskoj postaji, a bježati nisam mogao. A i kud bih kad je to bio njihov grad, njihova vlast i njihov teror... Teror koji je za mene upravo počinjao...

(nastavit će se)

ŠTA DANAS MISLI SENATOR

Prateći bh. medije zadnjih sedmica, tačnije od završetka izbora u R Hrvatskoj i izbora Stipe Mesića za predsjednika te države, stiče se utisak da bh. javnost i kompletno stanovništvo očekuju veoma mnogo od hrvatskog vrha.

Moram priznati i sama sam pomno pratila sve što se dešava u toj državi i veoma sretna što je došlo do drastičnih promjena i što je na čelo države došao čovjek koji će sigurno učiniti mnogo na normalizaciji odnosa dviju susjednih država. On će zasigurno učiniti jako mnogo i na konačnom ustrojstvu BiH smještajući bosansko-hercegovačke Hrvate na njihovo iskonsko mjesto, u Bosnu i Hercegovinu. Samim tim Bosna i Hercegovina će ponovo dobiti svoju granicu prema Republici Hrvatskoj koja je od te države neće razdvajati nego mnogo više približiti.

No ostavimo po strani gospodina Stipu Mesića koji je od prvog dana bio i ostao čvrst karakter, borac za istinu i pravdu, ptijatelj BiH koji nam je još davne '92. poručivao: "Bosanci prodajte kravicu kupite puščicu!", dok su nam istovremeno naši predstavnici slali sasvim oprečne poruke, da bi nam se desilo to što nam se desilo.

SA SENATOROM ARKANZASA

Problem je dakle upravo u tome što od Stipe Mesića Bosna i Hercegovina ne može očekivati i nemoguće.

To je i moj izbor

Predizborna kampanja u BiH upravo se zahuktava, počinju ponovo velika obećanja, zaostale invalidnine i penzije sada će početi da se dijele, ponavlja se mnogo toga već viđenog od izbora '96., pa na ovamo. Svake godine sve isto i isti ljudi na svim funkcijama. Zapravo se pribojavam ovih

izbora. Pitam se koja bi to ličnost danas iz BiH bila toliko jaka da riješi tešku ekonomsku krizu, da vrati Bosance i Hercegovce iz bijelog svijeta, da zaustavi masovni odlazak ljudi iz BiH, pogotovo sturčnjaka nego da ih vrati u svoju domovinu i njihovim diplomama vrati stari sjaj, da riješi problem tri vojske, tri policije, problem školstva i stotine, stotine drugih manjih i većih problema. Koja je to ličnost danas u BiH??? I kada tako odlutam do moje jedne i jedine, misli me odvedu u USA gdje sam u maju 1996. godine zajedno sa još petnaestak

novinara iz BiH bila na "work shopu" gdje smo učili kako se prati i izvještava sa izbora. Treblao je da pratimo lokalne izbore u državi Arkansas, državi predsjednika Klintonu. Prva tri dana smo u Washingtonu imali desetine i desetine sastanaka, posjeta svim važnim institucijama itd. a nakon toga smo otputovali u Little Rock glavni grad te države. Posljednjeg dana našeg boravka u Washingtonu između ostalih nas je primio i senator države Arkansas John Edwards. Njegov portparol nam je rekao da je taj čovjek veoma značajan u američkom javnom životu te da je on jedan od glavnih Klintonovih savjetnika. Kod senatora smo se zadržali duže nego što je bilo planirano protokolom, imali smo mnogo pitanja za njega, ali i on za nas. S obzirom da su se tada u BiH pripremali prvi poslijeratni demokratski izbori, sve se naranvo vrtilo oko toga. Na jedno moje pitanje oko mogućnosti pobjede neke stranke koja nije nacionalna i pomoći Amerike u tome, senator me je upitao da li mi može postaviti jedno lično pitanje. Rekla sam naravno da može a on me je upitao za koga ću glasati u septembru. Na moje protupitanje

o tajnosti glasanja itd. On je rekao da i ja njega mogu pitati za koga će on glasati na sljedećim predsjedničkim izborima. Svi smo se nasmijali a on je ponovio pitanje meni upućeno. Odgovorila sam da ću glasati za dr. Harisa Silajdžića. Nasmiješio se i rekao: "Izbor ti je dobar, to je i moj izbor za tvoju državu". Danas ne znam šta radi taj uvaženi stari gospodin i ne znam kakvo mišljenje ima, ali znam da ja više ne odlazim na slične sastanke u USA, ne odlazim ni u svoju domovinu iz koje sam otišla maja '98. godine. Ne odlazim, ne zato što to ne želim nego što mi treba novaca i novaca. U moj stan u zapadnom dijelu Mostara ne mogu da se vratim jer tamo još uvijek živi jedna hrvatska porodica iz Jablanice koja u svoj grad odlazi svakog vikenda u svoju kuću iz koje je niko nije istjerao. Moj Mostar je i dalje duboko podijeljen grad i iz njega i dalje odlaze sturčnjaci. I tu je još bezbroj drugih pitanja koja još ni jedni izbori nisu riješili. Hoće li naredni?

I sad se pitam da li bi moj tadašnji kandidat danas ponovo izazvao sjaj u očima starog senatora, a imam li ja danas boljeg kandidata, imam li ja u Bosni Stipu Mesića.

Dinka JELIN

Call Bosnia for only

32c per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.
P.O.Box 927900
San Diego, CA 92192

Februar obilježen po porastu suicida u Sarajevu

Ove vremenske prilike su okidač za samoubice

Porast suicida ovih dana dr. Slobodan Loga objašnjava povezanošću sa depresijom koja oscilira sa promjenom vremenskih prilika, a kao najopasniji period ističe prelazak iz zime u proljeće

Dići ruku na sebe, tragični je korak, za neke čin lične hrabrosti, a druge slabost onoga ko je to uradio. No, ako ostavimo razloge na stranu, evidentno je da se na samoubistvo, samo u ovom mjesecu na izmaku, odlučilo čak sedam osoba na području Sarajevskog kantona. Različiti su načini na koje su prekratili svoje živote, od vješanja, skoka sa visine do raznošenja ručnom bombom.

Ne biraju način

Javnost je bila zaprepaštena kada se 21-godišnji Nermin Imamović iz Tešnja, nastanjen u Sarajevu, u po bijela dana u centru Bašaršije ubio aktiviranjem ručne bombe. Smrt pod točkovima kamiona na Ilidži odabrala je Ševala Husrep (34), ostavivši pismo svojoj porodici u kojem poručuje da će se ubiti.

Neizlječiva bolest na skok sa trećeg sprata Državne bolnice natjerala je pacijenta, penzionera P. M. Prethodno je nesretni starac u bolesničkoj postelji prerezao vene na lijevoj ruci, a onda se na očigled dvojice drugih pacijenata bacio kroz prozor. Sa drugog sprata zgrade na Grbavici skočio je Božo M. (69), zadobivši teške unutrašnje povrede od koji je nešto kasnije podlegao u bolnici Koševo.

Opasni periodi

U februarskoj suicidnoj statistici zabilježena su i tri vješanja. U stanu u Nahorevskoj ulici objesio se 40-godišnji M. Š. Za samo jedan dan objesili su se M. Ž. (68) u kući u ulici Kamenica, i A. V. (50) u stanu u Gradačačkoj ulici.

Podatak da je u januaru ove godine zabilježeno jedno (vješanje žene stare 50 godina), a u februaru sedam samoubistva zapanjuje. Objašnjenje smo potražili od psihijatra prof. dr. Slobodana Loge. - Postoji relacija između depresije i samoubistva. Što se depresija češće manifestuje to je i broj samoubistava veći. Moram istaći da depresija oscilira pod uticajem vremenskih prilika i da je najopasniji period prelaska iz jednog u drugo godišnje doba, a posebno iz zime u proljeće. Ovo vrijeme je upravo okidač za one koji nose depresiju u sebi - rekao je dr. Loga.

Za četiri godine 197 suicida

U prošloj godini u Kantonu Sarajevo desilo se 50 suicida (18 vješanjem, 15 skakanjem sa visine, šest vatrenim oružjem, pet aktiviranjem eksplozivne naprave, dva utapanjem i trovanjem, po jednom presijecanjem vena i ubodom noža. Pet samoubistava manje od prošlogodišnjeg broja zabilježeno je u 1998. godini (17 vješanja, 14 skokova, pet vatrenim oružjem, sedam aktiviranjem bombi, po jedno trovanje i ubod nožem).

Pedeset pet suicida registrovano je u 1997. godini od čega je najviše bilo vješanjem 30, skakanjem sa visine 12, vatrenim oružjem pet, aktiviranjem eksplozivnih naprava šest, po jedno presijecanje vena i ubod nožem. U prvoj poslijeratnoj godini bilo je 47 samoubistava u kojima također prednjace vješanja.

Muškarci češće samoubice

Na ovaj korak, prema statistici za posljednje tri godine, češće su se odlučivali muškarci. Njih 101 se samoubilo, dok je 49 žena prekratilo živote. U navedenom periodu najviše samoubistava izvršile su osobe starije od 50 godina, dok su u 1996. godini najveći broj suicida počinile osobe srednjih godina. Prenosi "Dnevni avaz".

Riješena misterija nestanka dvije osobe iz Kaknja

Smrt nakon slijetanja

"mercedesa" u rijeku Bosnu

Pod još nerazriješenim okolnostima, "mercedes" u kojem su bili vozač Smajo Topalović (33) i saputnica Vesna Anđelić (25), prije sedam dana sletio je u rijeku Bosnu. Kada je majka, sada već pokojne Vesne Anđelić, PU Kakanj u prošli četvrtak prijavila nestanak svoje kćerke, niko nije vjerovao da će u nedjelju imati tragičan epilog.

Istraga je utvrdila da je Vesna, koja je radila kao konobarica u kafani "Velentino" u naselju Čatići, u utorak 22. februara između 23 i 24 sata otišla sa Smajom Topalovićem, rođen u mjestu Poljani kod Kaknja. Od tada im se gubi svaki trag. Prekjučer oko 15,30 sati PU Kakanj iz naselja Donja Papratnica stigla je dojava da iz korita Bosne vire dva točka luksuznog automobila. Na mjesto događaja izašao je istražni sudija Hasnija Ljubojević i dežurna ekipa za uviđaj. Nakon vađenja automobila iz rijeke, utvrđeno je da se radi o "mercedesu 190", vlasništvo Smaje Topalovića, koji se zajedno sa svojom saputnicom utopio. Obdukcijom tijela nastradalih utvrdit će se tačno vrijeme njihove smrti.

Uz još jednu odgodu suđenja sarajevskom biznismenu

Alemko zatražio brže izricanje presude

Uz saglasnost stranaka, jučer je na Kantonalnom sudu u Sarajevu otkazan nastavak suđenja Alemku Nuhanoviću dok vještak finansijske struke ne kompletira svoj izvještaj. Sudija Goran Orašanić je tako pretres odgodio za 6. mart ove godine.

Sat vremena prije jučerašnjeg nastavka vještak je dostavio dopunu izvještaja koja se odnosila samo na kratkoročne kredite koje je SAB banka davala firmi "Alemko company". Drugi dio koji treba biti urađen, odnosi se na izvještaj finansijske policije o plaćanju poreških

obaveza.

Vještak je jučer pojasnio da je tokom pregleda

Još jedna odgoda

I suđenje Mahmutu Šatoru, vlasniku i direktoru "Agro golda", optuženom za prevaru SAB banke u iznosu od 442.930 KM, jučer je odgođeno, jer se odbrana i optužba nisu mogle izjasniti na finansijski izvještaj. Sudija Amira Rizvić je nastavak zakazala za 21. mart.

dokumentacije SAB banke

imao problema dok mu je omogućeno da iz podruma banke izvuče potrebne spise. Pomoć mu je pružena tek kad su najavljene sankcije, a sličnu situaciju vještak je imao i sa uposlenima u ZPP-u. Kako je tek nedavno od finansijske policije dobio veliki broj potrebnih spisa, to do jučer nije mogao izvršiti kompletnu dopunu. Ponovno odgađanje najviše je pogodilo Alemka Nuhanovića optuženog za prevaru i poresku utaju, koji je nervozno zatražio da se više ništa ne čeka, nego da mu se odmah presudi.

Maoča kod Zavidovića Prijavila višestruko silovanje

Višestruko silovanje PU Vozuća prijavila je 37-godišnja K. R. iz Maoče kod Zavidovića. Žena je policiji izjavila da su je silovali četiri njoj nepoznata muškarca. Radom na terenu policija je pronašla navedenu četvorku i privela ih u policijsku upravu. Rad na rasvjetljavanju svih okolnosti ovog slučaja je u toku.

Rutinske policijske kontrole u Hercegovini

VOZILA KRČAT ŠVERCOVANIM CIGARETAMA

Prilikom rutinske kontrole vozila pripadnici PU Stolac su u dva "golfa" pronašli određene količine cigareta bez dokumentacije o porijeklu. Tako je u "golfu", oznaka 664-E-918, vlasnika Milorada S. (39) iz Trebinja nađeno 540 kutija "Ronhila" i "Walter Wolfa". U "golfu" 802-K-820 kod Gordane B. iz Trebinja, bilo je hiljadu kutija "Ronhila" i "Monte Carla". Roba im je oduzeta, a protiv navedenih lica biće podnesene odgovarajuće prijave.

Pripadnici PU Mostar Sjever u "mercedesu 124", oznaka

913-J-791, kod Filipa F. (26) iz Stoca su pronašli 1990 kutija "Walter Wolfa", 1970 kutija "Ronhil Light" i 990 kutija cigareta "Ronhil Super Light".

Pretresom "mercedesa 123", oznaka 560-A-191, kod Radenka B. (21) iz Stoca pronađeno je 490 kutija "Winstona", 290 kutija "Lucky Strike", isto toliko kutija "Pall Malla", 270 kutija "Ronhil Light" i 630 kutija "Ronhil Super Light". Pomenuta lica i roba bez dokumentacije o porijeklu predati su u nadležnost Finansijske policije Mostar.

NEZABORAVNA IMENA BOSNE:

Novinar i reporter - Rusmir Karat

U noviju istoriju Bosne čvrsto je ugrađena biografija Rusmira Karata, novinara i reportera Unsko-Sanskih Novina u Bihaću. Sve što je imao ovaj pedesetogodišnjak, podredio je nastojanju da otkriva istinu i prezentira je čitaocima, javnosti. A istina o njegovom životnom putu velika je koliko i njegov život.

straiji Elmir se prijavi u dobrovoljce i stavi u odbranu Sarajeva. Rusmir i Subha se spasiše bijegom u Zagreb, gdje se Rusmir stavi u službu novoformiranih humanitarnih organizacija islamskih zemalja. Njegove fotografije iz tog vremena postaše prvo jasno

vrijeme od početka rata Rusmirovi tekstovi oživotvoreni originalnim fotosima svjedočili su o Srpskom zločinu u Bosni, slikali ljudske sudbine, dizali moral, vraćali vjeru. Sa prvim povratnicima iz progonstva vratiše se Rusmir i Subha. Nastaniše se u Bihaću. Rusmir se odmah uključi u

RUSMIR KARAT

(Snimio: Nikola R.)

Prije rata je živio u Bosanskoj Dubici i radio kao urednik Fabričkih novina. Novinarsko obrazovanje stekao je u Beogradu. Svoje novinarske priloge objavljivao je u više dnevnih listova. Sa Zeničankom Suphijom ostvario je prosječan život i odhраниo dvoje djece. Ni do tada nije išlo lahko, ali je išlo. Pred sami rat se prvi uključio u SDA, kao jedan od njenih osnivača. Glasao za Bosnu i proklamovao njena državotvorna prava njegovi polemični tekstovi i politička uvjerenja sa jakim nacionalnim nabojem donijela su mu brojne teškoće. Napadan, kritikovan, suspendovan. Prijetnje telefonom i ucjene. Zazirna je od komšija Srba, ali i naših "prodanih duša". U predvečerje rata vče oglašeni četnici mu ubiše brata. Njegov mlađi sin prebježe u Austriju, a

svjedočanstvo o srpskom zločinu u Bosni. Preko Islamic Relefa slike jetima, srušenih mostova i srušenih života obidoše svijet. Uskoro je izgubio i majku. Sin Elmar ranjen, zalječen i ponovno okrvaren na Markalama, ali živ. Za Rusmira i Subhu u Zagrebu nove nevolje. Postaše nepoželjni i opet se spasiše bijegom, ovaj put u Zenicu. Radio je kao novinar za zenički list, a odatle u borbi za preživljavanje svrstao se u dugu kolonu prognanika - za Njemačku. U Njemačkoj se uključio u bh. klubove i udruženja. Njemačkom narodu u nekoliko nejmačkih gradova prezentirao je slikovnu izložbu o ratu u Bosni, popraćenu aktualnim tekstovima. Za cijelo

Unsko - Sanske Novine da opisuje i slika novi život. Teško je, kaže, ali se preživljava, biće bolje. Životni put Rusmira Karata, put njegove porodice, neodoljivo podsjeća na put Bosne. Trnovit i težak. Nisu Karati veliki heroji. Oni su borci za Istinu i slobodu. Izgubili su mnogo na svom životnom putu, ali su i dobili. Njihova imena ugrađena su u noviju krvavu istoriju Bosne, da je brane i odbrane. Nema Rusmirovog brata. Nema majke. Sin Elmar je bez porodice, ali preživio Markale. Rusmir i Subha su postali još manji i tnaji, ali živi. Tekstovi i slike ostaju za istoriju, za nezaborav. Neka ih dragi Allah čuva, a ja ih za sva dobra blagosiljam.

Zijad BEĆIREVIĆ

UNSKO-SANSKE NOVINE NUDE SARADNJU SabaH-u

SabaH svakim nivim brojem dolazi na više adresa. Sve više ljudi, Bosanaca i onih drugih bliskih Bosni, željno očekuju sljedeći broj putem pošte ili preko Interneta. Od mnogih poznanika u Americi i Bosni saznao sam da im se SabaH dopao svojim sadržajem, aktuelnošću tema i medijskom usmjerenošću. Ovih dana draga ponuda za saradnju, izmjenu informacija, prožimanje sadržaja stigla je od Unsko-Sanskih Novina iz Bihaća, koje pokrivaju široku bihaćku regiju i nekoliko posljednjih godina dominiraju na ovim prostorima. Direktor lista gospodin Senudin Jašarević je sretan da mu se pruža prilika da iz SabaH-a dozna šta rade i kako misle Bošnjaci nastanjeni u Americi i Canadi, te da im pruži potrebne informacije o aktuelnostima na bh. prostorima i njenim pojedinim regionima. Svaka dobronamjerna saradnja donosi obostranu korist. Vjerujemo da bi saradnja SabaH-a sa Unsko - Sanskim Novinama bila na korist jednom i drugom listu, a najviše njihovim čitaocima.

PONIZNOST I LJUBAZNOST (PAŽLJIVOST) PREMA VJERNICIMA

Bismillahi-rrahmani-rahim Uzvišeni Allah veli: "I budi pažljiv prema vjernicima koji te slijede". (Es-Su' ra 215)

Gore navedeni ajet jasan je putokaz svim iskrenim vjernicima. Život svakog muslimana vjernika mora biti protkan saburim i blagošću, jer te dvije plemenite osobine sačuvaće ga od stradanja i munafikluka. Na žalost, mnogo je onih koji više strpljenja i blagosti nemaju, a to je sasvim razumljivo s obzirom u kakvom vremenu živimo. No, bez obzira na sve, pravi imami (vođe) islamskog ummeta treba da pronađu i njeguju sabur i blagost pogotovo u džematu. Muslimani su se dužni pomagati, a najbolje će pomoći cilju zajednicu imam pun blagosti i razumijevanja. Kako da vratimo omaladinu u saffove? Kako da našim mladićima i djevojkama, našoj budućoj (i nadamo se, zadržavoj generaciji) učinimo džamiju dražom od kafića ili diskoteke? To bi trebalo da budu pitanja oko kojih ćemo brigu voditi, a ne bezvrijedna naklapanja o tome ko je bolji i veći musliman, ko pravi veće greške. Naša djeca su naše stado i mi moramo dokazati da li smo dobri pastiri. Kaže Resulullah s.a.v.s. "Svi ste vi pastiri", čovjek je pastir svojoj porodici, žena je pastirica svojoj djeci, a imami su pastiri svojoj zajednici. Pa, yarda im se stado razbježi? Kakvi su to pastiri koji, umjesto da sabiraju svoje stado, oni ga rastjeruju? A čime ga to rastjeruju kada se ubiše govoreći i pozivajući na svakoj hutbi ili vazu u džamiji prisutne vjernike? Rastjeruju svojim oholim stavom, sude bez suca i porote želeći oni postati predsjedavajući za sva pitanja, a ne pitaju se da li griješe. Zar očekuju da će svojim oholim govorom i srdobom privući mladi naraštaj? Samo će rastjerati svoje uplašeno stado koje im se više neće vratiti. Svojim radom i očitim zalaganjem svi mi, učitelji ili imami, moramo dati primjer ostalima i tek tada očekivati plodove svoga truda. Ne smijemo ni za živu glavu jedno

govoriti a drugo raditi, jer: "O vjernici, zašto jedno govorite, a drugo radite?" O, kako je Allahu mrsko kada govorite riječi koje djela ne prate. " (Es-Saff, 2-3) Čistotom duše, lijepim nastupom i ugodnim govorom pravi voda navešće svoje sljedbenike za sobom, u ovom slučaju, imam će steći veći broj džematlija, a grubim i nekontrolisanim odbice i ono džematlija što već ima, a to nam, dakako nije cilj. Ispravnost vjerovanja i čistota duše prvi su pokazatelji napretka u Islamu, dok tamo gdje ovog dvoga nema nema ni čiste vjere ni međusobnog poštivanja. Daleko od rodnog kraja mi moramo biti još jači i tvoriti nepobjedivu zajednicu iskrenih i dobronamjernih muslimana vjernika, moramo svoju djecu podučavati čistom Ilamu i ne dozvoliti da im sticanje dunjaluckih dobara bude na prvom jestu. Ono dijete čiji roditelji samo za Ramazan ili Bajram otvore džamijska vrata neće smatrati da je i ono dužno učiniti više. Ne smijemo to dozvoliti, jer prvo što moramo učiniti je privući našu djecu na redovni namaz, a kako da to postignemo ako nemamo blagosti i razumijevanja. Uzvišeni Allah kaže: "I sipunjavajte obavezu, jer će se za obavezu, zaista, odgovarati." (El-Isra, 34) A svaki pastir je obavezan prema svojem stadu, pa tako čovjek prema porodici, a imam prema džematu i sve dok budemo slijedili Allahove upute i Resulullahov sunnet naši će životi biti ugodni i lijepi, ne samo na Dunjaluku, već i na Ahiretu. I na kraju, neka nam riječi našeg Uzvišenog Gospodara budu smjernica u daljnjem životu i radu: "Pozivaj na put svoga Gospodara mudrošću, i lijepim i dobrim savjetom." (En-Nahl, 125) Esselamu-alejkum, ve rahmetullahi ve berekathu!

Elvedina TUCAKOVIĆ

Novi saradnici

BOSANSKI GAZIJA

Prvo što sam pomislila

slušajući njen glas bilo je: "Ona zna šta hoće od života". Mlada i perspektivna svojim radom doprinosi odnedavno i "SabaH - u", a njene članke naši čitaoci već od prethodnog broja mogu pronaći na našim stranicama. Počnimo prvo od imena i mjesta rođenja, jer svaki intervju je pomalo težak na samom početku.

-Zovem se Elvedina Tucaković, rođena 20. avgusta 19... u Sarajevu. Nasmijala se dodajući kako godina i nije tako važna, bar žene imaju pravo prešutjeti godine, a da ih se zbog toga ne kritikuje.

-Iz prošlih razgovora s tobom saznala sam da si svršena Gazi-Husrevbegove Medrese, ali da si i aktivan novinar godinama. Kako to dvoje može zajedno?

-Istina je, Medresi sam upisala malo da ispunim želju roditeljima, a više da usavršim svoje znanje o Islamu koji je glavna srž mog bića. A novinar... E, to je duga priča. Počelo je to u ratu, ali još kao mala djevojčica pokazala sam talenat za pisanu i govornu riječ.

-Kakvo je, ustvari, bilo tvoje djetinjstvo?

-Nečija sjećanja dopiru samo do sedme godine, ali moja su dublja. Znam to po tome što i sada nosim sliku svoje majke kao jako mlade žene sa dvoje djece pored sebe na sarajevskoj Carevoj čupriji. Imala sam tada samo pet godina, ali slike su potpuno jasne. Znam da sam majku molila da mi kupi plišanog medu u izlogu na Čaršiji, ali ona za to nije imala dovoljno novca. Kasnije, kada sam rodila svog prvog sina kupila sam tog istog medvjeda, ali u Čapljini i time ustvari sebi ispunila davnu neostvarenu želju.

Naš otac je radio mnogo i naporno, ali, jednostavno, sreća ga nije htjela, tako da smo sve do moje desete godine živjeli nekako između dna i sredine, ali kasnije je sve postalo mnogo bolje. Babo je otvorio privatno građevinsko preduzeće i naš je dom zablistao, a najviše su zablistali osmijesi na našim djetinjim licima.

Sjećam se, kad je babo došao kući i donio mi veliku lutku, gotovo veliku kao ja, a ja sam pjevala cijeli dan.

Pisati sam počela sa prvim naučenim slovima, u prvom razredu osnovne škole osvojila sam prvo mjesto u međugradskom takmičenju u poeziji za Prvi Maj. Kasnije je išlo nekako samo od sebe, nagrade su se jednostavno nizale jedna za drugom. U osmom razredu osvojila sam takođe prvo mjesto u Republičkom takmičenju mladih likovnih umjetnika, te dobila pismeno priznanje i pehar.

-Kako je bilo pohađati Medresu? Je li teško savladati svo gradivo koje se nudi?

-Pa, vidite, u mojoj generaciji, imali smo tri strana jezika, islamsko gradivo i još mnogo toga.

A danas, kako čujem, broj stranih jezika se povećao na pet, a uvela se i matematika koje u vrijeme mog školovanja nije bilo.

-Da li si ikada radila u svojoj struci?

-Ne, a nemam ni želju. Razlog je zaista opravdan, a reći ću i vama. Jednog dana, dok smo kao polaznici drugog razreda obavljali rutinsku praksu morali smo otići u Bakije na Baščaršiji i imati praktičnu

ELVEDINA TUCAKOVIĆ

nastavu. Gledajući u nepomično tijelo jedne rahmetli hanume i čekajući da je ogasule osjetila sam kako čudni srsi prolaze kroz moje tijelo i tada je sve stalo. Probudila sam se kod kuće, a kako sam tamo dospjela bila je glavna tema u narednih desetak dana u cijeloj Medresi. Ja se ne stidim priznati, malo je nas bilo koje se nismo uplašile, ali ja to nisam ni mogla stoički podnijeti. Eto, zašto nikad nisam radila u svojoj struci.

-Jesi li zato izabrala novinarstvo?

Opet uzdah i kratak smijeh na drugoj strani žice.

-Već sam rekla da je to malo duža

kao mehlom na ranu i tako je počelo.

-Sjećas li se, šta je bilo prvo čime si se predstavila u javnosti?

-Bila je to kratka, polusatna emisija vjerskog programa koju sam sama uređivala i vodila. Mahir mi je vjerovao i u svemu mi dao odriježene ruke, a kasnije se ispostavilo da i nije pogriješio. U to vrijeme, Hayat je tek počinjao, radilo se sa običnom radio stanicom, takozvanom motorolom, a moglo nas je čuti svega par ulica u komšiluku. U februaru, 1993. ostala sam u drugom stanju i moj rad na Hayatu donekle je bio otežan, ali nisam se predavala. Išla

priča. Novinarstvo je ustvari, izabralo mene. Malo čudno, ali istinito. Te 1992., kada je cijelo Sarajevo bilo pod opsadom i kada smo bili gladni hljeba ja sam čula za radio-stanicu Hayat. Njihovo sjedište je bilo u neposrednoj blizini mog stana, i osjetivši potrebu da se nečim bavim, da iz sebe ponovo pustim pisca obratila sam se tadašnjem direktoru te male stanice Mahiru Zisko. "Treba li radnika?" pitala sam ga otvoreno pri prvom susretu. Odgovorio je da bi mu svaki dobrovoljac došao

sam pješice u RTV BiH zajedno sa Mahirom i sada već poznatim pjevačem, a tada u usponu, Alijem Hadžimuratijem tražeći predajnik za Hayat. I dobili smo ga, tada je cijelo Sarajevo moglo da nas sluša. Radili smo punom snagom, i tada je nastala najslušanja emisija tog vremena "Glas Istine" koju sam takođe, sama uređivala i vodila. Vjera je bila osnova mog cjelokupnog rada i zalaganja na Radio Hayatu, da bi 1994. konačno i stiglo glavno priznanje za moj trud "Bosanski Gazija".

-I sama sam tokom rata mnogo puta slušala Radio Hayat, ali bih voljela od tebe čuti kako si ti kroz sve to prošla, mislim, posao, djeca, a svuda okolo se gine i strahuje.

-Nije bilo jednostavno, ali kada nešto volite onda vam to ne pada teško, a ja zaista volim ovo čime se bavim. Volim pisati, volim pomagati ljudima da pronadu sebe ili odgovore na neka pitanja od vjerskog i životnog značaja. Tu pronalazim sebe. Jedina mi je mahana što sam previše otvorene prirode i dobre duše, pa vjerujem svima, makar da me i lažu. Ali, kasnije sve ipak dođe na svoje, a ja ne gubim ni u kom slučaju.

-Radila si i za RTV BiH. Reci mi nešto više o tome.

-Radom na Hayatu dokazala sam šta i koliko mogu, pa me glavni i odgovorni urednik Raduja BiH pozvao da pređem kod njih. U početku radila sam u redakciji vjerskog programa, a "Glas Istine" sada se mogao čuti i diljem Bosne i Hercegovine. Kasnije sam prešla u redakciju Antene 97, gdje sam uređivala i montirala vlastite priloge i reportaže.

Najjači utisak na javnost ostavila je moja prva reportaža "Za djelić sna" o bosansko-hercegovačkim penzionerima i njihovom životu čiji snimak sam ponijela sa sobom u Ameriku.

-Lijepo si napredovala, šta te onda natjeralo da sve to ostaviš?

-Što i druge, bijeda i nemogućnost da zaradiš dovoljno za normalan život. U ratu mi je bilo dovoljno ako daju vreću krompira i kad-kad cipelice za djecu, i tome sam se itekako veselila, ali nakon rata sve je postalo drugačije. Plate u RTV BiH su počele kasniti, a i ono 100 DM koje bismo dobijali nisu bile dovoljne ni za struju i vodu. Često sam noću plakala gledajući svoje dvoje djece izmršavjele i upalih obraza pitajući se kako dalje. Vjeruj, bilo je dana kada smo samo rižu jeli, ali i to je, hvala Allahu, prošlo.

-Zašto baš Amerika, jer bilo je i drugih zemalja u koje je naš narod mogao otići?

-Brat moga muža već je godinu dana bio ovdje i tako, ...Predložio je da i mi dodemo, posla papire i sve je već bilo sređeno samo po sebi, jer moj muž je bio čvrsto odlučio otići iz Bosne, pa bilo kuda.

-Da li si sretna ovdje?

-Ne mogu reći da nisam, ali sve dok i svoje roditelje i brata ne ugledam pored sebe moja sreća neće biti potpuna. Ja najbolje znam kako je tamo i zato želim da i oni odahnu, makar pod stare dane. Brat je mlad i ne brinem se za njega, snaći će se i brzo navići kao uostalom i ja, ali roditelji su nešto sasvim drugo. Oni već sada razmišljaju šta će da bude s njih kada dođu i hoće li uspjeti pronaći sebe tako daleko od rodnog kraja.

-Ti ni ovdje nisi ostala nezapažena. Istakla si se u brojnim aktivnostima.

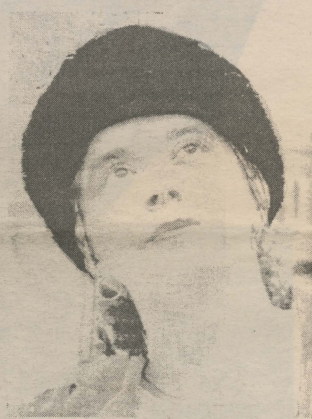
-Istina, mada ja to ne bih nazvala tako. Nisam se željela isticati, već samo uklopiti u sredinu u kojoj živim i

poštenim trudom stjecati za normalan život. Sa sobom sam ponijela i dobro poznavanje engleskog jezika tako a za posao nisam morala mnogo brinuti. Jedno vrijeme radila sam kao prevodilac za Refugee Center u Boiseu i tako imala priliku govoriti na mnogobrojnim mjestima o Bosni i Bošnjacima. Isticala sam kako smo mi iako napaćen vrlo kulturni i napredan narod i kao takvi stoički smo podnijeli status izbjeglice, a nismo se predali letargiji i klonuli duhom. Priznanja su i ovdje uslijedila na što sam vrlo ponosna. Želim se ovim putem toplo zahvaliti ministrici World Reliefa

Hagee Rene kao mnogim drugim koji su mene i moju porodicu srdačno i bez ikakvih rezervi primili i pomogli od prvog dana.

-Elvedina, sada ono ključno pitanje, kako si se i zašto opredijelila za SabaH?

-Mogli ste i sami doći do odgovora, ali svejedno, opet ću istaći, pisana i govorna riječ sastavni su dio mog bića, i bez toga ne mogu kao ni bez hljeba i vode. Ovdje mi je jako nedostajalo

baš to i kada mi je u ruke došao jedan broj SabaH-a pomislila sam "zašto da ne" i evo me, među vama i sa svima onima koji vole SabaH. Ne smijem zaboraviti da zahvalim između ostalog i glavnom uredniku Šukriji Džidžović, koji me primio u redakciju SabaH-a bez ikakvih rezervi i ovim putem čvrsto obećavam da ga, uz Allahovu pomoć, neću razočarati. Daću sve od sebe da čitaoci iz mog pera mogu pročitati samo najbolje.

-Zeliš li nešto posebno reći za kraj?

-Moja poruka biće kratka i jasna. Kao što s radošću i velikom zahvalnošću gledam svoje troje djece kako sretno rastu u Islamu, miru i napretku tako želim i svoj djeci bošnjačkoj. Njihovi roditelji ne smiju popustiti sladostrascima dunjaluka i zaboraviti na odgoj svoje djece, ta zbog njih smo i prevalili tako dugačak put. I zato ih moramo učiti da cijene, poštuju i vole svoju vjeru, jer će samo tako znati cijeniti i druge vrijednosti života. I na kraju, neka je mir i spas na sve muslimane širom svijeta, na braću i sestre koje je životni put usmjerio daleko od rodne grude, na sve one koji žele i hoće mir, ljubav i slogu. Esselamu-alejkum.

Razgovarala: Mirsada Dž.

"JER, TAKO TI JE MALA MOJA

Alen Islamović

OKOM KAMERE Š.DŽIDŽOVIĆA

Bilo bi suvišno pisati o koncertu Alena Islamovića u New Yorku. Zato smo se odlučili da napravimo foto-reportažu.

Prošle subote, to je svakako bio dobar povod da se naša omladina okupi i zabavi uz stare dobre hitove Bijelog dugmeta i Divljih jagoda. Nakon koncerta, vidno umoran, Alen Islamović dao je za naš i vaš SabaH sljedeću izjavu: "Nakon turneje po Evropi, a posebno po Njemačkoj i Austriji - Štutgartu, Salzburgu Lincu, Beču..., koja je inače malo tržište odlučio sam se da odgodim neke koncerte tamo i da dodjem, po prvi put u Ameriku. Shvatio sam da Amerika nije to što sam mislio mada sam obišao tj. imao sam koncerte u Atlanti, St. Louis-u, Chicagu, Detroitu, večeras sam u New Yorku i sutra završavam turneju u Utici. U Chicagu mi je bilo najljepše jer je to grad koji ima najviši broj urbanih Bosanaca. Tamo je na mom koncertu bilo najviše posjetilaca.

Ja se trudim da na mojim koncertima zadovoljim ljude a ne da ljudi dođu zbog mog imena i odu razočarani. Ovo naglašavam jer su ljudi jako kritikovali koncerte Indexa, Tife, Crvene jabuke koji su bili u Americi. Drago mi je da su moje koncerte pohvalili i da je raja moje koncerte napuštala prezadovoljna. Ja radim ovaj posao da bi preživio od ovog posla a da bi ujedno zadovoljio i i ljude. Ne valja ljude varati. Možeš ih prevariti jednom-dvaput, i nikada više.

Ja sada radim sam. U Zagrebu imam jako kvalitetan digitalni studio, vrijedan oko 300 hiljada maraka, koji se u maju ove godine seli u Bihać. Ja ću sa svojim studiom u Bihaću otkrivati nove talente u Bosni i Hercegovini. Krajina je dokazala da ima pjevačkog kapaciteta. Iz Krajine potiču poznata imena naše estrade kao što su Kemal Malović, Halid Muslimović, Šerif Konjević, Rifat Tepić, Zele iz Divljih Jagoda itd. Ja ću se boriti da otkrijem nove talente tj. da otkrijem ono što ne otkrivaju političari. Hoću da kažem da je današnja situacija u Sarajevu takva. Ako je babo ministar onda "mora" i sin biti dobar pjevač. Ja hoću da pokušam to razbiti i otkriti talente iz naroda." I na kraju, na moje pitanje "koje ste godišnje jer su me to večeras, djevojke pitale" Alen odgovara - 1963..

KAD LJUBI BOSANAC" **New York**

Kako iz proklete (uklete) avlije

IVO ANDRIĆ I BOŠNJACI

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Duh Ive Andrića je davno prije nas, Bošnjaka, stigao u Evropu. Kad smo mi došli, on se tu već bio odomaćio, sve njegove knjige bile su odavno prevedene na svjetske jezike, na njemački odmah poslije dobijanja Nobelove nagrade za književnost. On je iz bivše nam domovine Jugoslavije na putovanje svijetom ispraćen sa svim slavopojkama koje pripadaju jednoj inzvanredno darovitoj i pronicivoj umjetničkoj ličnosti, a jak srpski lobi mu je krčio put na evropskom, prilično probirljivom literarnom tržištu. Prije nekoliko godina mi je moj prijatelj, dr. Stefan Hohmann pokazao jedno njemačko izdanje "Na Drini ćuprija" iz 1961. godine, štampano kod izdavača koji je imao sjedišta u Beču, Frankfurtu i Zirihu. Ako me pamćenje ne vara, tada je kod nas zvanični jezik bio srpsko-hrvatski, ali na ovom primjerku romana - uostalom ta hronika jednog bosanskog gradića mu je 1961. godine i priskrbila najveću svjetsku nagradu za književnost - lijepo stoji da je to prevod sa srpskog jezika. Znači, Andrić je iz malih bosanskih provincija, o čijim je žiteljima - muslimanima, pravoslavnim, katolicima i Jevrejima - najčešće pisao, nošen jakim srpskim nacionalom, preko jezika kojeg su oni, dok su vladali, privlačili samo za sebe, na velika vrata ulazio u evropsku književnost. Čak i u svjetsku, jer kad god sam do sada nabasala na kakvog kosmopolitu većeg intelektualnog kalibra, prvo njegovo pitanje o našoj literaturi odnosilo se na Andrića i njegovo djelo. Mnogi od njih su pročitali i više njegovih knjiga, ali su se uglavnom najčešće sjećali "Proklete avlije".

Andrić je sa tom literaturom ili zbog te leiterature, proputovao skoro cijelim dunjalukom. O tome je ostavio mnoge putopise i zapise, ali o njima se nije mnogo govorilo, jer su srž njegovog literarnog stvaranja činile knjige o Bosni sa tematikom iz duboke istorije, najčešće iz vremena Osmanlijske vladavine. Književna kritika, koja je uostalom često vjerni poslušnik moćnih, onih što su svjesni koliko su pobjede u kulturnim ratovima bitne, dugo godina je te knjige kod nas držala daleko izvan domašaja svih pokušaja svestranijih analiza vjerodostojnosti Andrićevih istorijskih izvora. Samo jedan primjer, akademik Muhamed Filipović je 1967. godine u kulturnom časopisu "Život", čiji je urednik bio Mak Dizdar, objavio jedan tekst, književni esej pod naslovom "Bosanski duh u književnosti - šta je to?", u njemu je bilo ovih nekoliko rečenica: "Takva je literatura (misli na literaturu sa junacima koji tumače nacionalnu bit nekog naroda) nastajala u Bosni za posljednjih sto godina i ona je Bosnu više dijelila,

nego li sve vojske koje su preko nje marširale i u njoj krv proljevale. Ona je dijelila i njen duh, ono osnovno počelo zejdnickog osjećanja i životnog odnosa, što ga je Bosna mučno, kroz 1000 godina svoje teške povijesti stvarala. Ta literatura počinje 70-tih godina 19. stoljeća da bi početkom 20. stoljeća dobila naročiti zamah u probuđenim nacionalnim pokretima kod njihovih duhovnih interpretatora, Kočića, Ćorivca... itd., a kulminirala kod Andrića, koji je njen najbolji i najveći predstavnik. Postigavši najviši domet literarne inspiracije nacionalnim duhom, Andrić je nužno u svome, po mom mišljenju najboljem, djelu "Prokleta avlija" univerzalizirao svoju viziju, koja time počinje gubiti parcijalnu, nacionalnu, doživljenu i duhovnu aromu i okvir..."

Samo što su prvi primjerci pomenutog časopisa prošli kroz Sarajevo, panduri režima su digli neviđenu hajku, odmah zabranili i povukli iz prodaje taj broj časopisa a akademiku zabransu priljepljeni svi epiteti najvećeg nacionaliste i fundamentaliste u Bosni. Da smo kojim slučajem imali otvorenu kulturnu scenu, da su bilo kakav dijalog i borba mišljenjima bili mogući, to je sigurno mogao biti povod da se jednom raspravi uloga Andrićevog književnog djela u bosanskom literarnom duhu. Umjesto toga, ono je, sa svom misaonom i nacionalističkom radijacijom, stavljeno u centar duhovnih dostignuća i tako ostavljeno na dugotrajno djelovanje. Njegova tiha radijacija je činila svoje. Većina nas to nije osjećala, dok oni drugi koji su je bili svjesni, nisu imali moći da joj naprave bilo kakvu izolaciju od istinskih polemika i objašnjenja. Akademik Filipović je dugo godina snosio posljedice svog drznuća da progovori o Andriću izvan srpskog klišeja. "Tunjo (to je bio nadimak akademika Filipovića) se usudio reći, da Andrićeva proza dijeli bosanski duh više nego li mnoge vojske...", revnosni profesori i tumači su svuda sa sobom vukli takvu postapalicu, njome nas zagluhljivali i osljepljivali, a mi nismo mogli provjeriti da li je takva interpretacija bila tačna, da njegove riječi možda nisu istrnute iz konteksta, jer više niko nije ni znao šta se tačno nalazilo u davno zabranjnom akademikovom tekstu. Kad sad čitam njegovu studiju iz davne 67. godine, nikako mi nije jasno zašto oni u tom tekstu nisu vidjeli ništa drugo, osim te uzgredno napisane opaske o Andriću. To je u cjelini jedno duboko umno, skoro filozofsko razmatranje o tome šta je u bosanskoj literaturi istinski ispunjeno njenim duhom. Usput teče priča i o nama samima, o nemaru sa kojim se odnosimo prema onome što su nam ostavili

preci, o nestanku i uništenju mnogog kulturnog blaga na našim prostorima, od stećaka do narodnog veza i nošnji. Možemo samo da žalimo što su ga tada ušutkali, što ono što je on znao i slutio, nije stiglo do nas, kojih se sve to neposredno ticalo. A oni su ga vjerovatno i ušutkali baš stoga da spriječe naše ohavizavanje. Oni su oduvijek znali šta rade. Dakle, činjenica je da su i takvi mislioci i umni ljudi, u sudaru sa Andrićem gubili, ne samo svoj ugled i povjerenje u vlastitu moć prosuđivanja, nego i svoj položaj i egzistenciju. U takvoj se klimi naravno nije moglo raspraviti o tome šta nas to u njegovom djelu razdvaja a šta spaja, jer su oni tamo neprestano držali tojagu u rukama i udarali po onome ko se usuđivao na drugačije tumačenje. Ali, problem je bio još u nečem, sa bošnjačke strane je bilo malo onih koji su zaista bili svjesni opasnosti glorifikacije njegovog djela. Jer, on je govorio o vremenima kad su vlastodršci na Balkanu bili Turci, o stoljećima kad su brzi Tatai iz Stambola donosili

Bošnjacima muslimanima, češće nego pravoslavnima, katul-fermane i svilene gajtane, koji su ih preko noći vodili u zatvorske zindane i grobove. Pa, ako je Andrić opisivao teror vlastodržaca prema bosanskim ljudima, bez obzira na religiju, (tada još nisu bile formirane nacije) mi smo, u svojoj naivnosti, mislili da se to nas ne tiče, jer se nikad nismo ni poistovjećivali sa Turcima ili Turkušama, kako su Bošnjaci nazivali doseljenike iz Turske koji bi se odomaćili na

bosanskom tlu. Ali to nije važilo za onaj drugi nacija, oni su i dalje u Bošnjacima prvo vidjeli samo Turke, doduše sada slabe i nemoćne, ali uvijek dobro došle kao žrtva, kao neko preko koga će se, kad tad, namirivati stari računi. Ona zračenja iz Andrićevih djela nisu suzbijala malignu bolest nacionalizma, nego je samo više raspirivala.

Komunistički su opet ideolozi i sastavljači prosvjetnih planova u školama, bili velemajstori u izboru najotrovnijih odlomaka iz njegovih djela koje su uvrštavali u čitanke i lektire. Možda su oni njima željeli prikazati kako su i koliko bile nepravde i okrutne sve vlasti prije njih, slučajno ili namjerno zaobravljujući da Titovom devizom "bratstva i jedinstva", preuzetom uostalom od kralja Petra, u Jugoslaviji niisu riješeni nacionalni problemi. Dobro se sjećam svog prvog susreta sa Andrićem. U mom razredu u osnovnoj školi na Palama bilo nas je samo dvoje troje muslimana. Kad je nastavnica čitala i tumačila "Danak u krvi" sve su se glave okretale prema nama, desetine očiju nas optuživalo za grijehove nekih davnih haračlija, sa kojima ni naša porodica ni mi nismo imali nikakve veze. Tada još nismo bili ni tinejdžerskog uzrasta, a srpska djeca su već znala šta su i ko su bili Turci i kakve su naše veze sa njima.

Kad su objelodanjeni prvi dokazi da je Andrić u tom odlomku manipulirao istorijskim činjenicama, bilo je već za sve prekasno. U stiranosti su Turci za vojnike-janjičare (adžamioglan) i dalje školovanje

talentovanih dječaka u Stambolu, uglavnom uzimali muslimansku djecu. Mnogi hrišćani su dobrovoljno davali svoje sinove u carsku službu, svejedno što su ona morala preći na islam, jer im je time bila osigurana bolja budućnost i bolji život. Oni su ih sami podvrgavali obredu sunećenja, kako bi dokazali carskim službenicima da su to muslimanska djeca. Ali tako nešto se nije moglo na vrijeme, iz istorijskih zapisa i činjenica izvući na svjetlo dana i postaviti naspram literarnih sloboda jednog nobelovca. "Danak u krvi" je ostajao onakav kako ga je Andrić opisao. On je bio istoričar i vjerovatno je znao prave činjenice, ali mu je ovdje bilo milije poslužiti se svojom maštom i izmisliti efektanu scenu odvođenja dječaka u sepetima, trku i lelek izbezumljenih majki: "O Rade, O Ilija, ne zaboravite..." moram priznati da su se i meni vlažile oči dok sam to čitala. Baš taj glas je ostao u svijesti jednog dječaka, kasnije velikog vezira Mehmed-paše Sokolovića, koji se uvijek sjećao skele na zelenoj vodi Drini, pa je u zavičaj svog porijekla poslao dunder i bisage zlata da izgrade njegov vakuf, most koji i danas stoji. (U posljednjem ratu ga nisu srušili, jer je eto taj most građen voljom i zlatom jednog poturčenog Srbina...) Oko literame i stvarne gradnje mosta postoji još niz neusaglasnosti. Andrić je opet, efekata radi, a možda i svjesno, pustio imaginaciji na volju, po njemu, most je, kao i egipatske piramide, građen robovskom, tj. neplaćenom random snagom, kulukom, što je za jedan vakuf bilo nezamislivo. Isto tako je

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

PRVA I JEDINA, NEZAVISNA

3ATV

BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA
U NEW YORK-U- SVAKE SUBOTE OD 1:30 PM, NA
"THE ARABIC CHANNEL"
(QUEENS - CH 63, BROOKLYN CH 76).

- SVAKOG CETVRTKA OD 9 PM, NA CH 57.

KNJIGE SAFETE OBHOĐAŠ NA BOSANSKOM JEZIKU MOŽETE DOBITI U WUPPARTALU (NJEMAČKA) Izdavač "Bosanska riječ".

TEL: 0049 202-648 17 07

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

nezamisliva pretpostavka da će pravoslavni noću rušiti most, koji će im kasnije omogućiti spajanje sa Srbijom. Iz tog bajkovitog rušenja je proizašlo nabijanje na kolar, što je opet puka literarna izmišljotina, dovoljna da, poput neke narodne epske pjesme, zatruje hiljade duša. Da je taj roman kojim slučajem napisan izvan Bosne, neopterećen našom mučnom, kontradiktornom istorijom, vjerovatno bi bio obilježen samo kao vrlo značajno umjetničko ostvarenje, savršenog literarnog izraza i stila, iz kojeg razmišljanjem Alihodže: "Ako se ovdje razara, sigurno se negdje gradi..." Alihodžinom smrću i dolaskom novih, srbijanskih okupatora. Svakako da je Andrić bio svjestan šta radi, sigurno je znao šta na našim prostorima znači manipulacija istorijskim činjenicama koje kroz literarno djelo postaju istinitim. Ako je poznavao i duh srpskog naciona, kao i to da se on hrani mitovima, onda mu je morao biti jasno i to u koje će svrhe poslužiti njegovo djelo. Da li mu je bilo svejedno, ili je i želio da ono služi u tu svrhu, pa nije ostavio nikakav zapis objašnjenja narednim generacijama o tome kako je zaista nastajao taj roman. Možda je i ostavio, mi nikad nećemo saznati šta je od njegove zaostavštine sakriveno a šta objavljeno. Nekoliko godina prije ovog pogroma nad Bošnjacima, počela je histerična hajka na andrićevštinu u bosanskoj literaturi. Nezadovoljstvo zbog prisiljavanja na dugu šutnju, eksplodiralo je u Bošnjacima nije bilo vremena za neko studiozno naučno preispitivanje tandema pisac - objekat o kojem piše, nego se pribjeglo istim nasilničkim metodama i to jagama kave su oni drugi godinama upotrebljavali. Desilo se rušenje njegovog spomenika u Višegradu, zatim nabijanje pisca na pero na naslovnoj stranici nekog omladinskog lista, proglašen je za mrzitelja Bosne, posebno Bošnjaka. To je naravno opet dalo dovoljno alibija srpskom nacionu da tako drastično probude bošnjačku svijest o samima sebi, okarakterišu kao njihov nabujali fundamentalizam i pretvore u dobro došu ispriku da nas ponovo poistovijete sa Turcima i zlom koje su im oni, navodno, radili. Kako Bošnjaci nikad nisu bili jedinstveni u mišljenju, tako je i ovog puta došlo do oštre polemike među bošnjačkim intelektualcima u ulozi Andrićeve proze u bosanskom kulturnom biću. U proteklom desetljeću su se te polemike

stišavale i ponovno rasplamsavale, jedna strana je nadvikivala drugu, jedni su i dalje ostajali pri tome da je Andrićevo djelo nešto što je dar Božiji za Bosnu, nešto bolje od te literarne tvorevine joj se nije moglo ni destiti, dok su drugi i dalje vikali da nam se ništa gore nije moglo potrefiti, bolje i bez literature, nego sa takvom. Prvi su pripadali grupi ljudi koji čitaju i znaju pravu ulogu stvralaštva, drugi su najčešće bili oni koji nisu čitali Andrića, jer im je pretežak, neuhvatljiv i nerazumljiv, ali im je neko rekao da je on vrlo opasan za bošnjački narod i oni su hajkom na Andrića pokušavali dokazati svoj patriotizam. Oni uglavnom ponavljaju ove dvije tri scene koje sam i ja ovdje pomenula, ne prihvatajući argumente one druge strane kako je on i pored toga stvorio niz prekrasnih bošnjačkih karaktera i likova, kao što su Alihodža ili Fata Avdagina, niz scena gdje su ljudi u nevolji, bez obzira na vjeru i naciju, jedinstveni i udruženi, kao, naprimjer, u onom opisu višegradskog potopa. Nije mi namjera da se ovdje sakrivam iza tuđih mišljenja i izjava, jer sam i započela tekst sa namjerom da dodam nešto i sa svoje strane. Iskreno, nekada u Bosni sam pripadala onim prvim, literarno kompetentnima. Imala sam i neki svoj lični odnos prema Andriću. Ja sam radije čitala njegove priče nego njegove romane. "Prokleta avlija", (to je simbol za jedan turski zatvor), koja je prošle godine u anketi književnih kritičara na stranicama nedjeljnika "Naši dani" proglašena romanom stoljeća u BiH, po mom mišljenju je jedna duža pripovijetka koja jedva prelazi u kratki roman, pa mi nije jasno zbog čega su je oni progurali na to mjesto. Možda baš zato što je savršeno oblikovana i zaista univerzalna. Rado sam čitala i njegove druge priče, i to one što se nisu ticale Bosne i Bošnjaka, kao što su "Zlostavljanje" ili "Reci". I nedovršeni roman "Omer-paša Lataš" je imao više stilski izvanredno dotjeranih cjelina. Ali sada, nakon mog iskustva u egzilu, moram priznati da više ne pripadam potpuno toj grupi procjenjivača koji bez dvoumljenja ulaze u rapsravu o tome. Jer, ovdje sam spoznala da je Andrićevo djelo uradilo jedan veliki posao za srpsku propagandu u Evropi. Već sam pomenula sa kojom pompom je on stigao sofru

globaliziranja, davno prije nego su nama dozvolili da postanemo muslimani. Trideset godina poslije njegovih djela su tu, protjerani i izubijani, počeli stizati i Bošnjaci, ljudsko pleme o kome je on ispreo i dobre i loše priče. One su u Evropi zaista stovrile mnogo predrasuda o tom malom bosanskom narodu. Kad je na Balkanu započeo genocid, Nijemci su posegnuli za onim što su već imali prevedeno, za Andrićevim djelima, da bi sebi stvorili kakvu takvu sliku o onome što se tamo dešava. Kako ni evropski duh često ne ide u dublja razjašnjenja, nego se uhvati za ono što pliva na površini, tako se ni ovoga puta nisu pitali kakva je veza između sadašnjih, moderniziranih muslimana u Bosni i onih koje opisuje Andrić u svojim djelima. Zaboravilo se koliko je vremena proteklo između ta dva svijeta. Devedesete su i onako bile godine kad se u Evropi, nakon pada Berlinskog zida, tražio novi neprijatelj, sve je ukazivalo kako će to biti islam. (Kako su se samo ljuto prevarili?) Računalo se ovako, ako su ti islamisti nekad učinili toliko zla

drugim vjerama i nacijama, pravo je da oni sada pokušaju njihovu osvetu. Meni lično se često dešavalo da mi moji novi poznanici, njemački intelektualci, kao i moj prijatelj dr. Hohmann, kažu: Poslije čitanja "Čuprije na Drini" mi postaje jasno... Ili, prilikom mojih književnih večeri, uvijek se nađe neko od publike da mi objašnjava šta stoji u Andrićevim knjigama. Potrošila sam mnogo energije i domišljatosti, da im objasnim da su Turci bili vladodršci kao i svi drugi u Evropi tog vremena, zar nije i francuska i njemačka vlastela uzimala harač od svojih podanika, ubijala ih za neposlušnost, slala u zindane i ratove i spavala sa njihovim djevojkama i ženama?! Iste probleme kao i ja imali su i drugi Bošnjaci. Moja poznanica Hadžera iz Berila me molila da joj pošaljem svoju knjigu, kako bi je poklonila jednoj Njemici, koja joj je metnula pod nos Andrićev roman i rekla: "Nije nikakvo čudo što je dole nastao pakao, a glavni krivci su za to svakako muslimani, sve je tu napisano..."

Na našu veliku žalost i nesreću, u Evropu je prije nas stigao Andrićev glas o nama nego mi sami, kao izbjeglice i izgnanici. Mi svakako nismo imali ni sredstava ni snage, niti bilo kakvog lobija da uzdrumamo mit o njemu. U proteklom desetljeću se još nije desilo da je jedan Bošnjak objavio studiju o njegovim djelima na nekom stranom jeziku. Redakcije su za takve naše tekstove čvrsto zabravljene, jer tu još uvijek sjede urednici koji imaju već tradicionalno dobre veze sa srpskim intelektualnim lobijem u dijaspori. To je tvrđava što odolijeva svim smirenim činjenicama kao i zapjenjenim dokazivanjima. Često, sa prilično gorčine, mislim kako će Bošnjaci u Evropi biti priznati kao narod tek kad njihova pera svedu račune sa ovdje stovrenim Andrićevim mitom. Pod svođenjem računa ne podrazumijevam kasapljenje njegovog djela, niti njegovo kidanje iz bosanskog duhovnog bića, nego na njegovo osvijetljavanje sa svake strane, kako bi se objelodanile njegove manipulacije istorijom

i jasno reklo da je on vjerovanto bio izuzetan pisac, ali ne i humanista, jer je njegovo djelo, onako kako ga je on stvorio, dospjelo u ruke raspirivača mržnje... Ili ga je on, zbog one slave i privilegija koje je dobio za uzvrat, namjerno napravio takvim. Bilo kako bilo, ono je postalo prokletom avlijom za nas Bošnjake, iz koje mi skoro nećemo naći izlaz. To dokazuje i činjenica da su mnogi komandanti UN trupa, kao i saradnici međunarodnih humanitarnih organizacija, sa srpske strane dobijali na poklon Andrićeve knjige, mogli su izvoljevati na kojem će svjetskom jeziku. Zbog toga mislim da nisu u pravu oni koji se njegovim djelom bave samo sa univerzalnog, umjetničkog aspekta. Možda bi bilo bolje da udruže pera i naprave, bez ikakvog ideopoklonstva ili glorifikacije, jednu istinsku analitičku studiju odnosa Bošnjaci i nobelovac. I da se potruže da se kao takva prevede na više jezika., vrijeme je da i mi sa naše strane počnemo poklanjati knjige objašnjenja. A da ovi drugi, kojima skače pritisak i na sam pomen njegovog imena, bez pristrasnosti, hladne glave, počnu čitati ono što je pisao. Jer, brava svake kapije na proklesoj avliji se najbolje otvara znanjem o samima sebi. A iz Andrićevih djela se ipak ima šta naučiti.

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRŠENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO • MOSTAR • ZAGREB • PODGORICA

"ULJEPŠAJMO NAŠ ZAVIČAJ"

Nezaboravno
veče uz bogat
program,
pjesme i igre iz
našeg zavičaja
i nezaobilazni
orkestar
VESELI
PLAVOGUSINJANI
Mirsad Miki
Kolenović

VELIKO ZABAVNO VEČE

U velikoj sali

CRYSTAL PALACE

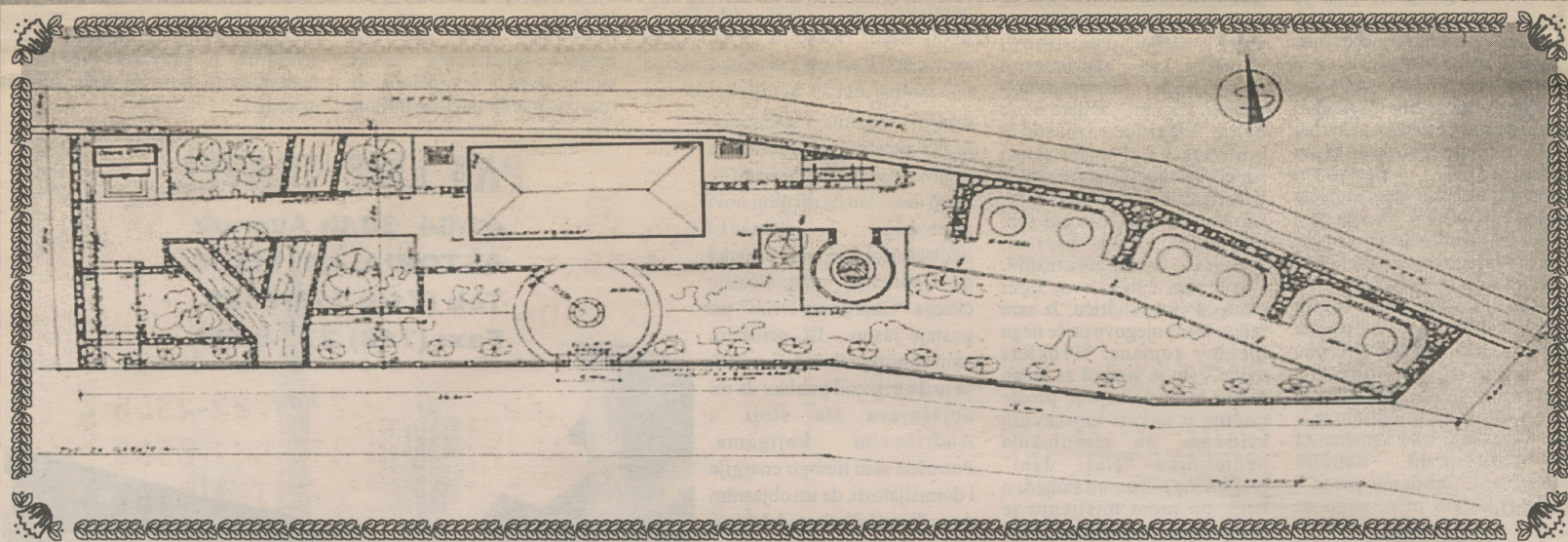
Astoria - New York

5. MARTA u 6:30pM

KOMPLETAN PRIHOD I DONACIJE SA
OVE VEČERI NAMJENJENI SU ZA
IZGRADNJU IZLETIŠTA U DOLJI KOD
GUSINJA

Ulaz \$20.00

TEHNIČKI OPIS

UREĐENJA PROSTORA OKO ČESME U DOLJI

Urbanistička čestica ograničava prostor odprilike 450 metara kvadratnih koji treba urediti po datoj skici.

Prostor je zamišljen kao rekreacioni, i u tom smislu i u tom smislu se predlaže regulacija dva potocića, jedan koji teče duž sjeverne granice i drugi koji izlazi iz njega, kao i rukavac odvoda iz česme. Ovi potocići (jaže), ne presušuju tokom cijele godine pa je prostor u tom smislu veoma živopisan.

Česma je uglavnom uređenja ranijih godina pa se ne treba posebno sanirati.

Prostor treba biti ograden u potpunosti sa sjevera betonskim zidom 70 cm. visine koji je ujedno i korito za potocić. Sa strane puta zamišlja se kameni zid visine 40cm., a na svakih 2,5 metara zida se kameni stub 25X25 cm. visine 1,10 metara sa betonskom kapom. Između se ubacuju dvije gredice od lučevine farbane sadolinsom - dimenzije 8X8 centimetara.

Centralni ulaz naznačen je lučnom kapijom i natkriven šindrom. Centralni objekat zamišljen je otvorenog tipa zidan lokalnim kamenom dimenzija 8,80X4,20 metara sa lučnim otvorima, pokriven takođe drvenom šindrom sa unutar vidljivom konstrukcijom od lučevine.

Prostor je opremljen sa dva roštilja kao i uređajem za pečenje dva jagnjeta istovremeno. Takođe je zamišljen i otvoreni prostor sa saćem. Desna strana lokaliteta predlaže organizaciju tri separata sjedenja sa po dva betonska stola, otvorenog tipa. Ovaj prostor se gradi od zidanog kamena i betonskih klupa kao na skici. Pristup česmi je određen sa posebnim ulazom i stepeništem do paltoa. Obzirom na određeni pad terena mora se računati na terasasto rješenje razlika visina - kamenim potpornim zidovima koji se takođe zidaju u dimenziji 25 centimetara a visine prema potrebi od 40 do 60 centimetara. Potociće u sklopu terena treba popločati sa kamenim pločama u cementu gdje se odabira atraktivni kamen u bojama. Posebno treba izvesti mostić koji spaja česmu i objekat u lučnoj konstrukciji od kamena kao i ogradu takođe u lučnoj konstrukciji. Propust koji izlazi iz gornjeg potocića takođe je zamišljen lučno. Staze se zamišljaju kao kaldrma - kamen u cementnom mlijeku.

Zelene površine obraditi sa sađenom travom uz sve potrebne predradnje, čišćenje terena od korova, dovoz humusa i slično.

Lokalitet zasadi plemenitim drvećem (dekorativno iz okoline), a duž ograde zasadi boriće. Prostor preko puta služice za parking ili univerzalno igralište.

U drugoj fazi je zamišljena elektrifikacija terena što će se obraditi drugim projektom. Svi ostali detalji i objekti su dati u posebnim crtežima.

Autor projekta
Dževat Šestović
arhitekta

New York, februar 2000

Voice of Bosnia and Herzegovina Radio Glas Bosne i Hercegovine organizira tradicionalnu GODIŠNJU ZABAVNU VEČER

GOSTUJU: MERSA MILJKOVIĆ I MIKI KOLENOVIĆ
UZ PRATNJU ORKESTRA "ZALJUBLJENA SRCA"

ULAZ SA VEČEROM
\$30.00

ZABAVA ĆE SE ODRŽATI U RESTORANU

LA FORTUNA

430 Kamena Street

Fairview, New Jersey 07022

ZA DJECU
BESPLATNO

U subotu 11. marta u 8PM

ZA SVE INFORMACIJE I DIREKCIJE: (201) 941-2770 ili (718) 777-3206

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
Povrede

Kod kuće

Na poslu

Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge

sve dok slučaj

ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave.

DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY

EVES: (914) 725-8018

BN RADIO

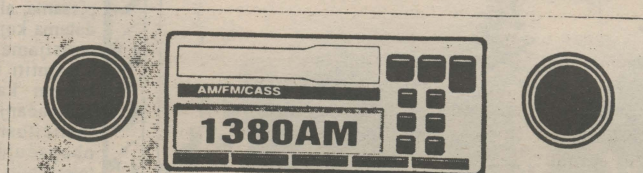
SEVDAH

Svake subote od 5pm do 6:30pm

Na talasima 1380 AM

Telefoni: 212-722-2855
212-421-6698
212-721-6107

Fax: 212-860-2619

O KONCERTIMA

Prošle subote bila sam na koncertu Alena Islamovića održanom u Astoriji, pa me je to, eto, potaklo da napišem nešto o koncertima uopće, o tome zašto ih posjećujemo, bilo da su to koncerti ozbiljne, klasične muzike, neke zvijezde američke pop i rock scene, ili gostovanje nekog našeg pjevača ili grupe. Sve to spada pod kategoriju koncerata.

Naravno da su naši ukusi u svemu, pa tako i u muzici, različiti, a stara izreka kaže da se o ukusima ne raspravlja, ili što bi Francuzi rekli: "Il fait de tout pour faire un monde", odnosno: Što ljudi - što čudi. To isto tako ne znači da netko istovremeno ne može voljeti klasičnu muziku, dobar rock i dobru narodnu pjesmu. Sve to ide skupa, upravo zbog toga što i u svakome od nas postoji ta raznolikost ukusa kao što je i svijet sačinjen od raznolikih ljudi, istovremeno postoji više strana koje nas karakteriziraju kao ličnost što upravo omogućava te različite interese svakoga od nas. Pa tako svaki pojedinac ustvari predstavlja malu sliku čovječanstva, noseći u sebi skup suprotnosti koji opet funkcioniraju kao jedna cjelina, ili bi barem trebali. U suprotnom, dolazi do psihičkih poremećaja osobe, odnosno od sukoba svih drugih vrsta među ljudima, pojedincima. I zato je važna tolerantnost, uvažavanje i poštivanje drugoga, jer jedino tako možemo to isto očekivati od tog drugog, kojeg ako nam ne uzvratiti na taj način ne treba osuditi, nego mu pokušati pomoći da vidi i osjeti važnost praštanja, poštivanja i svega onoga što čini jednog čovjeka dobrim, vrijednim. Što ga čini čovjekom.

A koncert prošle subote vratio je mene, kao i nekoliko stotina drugih posjetilaca, u neke davne dane kada se slušalo Bijelo Dugme, Divlje Jagode, sve ono što i danas pamtim, pjesme koje i danas nosimo u sebi i prisjetili smo se njihovih riječi, zapjevali, iako možda neke od njih nismo čuli godinama... Generacija današnjih tinejdžera vjerovatno nije shvaćala u čemu je štos kad smo svi kao jedno

zapjevali onaj stari hit Divljih Jagoda "Jedina moja tebi pjevam ja..." ili kada je nastalo opće oduševljenje uz ono "Motori, motori...". I još toliko hitova, sjećanja, dana naše mladosti, našeg podneblja, nekih davnih momenata života.

Ovaj koncert je za veliku većinu nas bio još jedna prilika da se vratimo u prošlost, prisjetimo, postanemo nostalgici. Ali, prije svega, da uživamo u muzici. Jer svaki ljubitelj i poznavatelj muzike zna da je jedno slušati nešto kod kuće na audio kaseti, CD-ju, gledati video snimak, ma kako dobra bila kvaliteta i snimke i aparature koju imamo, a nešto sasvim drugo doživjeti to isto "live", na koncertu, slušajući primati vibracije i samog izvođača i ljudi oko nas. To je događaj koji se ne može prenijeti na nosač zvuka i ponovo reproducirati u kućnoj projekciji. Sjećam se koncerta Eltona Johna u Madison Square Gardenu, ovdje u New Yorku, prije nekih 4-5 godina. Iako nisam naročiti ljubitelj njegove muzike (sa izuzetkom jedne pjesme, "Blue Eyes"), budući da sam bila pozvana na koncert kao gost jednog od sponzora Madison Square Gardena, odlučila sam ipak otići, baš radi doživljavanja te atmosfere. Nažalost, nisam bila među hiljadama koje su ispunile dvoranu, već u jednoj od loža na vrhu, okruženoj staklom, odakle smo, uz obilje hrane i pića, gledali, uglavnom koristeći dalekozor, to mnoštvo zaneseno i poneseno njegovom muzikom, izvedbom, cijelim spektaklom. Prateći to sve skupa, nas i druge lože do nas, a masu tamo dolje, javila se sama od sebe jedna usporedba, sve ovo me podsjetilo, neka mi Bog oprost, na doba starog Rima, gladijatora, i njihovih borbi koje su tadašnji nobili (vladajući) promatrali sa isto takvih nekih tribina, a plebejci (narod) uzvikivali, navijali, poticali na još žestuču borbu, prizivali još krvi. Zbog svega toga, sa tog koncerta ne

nosim neke vrlo lijepe uspomene, jer čim mi se mašta probudila, stvorila slike i počela ih vrtiti, cijeli doživljaj koncerta bio je pokvaren. Da ne govorim o tome da su se "plebejci" zasigurno bolje proveli od nas, uživali puno prisnije, slobodnije, punije, u koncertu i muzici.

Klasična muzika je područje koje ne interesira prevelik broj ljudi, pa je razumljivo da takvi koncerti nemaju isti efekat, posjećenost. Samo uživanje u muzici i njeno doživljavanje je drugačije. Što ne znači da mora biti dublje, istinskije, samo zato jer je upakirano u celofan finoc, otmjenosti, "društvene elite" kojoj se kao znak pripadnosti moraju posjećivati, govorim sada za New York, Metropolitan Opera, Carnegie Hall, Lincoln Center i slična mjesta. Baš naprotiv, ako netko to radi ne iz ljubavi prema toj muzici nego samo zbog onoga "vidjeti i biti viđen", onda je to zaista jedno, i sigurno je da će netko na nekom koncertu rock muzike imati i dublji i iskreniji odnos sa muzikom, a samim tim i neopisivo veće zadovoljstvo i konačno ispunjenje svrhe, koje je i bilo uživanje u muzici, nego onaj koji ide radi prestiza. Isto tako, to ne znači da je ta vrsta muzike nedostupna onima koji bi možda željeli doživjeti nešto takvo, nemaju prevelikih sredstava, a imaju neku predodžbu da su takva mjesta "izvan pameti" skupa. Barem u ovom našem gradu, New Yorku, dešava se toliko besplatnih koncerata, samo treba doći do informacije, što opet nije teško, jer to nisu nikakve tajne niti treba nekih "veza" da se dođe do toga. Dovoljno je kupiti novine petkom i saznati što se događa cijelog idućeg tjedna u kulturi. Prošlog ljeta bila sam na par koncerata u "Steinway Hall-u", na 57. ulici u Manhattanu. Konerte je snimala japanska televizija, a bili su otvoreni za javnost. Najviše mi je ostao u sjećanju koncert mlade američke čeliste, imena se ne sjećam, koja je sa toliko duše, žestine čak, izvela svoj repertoar, posebno Rahmanjinova. Takve događaje je zaista šteta propustiti. Također, Metropolitan Opera ima karte već za 25 dolara, pa sve do nekoliko stotina dolara za ona najbolja mjesta, što ne znači da se time može kupiti i najbolji doživljaj, ispunjenje glazbom, sjedinjenje... Dakle, samo je do nas da li ćemo se odlučiti i krenuti u susret glazbi. Pa sve one druge glazbene vrste i podvrste; jazz, blues, francuska šanson, talijanska kancona, latino... sve do nase narodne, izvorne, sevdalinka, dalmatinskih klapskih pjesama, novokomponirane narodne muzike, sve nam je to dostupno, dato nam da biramo i slušamo ono što volimo. A isto je tako važno biti otvoren i onome što još nismo imali prilike čuti, pa dati priliku i nekoj novoj vrsti glazbe, barem saslušati i dati svoj sud, mišljenje, a ne "a priori" odbijati nešto pod izgovorom da je "ispod našeg nivoa" (narodna) ili "dosadno" (klasična). Iako ja dolazim s mora, iako sam odrasla uz San Remo festivale i talijansku kanconu, iako kod kuće uglavnom slušam klasičnu glazbu (Bachova "Tokata i Fuga u D-molu" su jedan od mojih ličnih klasičnih hitova svih vremena), uza sve to rado ću poslušati i neku od lijepih, starih bosanskih izvornih pjesama, ali isto tako i one novijeg datuma koje se vrte na našim radio emisijama subotom, pa čak ih i zapamtiti i zapjevati u društvu u nekom kasnijem izlasku... Jer prihvaćanjem i toga drugoga, tih različitosti, uvijek samo učimo, obogaćujemo se, postajemo tolerantniji, imamo više razumijevanja i poštivanja za druge i prema drugima. A to bi trebao biti cilj svakoga od nas.

AMERIČKI ALMANAH

(između 3. i 9. marta)

Pripremila: I.V.

3.3.

1845. - Florida postaje 27.

Sjedinjena Američka Država

1847. - Rođen Alexander

Graham Bell, izumitelj

telefona, osnivač "Bell

Telephone Company"

1863. - Američki Kongres za

vrijeme Američkog civilnog

rata, po prvi puta donosi

Zakon kojim se obavezuju svi

muškarci između 20 i 45

godina starosti na vršenje

vojne obaveze u ratnom

periodu. Zakon se odnosi na

američke državljane, kao i na

stanovnike (residents) sa

namjerom da postanu

državljeni.

1923. - "TIME" magazin

štampan prvi puta

4.3.

1791. - Vermont postaje 14.

Sjedinjena Američka Država

1789. - Prvo zasjedanje

američkog Kongresa, u New

York City-ju, čime američki

Ustav postaje punovažan

1974. - Lansiran "PEOPLE"

magazin

5.3.

1623. - PRVA SLUŽBENA

ZABRANA

KONZUMIRANJA

ALKOHOLA NA TLU

AMERIKE, u tadašnjoj

koloniji Virginia. Odluku je

donio tadašnji guverner Sir

Francis Whyatt i 32 člana

vlade te kolonije.

1958. - Rođen Andy Gibb,

pjevač grupe Bee Gees,

kasnije imao i solo karijeru ("I

Just Want to be Your Every-

thing")

6.3.

1834. - Osnovan grad

TORONTO, u Kanadi, prije

znan kao York. U početku je

bio prometno središte trgovaca

krznom, kasnije su tu Francuzi

izgradili vojnu utvrdu kao

odgovor Engleskoj i njihovom

utjecaju na području Niagare.

Toronto, tada još York, postaje

naselje američkih lojalista i

glavni grad gornje Kanade

(Upper Canada).

1836. - Pad tvrđave Alamo,

za vrijeme Teksaskog rata za

nezavisnost, u ruke

Meksikanaca

7.3.

1933. - Izumljena igra

Monopoly

1913. - IRS (Internal Revenue Service), prvi puta sakuplja porez od građana Amerike

1965. - Prve američke trupe stižu u Vijetnam, u roku od 5 dana 3500 Marinaca se pridružuje grupi od 23.000 Amerikanaca već stacioniranih u Južnom Vijetnamu kao vojni savjetnici. Tamo su bili od 1961. godine po nalogu tadašnjeg predsjednika Johna F. Kennedija, kao pomoć režimu Južnog Vijetnama protiv komunističkog Sjevernog Vijetnama. 3 godine kasnije tadašnji predsjednik Lyndon Johnson naređuje bombardiranje Sjevernog Vijetnama, a Kongres odobrava slanje trupa jer je Vlada Južnog Vijetnama u raspadu. Tako je započeo dugogodišnji Vijetnamski rat, službeno završen tek 1973. godine potpisivanjem primirja, iako su sukobi trajali sve do 1975. godine.

9.3.

1847. - Američke snage okupiraju Vera Cruz u Meksiku, za vrijeme američko-meksičkog rata. 10.000 američkih vojnika osvaja poziciju bez ijednog izgubljenog života, što je bilo najveće osvajanje morskim putem sve do 2. svjetskog rata. Američko-meksički rat je započeo 1845. godine pripajanjem Teksasa Americi, a završio se 1848. potpisivanjem mira, kojim je Teksas, kao i teritorij sve do Pacifičkog oceana, pripao Americi.

1862. - Prvi okršaj dvaju brodova željezne konstrukcije u povijesti. To je bilo za vrijeme američkog civilnog rata između broda "Virginia" snaga Unije, i "Monitora" koji je pripadao Konfederaciji.

1943. - Rođen Bobby Fischer, šahovski šampion
1959. - "Barbie" lutka prvi puta na tržištu

MAGAZA Hallal Meat CATERING

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra Redžića

44-08 30. Avenue Astoria, NY

Tel: (718) 545-6566

ZAGREPČANKA

Piše: Nihad KRUPIC
3. juni 1974.

U sjevernom dijelu Hrvatskog Zagorja, na granici sa Slovenijom nalaze se Stubičke Toplice. Sa prvim momentima boravka u ovom gradu osjećaš se dijelom historije, kao zakašnjeni gost dugih stubičkih noći punih razmaženih evropskih grofova, lordova i dvorskih dama čija potraga za toplim kupkama, flртом i slatkim životom je obično završavala u ovom zagorskom banjiskom centru. Važnost mjesta u novije doba je upotpunila jedna od prvih seoskih buna u feudalnoj Evropi, 1553. godine. Početak i kraj bune je stao u kratkih pet dana a ugušena je brutalnom akcijom ondašnje hrvatske vlasti, koja je na kraju za kaznu vođu pobune, Matiju Gubca, vezala na stub i pokazivala danima pučanstvu kao opomenu šta će im se desiti ako se ponovo drznu na pobunu protiv režima. Matija Gubac je danima umirao u mukama. Ostaje zapisano da je onako polumrtav i krvav, obložen muhamama krvopijama, upozorio jednog seljaka koji je htio da otjera muhe sa njegovih rana, rekavši mu: "Ne diraj ih. Šite su i ne piju mi više krvi. Ako ih otjeraš, doći će gladne i biću još u gorim mukama".

U istorijskom aspektu gledanja stubička buna zauzima tek marginalnu poziciju, međutim u mome ranom školovanju se odavala velika pažnja tom seoskom ustanku više kao protute i čestih srpskih ustanaka u devetnaestom stoljeću nego događaju koji je uticao na kasnija istorijska trnjenja na rovim Balkanu. Početkom osamdesetih je napravljen monumentalni i goropadan Matijin lik u vidu brončane statue visoke preko deset metara. Tako je Stubica uz Kumrovec postalo sveto mjesto ondašnjih političara koji su naređivale školama da obavezno svake godine vode učenike u obilazak tih gradića u uče ih kako se teško dolazilo do slobode i besklasnog društva. Komunističkim ideolozima je godilo da se i na suprotnom dijelu stare države stvarala iskra rodoljublja i mrskost prema bilo kojoj monarhiji ili vlasti bogate manjine nad siromašnom većinom.

U novije stubičko vrijeme se privlačnim arhitektonskim zahtovom zaokružio spoj srednjovjekovnih dvoraca sa modernim bazenima i ljekovitim kupkama. Šetnjom dugim cvjetnim alejama ovog feudalnog odmarališta oči se prosto stapaju sa prelijpim pejzažom zagorskih brda, vinograda i visokih lipa, čiji šumor kao da govori tajne dnevnog i noćnog života bivše razvratne hrvatske vlastele. Opčinjen mirisom lipa, davne prošlosti, francuskih parfema, šuštanja širokih palerina, lepezom raskošnih pundi, smotanih pod širok šesir te čednim pogledom ispod oka, sjedio sam na svojoj uskoj deci, zamišljajući sebe usred tih zbivanja. Zatvorenih očiju sam nastao sanjariti. Ja, u romantičnim naklonima, rukoljubima, valcerima, dvobojima. U strastvenom zagrljaju toplih ljubavnica, škripi širokih željeznih kreveta, šetnji uz recitovanje poezije Alan Edgar Poa, Zaka Prevera, Senoe, Cesarica te ispitivanju De Sadovih perverzih noći. San me je potpuno ovladao, odvojio od jave, ne radujući se ponovnom povratku u sivilo jednodimlja i odsustva svake drugačije misli. Razmišljajući o tome donio sam sopstveni sud, da je od svijui društvenih uređenja na ovim prostorima, onaj bivši bio najrazvratniji, ali zato i veoma uspješan u prikrivanju sopstvenog bluda i seoskih manira na prvi pogled uglednih nosioca javne svijesti.

- Dečko, a za kaj si ti sam? - trže me slatunjav djevojački glas. Otvarajući oči, zapljesnu me jaka sunčeva svjetlost, natjerivajući mi suze u zjenice. Privikavajući se na dnevnu

svjetlost, ugledah iznad sebe siluetu lijepe, punačne djevojčice, otprilike mojih godina.

Malo se osjetih zbunjen ovakvim načinom obraćanja i zantijeljom koja je prevazilazila granicu uobraženosti naših provincijskih djevojaka.

- Idemo se kupati! - prekinu moje misli djevojčica i pruži mi ruku.

Pogledao sam nježno ispruženu ruku, izbjegavajući da nam se pogledi susretnu.

Njena ruka je još čekala moju i taj trenutak mi se činio kao vječnost ka nedoumici da krenem u nešto sasvim novo i obećavajuće. Osjećajući pomanjkanje vazduha u mojim drhtavim prsima, hiljadu pitanja bez odgovora me je počelo razdirati. ...Ja provincijski dečko i lijepe Zagrepčanka, ... Šta će reći ostala djeca koja su po prvi put pošla na školsku ekskurziju?... Hoće li me zadirkivati?... O Bože, baš sam ovo jutro duboko bio razočaran svojom kratkom frizuru, pogledao sam nježno ispruženu ruku, izbjegavajući da nam se pogledi susretnu.

Hoću, neću... hoću... ne neću, sjetih se da sam taj dan po prvi put nosio nove "kupače gačice", ručni rad moje komšinice Fate, od nekog čudnog materijala koje su se u stapanju sa vodom ponašao poput najlona, providno. Obuze me strah pomiješan sa tugom, učinivši me strašno usamljenim i daljim od ove lijepe djevojčice. Zašto je baš mene izabrala? Zašto mi zadaje ove muke i dileme?

- Ne, ne mogu se kupati - napokon prozborih

- Za kaj, ne znaš plivati? - upita me, povlačeći svoju ruku.

Pomalo su uvrijedih ovom njenom konstatacijom, jer sam pripadao djeci rođenoj pored Une. Za svu unsku djecu je znanje plivanja predstavljalo više od toga. Savladajući vještinu plivanja, ulazili su u svijet muškosti, oslanjajući se na sopstvenu hrabrost u presijecanju brzih unskih brzaka i zavođenjem najljepših krajiških djevojaka koje su se po pravilu zaljubljivala samo u najhrabrije i najjače.

- Ma, znam plivati, sada sam izašao iz vode. - slagah i pocrvenih.

- Dobro - reče - onda ću i ja sjesti. Jel mogu kraj tebe?

- Da - odgovorih.

Raščistih malo deku. Sklonih u stranu komade piletine koju sam počeo jesti prije ulaska u moje sanjarenje. Pomalo se zastidih raskoračenih bataka, jedne od brojnih mladih koka Graha, čije su već sada pohovane noge još do juče veselo skakutale iza živice moje kuće.

- Baš lijepo izgleda ta piletina, mogu malo probati? - nastavi Zagrepčanka, gledajući me uporno i izazivački svojim lijepim zelenim očima.

Ponudih joj komad piletine, nastojeći da izaberem netaknuti dio preostalog bataka.

- Imaš li malo kruha?

Skoro da sam zaboravio na pogaču koju je moja mati prije samog polaska izvadila iz peći. Miris friške pogače je to jutro u autobusu prevladao razne druge mirise naših sirotinjskih užina. Sjetih se da u velikom gradu jedu bijeli kruh i naljuti se na majku što mi ne kupi bijeli kruh, da ga mogu ponuditi ovoj curi iz velikog grada i tako sa tim potisnuti osjećaj provincijalca.

Izvadih pogaču iz velike najlonske kese i otkinu joj komad.

Zagrepčanka je halapljivo počela da jede moj ekskurzijski ručak. Gledao sam ispred sebe u svoj ljepoti i ushićenju lijepo okruglo lice nepoznate djevojke. Postajala mi je sve bliža i interesantnija u neuobičajnom i bezazlenom nastupu. Gledali smo se

bez riječi više od deset minuta i onda je mene odjednom zahvatila provala smijeha.

- Šta je smiješno?

- Ne smijem se tebi, pade mi na um majčin savjet da ujutro pojedem krila, popodne batake a naveče prsa od ovog pileta. To mi je inače hrana za čitav dan.

- Ha, ha, ha... - počela se smijati - Moram ti reći da odavno nisam jela nešto ukusnije. Naročito mi se sviđa kruh. Je li ga vi u Bosni svaki dan jedete?

- Pa, više kupujemo bijeli kruh - podoh dalje lagati.

- Ne, ne trebate kupovati kruh, ovo je perfektno. Ja bih voljela svaki dan jesti domaći kruh. Moja mama nikako ne kuha a samo kad imamo vremena dođemo do bake ovdje i onda uživamo u domaćoj hrani.

Te njene riječi mi napokon otovriše oči i olabaviše grč u prsima, koji me je cijlo vrijeme gušio. Čega se stidjeti, pa moja majka je najbolja kuharica na svijetu. Kakav sam ti ja sin? Naide na prvo ljubavno iskušenje i gle čuda zastidi se odmah majke. Bože, pomislim kako sam slab, posumnjah u svoje a nisam ni ozbiljno zakoračio u život. Daj mi snagu i moć da mi se to više nikad ne desi.

Skupih sav svoj inteligent i krnuh u priču sa Zagrepčankom, te stadoh slobodnije odmjeravati već zadjevojčeno tijelo u prelijepom žutom kupaćem kostimu.

Ja, baš nisam bio ponosan na svoja mršava rebra i dvije široke bedrene kosti oko koje su visile moje kupače gače. Krojačica Fata je inače

precijenila moj broj, ali je bilo kasno da se to prije ekskurzije ispravi, tako da sam poslije svakog skoka u vodu hvatao gače da ih ne izgubim od silnog udara u plavičastu vodu stubičkog bazena. A sada je tu i djevojka te koje sramote krenuti u avanturu i ostati bez gača u samom početku.

- Znaš kaj, ti si mi neki čudan fant, svi su u grupi a ti si sam. A tako mi djeluješ inteligentno sa tim svojim pametnim očima. Kakav si đak? - nastavi me bombardirati Zagrepčanka.

- Odličan - odgovorih.

- Eto vidiš, u pravu sam. Bila je znatiželjna i provokativna u nastojanjima da me otvori i odmrmne. I gle čuda. Počeo sam se snalaziti. Malo, pomalo skupio sam svu svoju hrabrost i počeo da raspredam sa njom o svemu. Osjetio sam n a v a l u kuražnosti i n a s t a v i o polahko da

budem onaj koji priča. Bila je zapanjena mojim poznavanjem književnosti i poezije. Čak sam joj izrecitovao nekoliko meni najdražih pjesama.

Govor jezika je počeo da provocira i govor tijela. Drhtao sam kao prut u nastojanju da kontrolišem svoje dječake emocije pred nekim o kome sam do juče samo mogao sanjati. Pogledi su nam se spajali, brišući začaranu liniju prelaska iz obične kurtuazije u slatunjavu konverzaciju. Uživao sam po prvi put u flрту, prateći nadaleko čuven glas stubičkih ljubavnih moći. Osjećao sam se velik i ponosan u toj kombinaciji Bosanca i Zagrepčanke.

Gledao sam pozuđne oči ispred sebe a da sam nisam ni znao šta i kako dalje sa njima.

- Idemo se kupati - prekinu moj blažen san Zagrepčanka.

- Pa, - zamučah - Idemo.

Uхвати me za ruku, povuče do ivice bazena i skočismo zajedno u vodu. Istrgnuh njenu ruku za momenat te Vračajući se na površinu vode zavezah povelik čvor na lastiki mojih gača, stežući ih jako uz moja mršava bedra. Zagrepčanka nije imala takvih problema jer je njen zategnuti kostim još više ocrtavao divnu figuru djevojčice u prelazu ka prekrasnoj mladjoj ženi.

Mokra kosa je učini još mladom. Zagledah se u njeno okruglo lice sa ispučenim jagodicama te uvijenim trepavicama više krupnih zelenih očiju.

- Pa mi se nismo ni upoznali - pade mi na um.

- Kako se zoveš? - upitah

Zagrepčanku.

- Doris, a ti?

- Moje ime je Nuridin - odgovorih.

- Nuridin - začuđeno će Doris, vjerovatno nikad ne čuvši za to ime.

- A šta to znači - upita Doris.

- Nur je svjetlost a Din je vjera, pa se može reći svjetlost u vjeri ili vjera u svjetlosti, ali ja volim reći da sam ja onaj koji nosi svjetlost u svojoj vjeri.

- odgovorih sa meni dragim objašnjenjem svoga imena od nane Nure.

- To je tako divno i uzbuđujuće - ushićeno će Zagrepčanka, stiskajući još više moju ruku.

Sunce se počelo spuštati i označavati kraj toplog ljetnog dana i moje posjete a ja sam po prvi put osjetio moć stubičke romantične prošlosti zaljubivši se po prvi put u životu u čarobnu Zagrepčanku.

Doris nikad više u životu nisam vidio, ali sam imao priliku da nekoliko godina razmjenjujemo pisma dok nije i to prestalo. Tog dana sam se po prvi put zastidio svoje majke, pogače i jela koje me je odhranilo. Osećaj stida je nadvladao moje krhko dječako tijelo, ostavljajući mu dilemu u njegovom neznanju vječitog socijalnog otdimanja dobor odgojene djece i praljenja od njih društveno isfrustriranih osoba.

Djeca ne osjećaju tkavu zamku modernog života a odrasli nastoje da ostavljeno carstvo majčinog odgoja ima uvijek prednost nad svim izazovima socijalnog nemira te slobode nekulture i dresure nevino rođene djece vođene ka bogohuljenju i samouništenju.

U NEDJELJU 12. MARTA

PLAVSKO - GUSINJSKI VELESLALOM

DIREKCIJE

VAŽNO! PRIJAVITE SE NAJKASNIJE DO PETKA 12. MARTA NA TELEPHONE: (718) 396-1567 (718) 335-4472 (914) 254-5090 (917) 449-2928

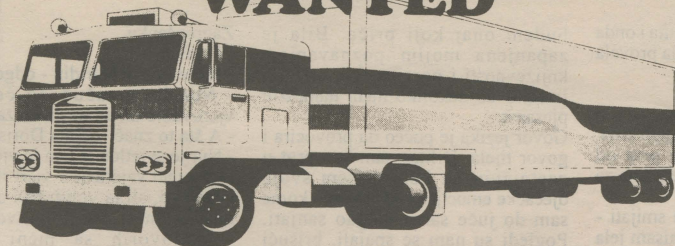
ORGANI ZATOR: SKIJAŠKA SEKCIJA PGSKC "BEHAR"

TAKMIČENJE ĆE SE ODRŽATI NA SKIJAŠKIM STAZAMA "BELLEAYRI" KOD NAŠEG ZEMLJAKA JUPA DEŠIĆA

ZA OSVOJENA PRVA TRI MJESTA NA TAKMIČENJU - OBEZBJEDILI SMO BOGATE NOVČANE NAGRADE:

1. MJESTO \$500
2. MJESTO \$200
3. MJESTO \$100

TRUCK DRIVER WANTED

Enotrade, Inc. is looking for CDL truck drivers to operate trucks with 53' dry van trailers throughout the continental U.S.

We hire experienced and courteous drivers with min. 3 months of verifiable over the road experience.

Enotrade, Inc. offers with regular employment status, 50/50% medical insurance after two months of employment. Pay is based on experience. We are very competitive and start with 33 cents per mile for solo driver.

Drivers and Owner Operators from any state, please call **Enver at 847-657-8434** for details.

Our www.eno-trade.net WEB site is under construction.

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

So kuz
MIKI *svuda*

Shell she PUTICA

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW S&ITG has a contract with the US Army to provide linguists to support peacekeeping forces in the Balkans. Currently, we have a need to identify additional individuals who meet the requirements and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

1. US citizenship
2. Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian; excellent English skills (*language tests will be given*)
3. Good physical condition (*medical exams will be given*)
4. Must undergo and pass a detailed security background check

Individuals who meet the requirements will be offered one-year linguist agreements. The pay is \$4,000 per month, plus a \$2,000 bonus every six months. Your transportation costs, housing, food and medical and life insurance will be provided. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy in the near future, please fax your resume to (703) 968-1276.

For additional information, call (703) 968-1263

Prva nagrada
25"

TV u Boji

Treća nagrada
VIDEO

POVRATAK TAKSE '99

AHMED BROKERAGE, INC.

Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99

Vi možete biti jedan od sretnih dobitnika kroz obračunavanje vaše takse preko

Ahmed Brokerage Inc

Četvrta nagrada

RADIO

Druga nagrada
19"

TV u boji

Peta nagrada
KAMERA

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE)
U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ POVRATAK TAKSE MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO

* Auto * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI

* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE

* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:

OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI
10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE.

AHMED BROKERAGE, INC.

43-07 Broadway, Astoria, NY 11103

Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

Besplatni

MALI OGLASI

IZDAJE SE STAN

Izdaje se jednosoban stan (one bedroom) u
Bronx-u, New York na povoljnoj i sigurnoj
lokaciji (Pelham Bay). Poželjan bračni par.

Za sve informacije javite se na telefon:
(718) 823-6335.

KUĆA NA PRODAJU

Prodajem kuću i zemlju oko kuće u
Plavu (Crna Gora).

Za sve bliže informacije nazovite svakim
danom sem utorka u restoran Bella Adelinas
na telefon (718) 851-8550 i tražite Šabovića.

KUHARICA TRAŽI POSAO

Profesionalna kuharica sa višegodišnjim
iskustvom, posebno na pripremanju
specijaliteta Italijanske kuhinje hitno traži
posao u restoranu. Nazovite na telefon
(718) 417-8105

HALAL MEAT
JEZERO
GROCERY & MEAT

- * Halal meso *
- * Suho meso *
- * Sve vrste sira *
- * Razne poslastice *

2323 65 street
Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE FM91.5 Mz od 11:30 do 12 sati

P.O. box 8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Tax ID: 22-3332195

Paramis NJ 07653-8091

Emil: Voice / BH@yahoo.com

Narudzbjenica za pretplatu na SabaH

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona
samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu
kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
možete poslati
na adresu:
SabaH
43-07 Broadway
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.theafan.com/sabah/

Piceria

SABAH

VI. Muzafer Bektešević i Ermin Balić

42-20 30.Avenue

Astoria, New York

Tel. 718-545-9455

Dodjite i probajte naše
specijalitete domaće i
italijanske kuhinje
- Burek i druge pite
- Specijaliteti sa roštilja
- Jagnjeće pečenje
- Domaći pasulj
- Sarma

PIRJANI:

Pirjani imaju uz kulinarški i medicinski značaj, jer ovakvim načinom spremanja meso gubi mnogo manje hranljivih sastojaka, meso se mekša u vlastitom soku i u vrlo maloj količini vode. U Hercegovini se obično pirjanima nazivaju jela koja se spravljaју od rebara (janjećih, ovćijih ili suhog mesa u zimskom periodu), koja se nešto zaprže na vreloj masnoći, uz eventualni dodatak luka (ako luk odgovara određenom povrću), zatim zaliju toplom vodom i kuhaju. Kada je meso napola kuhano, sastavlja se sa odgovarajućim povrćem i dalje kuha, a na kraju eventualno začini maslom.

Međutim pod pirjanom u Bosni se razumijeva sasvim drugo jelo, odnosno jelo spravljeno od bijele i crne džigarice. Pirjaniti (pirjati - kuhati - dinstati) je izvedenica od perzijske riječi "biryani" što označava nešto zajedno kuhati (u ovom slučaju meso i povrće) i dinstati na masnoći. Drugo značenje je kuhati isjeckanu džigericu ili isjeckano meso sa džigericom, toliko dok masnoća ne savri.

Ili, kako se to kaže pirjaniti ili pirjati, tušiti - znači kuhati nešto u pari, a koja se stvara od namirnice koju pirjanimo (juha, voda, maslo, maslac i sl.) Zato su tendere (lonci) u tradicionalnoj kuhinji imale kupasti poklopac koji upada u opervaženu posudu, pa su bile praktične za pirjanje jela. Neke industrije suda oponašaju danas ovaj oblik tendžere.

LOZOVINA - PIRJAN

Spravlja se u proljeće, kada se počne razvijati vinova loza. Suho meso se izreže na komade i stavi kuhati. Ubrano mlado lozovo lišće se krupno iskriza i malo obari, te ocijedi. Kada je meso donekle prokuhan, doda se lozovo lišće i

nastavi kuhati. Zatim se prespe sa malo pirinča. Lozovina se spravlja i od suhog lozova lišća, s tim što se suha lozovina mora prethodno, večer prije kuhanja, potopiti u vodu

PILEĆI PIRJAN

Za 4 obroka: Jedno masnije pile, 15 dkg luka (crvenog), 15 dkg masla, 3 zelene paprike, jedan crni patlidžan, dva paradajza, 50 dkg krompira, majdonos i đumbir.

Piletinu isjeći na komade i na vrelim maslu zapržiti u tavi da porumeni. Izrezati patlidžan na kockice i posoliti. U lonac staviti kašiku masla, izrezati luk na rebra i

papriku, te sasuti na uzavrelo maslo. Dodati ocijedene patlidžane. Piletinu izvaditi iz tave, ocijediti i naslagati na povrće u lonac. Izrezati paradajz na kriške i dodati nešto mesne vode (juhe), poklopiti i pustiti da kuha (pirjani se).

Kada se piletina "upoli" (napola skuha), izrezati krompir na kriške, dodati i pustiti da se sve dalje kuha. Na kraju dodati isjeckan majdonos (peršun) i đumbir.

PIRJAN OD KISELOG KUPUSA

U tendžeru (lonac) staviti malo masla i postaviti sloj suhog mesa izrezanog na komade, pa sloj kiselog kupusa (isjeckanog kiselog kupusa) te tako slagati sloj po sloj da na kraju ostane nekoliko prsta praznog prostora do vrha lonca (tenžere). Zatim se nalije nešto juhe ili vode, poklopi i dinst (kuha). Ukoliko pirjan

ne pusti dovoljno vlastitog soka, dolijeva se malo vodom ili juhom da ne bi zagorio.

Kada su meso i kupus gotovo kuhani, prespe se pirjan sa malo riže i nastavi kuhati dok i riža ne bude kuhana.

Po želji, prilikom serviranja može

se začiniti uzavrelim

maslacem ili maslom. Pilavdžić preporučuje da se prije slaganja prijana

PIRJAN OD GRAŠKA

Mladi grašak u nekim krajevima bosne naziva biža. Za 4 obroka: 1 kg mladog graška, 1 kg janjećih rebara, 1 glavica luka, 5 fdkg masnoće, so, rukovet majdonosa (peršunova lišća), malo mrkve ili jedan krompir, 1 paradajz, ili malo ukuhanog paradajza. U lonac se stavi masnoća, isjeckan luk i dinst. Meso se opere, izreže na komade, posoli i stavi u lonac na luk, pokrije i pusti oko pola sata da se dinst. U međuvremenu se očisti grašak (izvade zrna). Kada se

meso upoli, saspu se zrna grška, očisti majdonos i malo mrkve isjeckane na kockice (ili 1-2 krompira). Zatim se ukriza 1 paradajz (ili doda malo ukuhanog). Poklopiti i kuhati. Kasnije se dodaje pomalo juhe ili vode, tako da i poslije kuhanja ostane dovoljno safta. Kada je grašak mekan (a i meso), pirjan je varen (kuhan). Može se upotrebljavati i drugo meso (junče, teleće), a također grašak iz konzervi. Još se može dodati i malo nane i celera.

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

125 Canal St. Room 302
New York, NY10002

NAPOMENA

Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS
MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM

OD \$10,000.00

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

Esselamu alejkum dragi moji SabaH-ranioci, Oprostite mi, malo, malo, pa Vam se javljam. Ovaj puta Vam šaljem fotografije polaznika našeg Bošnjačkog mekteba u Santa Clari. U ovoj školskoj godini naš mekteb radi svake nedjelje od 10-12:30 sati. U prosjeku svaki puta na nastavi bude prisutno oko 70 polaznika. Oni su podijeljeni u dvije grupe, a prema pokazanom predznanju sa kojim su došli u ovaj mekteb. Plan i program rada je izrađen kao što se radi u našoj domovini. Džematski odbor je odlučio da svi polaznici dobiju besplatne udžbenike - Ilmihale i Uvod u Kur'ansko pismo - sufaru. Nabavka prvih udžbenika je išla na teret džemata. Isto tako smo se na džematskom odboru dogovorili da za ramazanski i za nastupajući Kurban bajram našim polaznicima mekteba, kao i ostaloj našoj djeci podijelimo bajramske paketiće. Ovo će biti naša dužnost i u buduću. Našoj djeci je mjesto u našoj džamiji i mektebu i od nas će poklone dobiti. Na izvođenju nastave u našem mektebu rade sa djecom mumin ef. Garibović i Isak Suzeiri. Do sada smo zadovoljni sa našim polaznicima, a mi ćemo nasotjati da i oni budu sa nama zadovoljni. Na kraju, najvažnije je da radimo i našoj djeci ulijemo ljubav prema našem Stvoritelju i našoj vjeri Dini-Islamu. U prilogu vam dostavljam i ovu pjesmu - MOLBA i molim da nađe mjesta na stranici našeg SabaH-a. Uz želje za sve najbolje svima vama i puno, puno uspjeha u radu za naš SabaH, primite puno bratskih selama od vašeg vjernog čitaoca i velikog prijatelja, Mumin ef. Garibovića.

MOLBA

Allah, Allah - ja Te molim podari mi zdravlje, sreću da Ti služim u Islamu i divim se Tvom umjeću.

Svemogućnost Tvoju Bože vasiona slavi cijela. I ja Ti na sedždu padam gledajući Tvoja djela.

Sedždu čineć Tvojim moći molim Ti se Bože sveti blagoslovi moju Bosnu, njena polja i vrliti.

Blagoslovi Bosnu moju Allah, Allah - Bože silni da se vječno Bosnom čuje mujezina glas umilni.

Naša vjera Dini - Islam nek nam vječno srca grije. Ne daj Bože da tudina čari Bosne nam sakrije. Mumin Garibović, San Jose, 15. februara 2000

na taj način sačuvamo i na naše mlade prenesemo naše lijepe običaje iz naše jedne i jedine domovine Bosne i Hercegovine.

Molimo vas da donesete sokove i ostalo što je uobičajeno za mevlud.

Očekujući vaš dolazak, bratski vas sve selamimo.

BAJRAN ŠERIF MUBAREK OSLUN!

Predsjednik džematskog odbora - Nezir Šabić i džematski imam - Mumin ef. Garibović

BAJRANSKO VESELJE

Džematski Odbor Bošnjaka "Bay Area"

Santa Clara - San Jose

Esselamu alejkum drage naše džematlije, kao i svi naši Bošnjaci koji sada živite u ovoj eriji. Pozivamo vas na naše zajedničko BAJRAMSKO VESELJE koje pripremamo u Islamic Centru Santa Clara, na Bajram 19. marta ove goidine (nedjelja).

Program: Podjela našoj djeci bajramskih paketića - od 11 sati prije podne, Jasini Šerif i drugi ajeti iz Kur'ana kerima, Mevlud - Ilahije i Kaside, Dova i završetak programa.

Napominjemo da će zvanični program početi poslije klanjanja podne namaza. Molimo vas da dođete na ovo naše zajedničko veselje, a izvođači ovog programa će nastojati da svi na kraju budete zadovoljni. Ovaj džematski odbor će nastojati da svakoga narednog Bajrama priredi ovakav program i da

Esselamu alejkum poštovani uredniče SabaH-a

Kada sam pročitao da se Haris Silajdžić povlači sa svoje dosadašnje dužnosti, shvatio sam da ipak ova stara plejada Mladih Muslimana može da očuva Bosnu i samo je oni znaju čuvati. Kada je i Alija Izetbegović najavio da se povlači iz Predsjedništva BiH onda mi je došlo na pamet, jedino bi mogao mjesto Alije doći gospodin Nedžib Šaćirbey. Imao sam priliku da se sa dr. Nedžibom upoznam ovdje u Londonu, kada je na jednom sastanku gdje je bio prisutan i jedan poslanik iz Ontarija dr. Nedžib Šaćirbey je za generala Mekenzija rekao kako se veoma nekorektno ponašao prema Bošnjacima. Samo onako je mogao reći dr. Nedžib Šaćirbey. On je um današnjice. Eto, Stipe Mesić je došao na čelo Hrvatske ali Nedžib je daleko sposobniji od Mesića iako ja ni Mesića ne potcjenjujem. Zato sam napisao pjesmu o Nedžibu Šaćirbey-u i ona sve kaziva koje je on.

Esselamu alejkum ve rahmetulahi veberakatuha

Miralem Resulović - Trebinjac

NEDŽIB ŠAĆIRBEY

Nedžib je izvor koji se rastvori kada plamen nepravdu liže i čemer izbjeglu dušu posoli on je izvor koji u istinu kidiše.

On je rijeka što Bosna se zove kroz litice sive narav svoju rodi u stečku ponos u merhametu ljudskosti sve do ušća emanet se plodi.

On je zvijezda sedmoga neba balkanski karamluk umom osvijetli divan mu mehlem gromu i ognju iz rutava srca trnje povadi.

Ranjenim glasom Bosna ga zove to saborci neki muškost gube kemano trnje od tudina pišti lagumi se šire i povratku mole.

Nedžib je izvor koji se rastvori Kada plamen nepravde liže i čemer izbjeglu dušu posoli on je izvor koji u istinu kidiše.

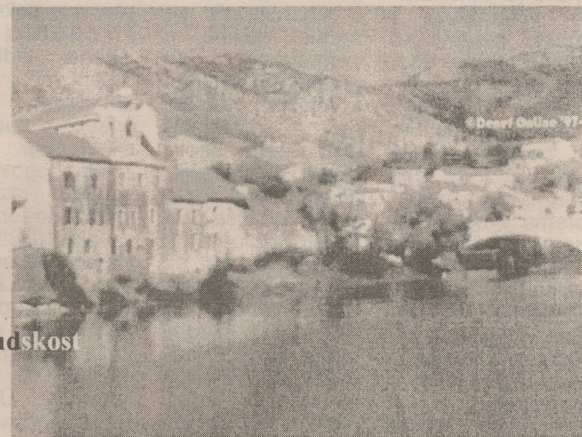
Miralem Resulović-Trebinjac

Esselamu alejkum poštovani uredniče Šukrija, Htio bih Vam se obratiti sa ovim pismom u kojem želim da vam iskažem podršku na vašem radu, a ujedno i da pokušam da vam ukažem na neke greškice prilikom štampanja, tako, ne bili uskoro i one iščezle i omogućile SabaH-u da još ljepše sija.

Zovem se Nedžad Omeragić, prognanik iz Banja Luke koji sada trenutno živi u Kanadi gradu Windsoru u provinciji Ontario. Uz novine SabaH koje nam održavaju bošnjački duh ovdje u svijetu daleko od naše nam drage države Bosne i Hercegovine, kao i sve drugo što zrači bošnjačkim sjajem ovdje na ovome kontinentu i čini nam život lakšim i prognanički život u nadi za skorim povratkom tamo gdje pripadamo i gdje nam je mjesto. Sve provokacije u kojima se kritikuje SabaH i naziv zašto da se zove SabaH a koje dolaze na žalost od ljudi Bošnjaka ne bi trebale da poremete taj dosadašnji SabaH-ov sjaj. Ipak bi ti koji žele to da urade morali da znaju da upravo bježenjem od naših riječi, naših običaja, naše kulture, naše vjere (kada kažem naše mislim na bošnjačku). Molio bih i da se malo više pokloni pažnjom prilikom štampanja pjesama jer jedna riječ mijenja smisao i ljepotu pjesme, dok greška u nekim većim člancima ne znači ništa. Pjesme su ipak osjetljivije i traže da im se pokloni malo viša pažnja. Na kraju želim da nam SabaH, i dalje sija i da iz njega svijetle naše bošnjačke riječi, pjesme, priče, i sve ono što zrači bošnjaštvom.

Primite mahsuz selam

Nedžad Omeragić

TREBINJE - STARI DIO GRADA

Pišite nam poštovani čitaoci, vaše prijedloge i sugestije šalžite na adresu redakcije.

Čitajte SabaH da biste bili obaviješteni!

NAJLJEPŠE GODINE

Ja ne hulim na sudbinu i vrijeme, nit proklinjem starost što dolazi i što nosi sa sobom godine već ja molim vrati se mladosti i makni mi ove moje sijede. I vrati me u bezbrižne dane da preskačem visoke ograde da me gledaju sa smiješkom djevojke. Vrati se mladosti i donesi ljepotu i zdravlje i vrati me u doba maštanja kad spokojno sanjah svoje snove i sjenkama povjerih stihove. Ja ne hulim na sudbinu i vrijeme, nit proklinjem starost što dolazi i što nosi sa sobom godine već ja molim mladost da mi vrati moje, nekad najljepše godine.

Mirsad REDŽIĆ

Kako je zagrebački "Večernji list" najavio koševski meč

Tako su nekad odnose otopili Amerikanci i Kinezi

Ovih dana sportska, a još više politička diplomacija učinila je da se ugovori prijateljski susret klubova s istočne i zapadne obale Neretve, što još mnogima zvuči nevjerovatno

Što ti je diplomaciji! Amerikanci i Kinezi nekada su otopili odnose ugovaranjem međusobnog stolnoteniskog susreta. Iz ovdašnjeg kuta gledano, to je ipak bila "laka prehlada" prema mogućnosti da se sličan susret ugovori između mostarskih klubova Zrinjskog i Veleža. Prije Drugog svjetskog rata su se ta dva kluba često sastajala, a posljednja takva utakmica odigrala se daleke 1938. godine. Vlasti nove Jugoslavije zabranile su rad hrvatskog Zrinjskog, a klub je obnavljanjem 1991.

godine opet došao u situaciju da se prošle godine u doigravanju za prvaka BiH sastane s Veležom. Kao što se zna, ta utakmica je propala, kao i čitavo doigravanje, ali ovih dana sportska, a još više politička diplomacija učinila je da se ugovori prijateljski susret klubova s istočne i zapadne obale Neretve. Još uvijek ta činjenica mnogima zvuči nevjerovatno. Međutim, Velež i Zrinjski istrat će u srijedu u četnaest sati na "neutralnom" terenu na Koševu. Organizator je sarajevski list

"Dnevni avaz", a glavni je pokrovitelj širokobriješka mesna industrija "Lijanović". Ova utakmica ima posebno značenje u vrijeme intenzivnih dogovaranja između razjedinjenih nogometnih saveza NSBiH i NS Herceg Bosne, naravno i treće strane, FS Republike Srpske, oko ujedinjenja i pokretanja jedinstvene republičke lige. UEFA i FIFA sigurno sve drže pod posebnim povećalom. Potez Zrinjskog i Veleža sigurno će čelnicima iz Cihira navući osmijeh na lice.

Tenis: HINGIS I DALJE PRVA

Miami, (BHP/AFP)

- Švicarkinja **Martina Hingis** i dalje je na prvom mjestu rang liste najboljih svjetskih teniserki sa 5.684 boda.

Poredak ostalih:

2. **Lindsay Davenport** (USA) sa 5.190, 3.
- Venus Williams** (USA) 3.706,
4. **Serena Williams** (USA) 3.209,
5. **Nathalie Tauziat** (Francuska) 2.550, 6.
- Mary Pierce** (Francuska) 2.467,
7. **Concita Martinez** (Spanija) 1.981,
8. **Julie Halard-Decugis** (Francuska) 1.973,
9. **Monika Seleš** (USA) 1.920,
10. **Anna Kournikova** (Rusija) 1.823,
11. **Sandrine Testud** (Francuska) 1.771,
12. **Arantxa Sanchez** (Spanija) 1.768,
13. **Barbara Schett** (Austrija) 1.766,
14. **Jennifer Capriati** (USA) 1.556,
15. **Amelie Mauresmo** (Francuska) 1.475,
16. **Amanda Coetzer** (Juzna Afrika) 1.430,
17. **Anke Huber** (Njemacka) 1.424,
18. **Elena Likhoteva** (Rusija) 1.380, 19.
- Amy Frazier** (USA) 1.265 i
20. **Dominik Van Roost** (Belgija) s 1.261 bodom.

Odbojka: BRČACIMA KUP BiH

Sarajevo, (BHP)

Odbojkaši Brčkog pobjednici su Kupa Bosne i Hercegovine. U finalnom susretu Kupa u Lukavcu Brčko je savladalo ekipu Sport marker iz Sarajeva rezultatom 3:2 (25:23, 17:25, 17:25, 25:22, 15:9). U ranije odigranim polufinalnim mečevima postignuti su sljedeći rezultati: Bihać - Sport marker 1:3, Brčko - Lukavac 3:2.

Za najboljeg igrača finalnog turnira proglašen je Ekrem Lagumdžija (Sport marker).

Nogomet: PRVENSTVO FRANCUSKE

Pariz, 27. februara (BHP/AFP) - U 27. kolu nogometnog prvenstva Francuske postignuti su sljedeći rezultati: Bordeaux - Nantes 3:0, Bastia - Auxerre 2:0, Montpellier - Lens 1:1, Troyes - Saint-Etienne 0:1, Rennes - Le Havre 2:1, Metz - Sedan 1:1, Paris SG - Nancy 1:1 i Lyon - Marseille 2:0. Veceras igraju: Strasbourg - Monaco. U vodstvu je Monaco (utakmica manje) sa 55 bodova, slijede: Lyon sa 45, Paris SG sa 43, Sedan i Auxerre sa 42 boda itd.

KVALIFIKACIJA ZA EP KOŠARKAŠA

Sarajevo, (BHP) - U susretima petog kola kvalifikacija za EP košarkaša 2001. godine u Turskoj postignuti su sljedeći rezultati: A-grupa: Svicarska - Slovačka 73:58, Hrvatska - Latvija 89:88, Madjarska - Engleska 96:89.

TABELA

1. HRVATSKA	5 5 0 418:338 10
2. MADJARSKA	5 3 2 372:352 8
3. SVICARSKA	5 3 2 351:372 8
4. LATVIJA	5 2 3 416:395 7
5. ENGLESKA	5 2 3 388:413 7
6. SLOVACKA	5 0 5 300:389 5

U šestom kolu, 22. novembra, igraju: Slovačka - Hrvatska, Svicarska - Engleska, Madjarska - Latvija.

B-grupa: Austrija - Bjelorusija 68:66, Češka Republika - Estonija 76:92, Grčka - Poljska 78:60.

TABELA

1. GRČKA	5 5 0 384:305 10
2. ESTONIJA	5 4 1 405:365 9
3. ČESKA	5 3 2 395:370 8
4. POLJSKA	5 2 3 367:391 7
5. AUSTRIJA	5 1 4 353:407 6
6. BJELORUSIJA	5 0 5 344:406 5

U šestom kolu igraju: Bjelorusija - Ceska Republika, Austrija - Poljska, Grčka - Estonija.

C-grupa: Finska - Holandija 86:83, Izrael - Bugarska 87:65, BiH - Švedska 67:52.

TABELA

1. IZRAEL	5 5 0 414:320 10
2. BiH	5 3 2 361:344 8
3. FINSKA	5 3 2 403:421 8
4. BUGARSKA	5 2 3 352:376 7
5. HOLANDIJA	5 1 4 360:387 6
6. ŠVEDSKA	5 1 4 338:381 6

U šestom kolu igraju: Holandija - Izrael, Finska - Švedska, BiH - Bugarska.

D-grupa: Island - Portugal 68:87, Slovenija - Belgija 74:69, Makedonija - Ukrajina 84:58.

TABELA

1. SLOVENIJA	5 5 0 402:314 10
2. MAKEDONIJA	5 3 2 375:325 8
3. BELGIJA	5 3 2 353:331 8
4. UKRAJINA	5 3 2 330:317 8
5. PORTUGAL	5 1 4 347:392 6
6. ISLAND	5 0 5 292:420 5

U šestom kolu igraju: Portugal - Slovenija, Island - Ukrajina, Makedonija - Belgija. Po dvije najbolje plasirane reprezentacije iz svake grupe plasirat će se na prvenstvo.

Plavsko - Gusinjski
Kulturno Sportski
Centar - Behar

RADIO BEHAR

SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU

TEL-FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496

BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU
SLJEĆE:

HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE
I SPORTSKE VIJESTI

Bošnjak u finalu turnira Pat Ryder - New York

UZBUĐENJA I PREVIŠE ZA JEDAN VIKEND

Ako je istina da velika uzbuđenja skraćuju život, onda slobodno mogu reći da je fudbalska ekipa Bošnjak iz New Yorka skratila moj, pa i život svih ostali koji su prošlog vikenda pratili njegove utakmice. Igrajući u sklopu Pat Ryder turnira, fudbaleri Bošnjaka bacili su na koljena ekipu za ekipom. Tako se došlo i do četvrtfinala. Plasirale su se ekipe: Bošnjak, Polonia, Polonez, Integral Kings, Oceanside, East Meadow, Glen cove i Hungaria. Polonez izbacuje iz daljeg takmičenja ekipu Integral kings, pobjeđivši je sa 3:0, Oceanside izbacuje East Meadow pobjedom od 2:1. Onda su na red došli naši - Bošnjak.

Subota je, 2:30 poslije podne a protivnik je ekipa Polonia. Zauzimam poziciju, stavljam bilježnicu u krilo, gledam semafor na kome svijetle sve nule. Fudbaleri Bošnjaka istrčavaju na teren. Srce mi užurbano lupa. Na momenat se pitam trebam li kao novinar biti hladnokrvan i bilježiti profesionalno. Ne mogu, ljubav prema Bošnjaku mi to ne dozvoljava. Već u drugoj minuti utakmice to se i potvrđuje. Skačem i vičem na sudiju nakon što Sejdić griješi kao zadnji igrač naše odbrane. Protivnički igrač mu oduzima loptu i kreće sam ka našem голу. Golman Lucević trči u susret, da skрати ugao. Uspijeva izvanrednom parodom pokupiti i loptu i njega. A onda, užas. Lucević počinje udarati šakama igrača kojeg je upravo spriječio da postigne gol. CRVENI KARTON našem golmanu i Bošnjak ostaje sa igračem manje. Na gol staje Enver Kolenović. Od tog trenutka, pa sve do kraja utakmice (koja inače traje 28 minuta bez poluvremena-po propozicijama organizatora turnira) prava drama na terenu i oko njega. Oprostite mi, poštovani čitaoci, što ću biti decidan jer sam tog trenutka prestao biti novinar - postao sam dušom i tijelom, navijač.

7. minut. Skoro sa centra nakon druge Sejdićeve greške, oštar šut protivničkog igrača br. 14 dovodi protivnika u vodstvo od 1:0.

12. minut. Esad Nikočević podiže publiku na noge, ali pogađa stativu. Ostaje 1:0 za Poloniu.

13. minut. Nakon faula nad Nikočevićem - penal za Bošnjak. Penal izvodi A. Radončić ali, pogađa stativu. Opet ništa.

16. minut. Opet Sejdić griješi, dva protivnička igrača ispred nemoćnog golmana Kolenovića. Protivnik vodi sa 2:0.

18. minut. Pritisak Bošnjaka, do kraja utakmice ostalo je još 10 minuta. Svi igrači (osim golmana) su na protivničkoj polovini. Ali, brza kontra fudbalera Polonije 1:3:0 za protivnički tim. U publici tajac. Nekoliko navijača se već sprema da razočarano napusti teren. Od tog trenutka dešava se nešto što krasi ovaj sport. Nešto, zbog čega fudbalska lopta oko sebe okuplja cijeli svijet. Do izražaja dolazi borbenost, želja za uspjehom, tada čovjek nadvlada samog sebe.

Pehar u rukama Mirsada Sejdića

Zajednički snimak na kraju turnira

ostaje neriješen 3:3.

PENALI. Prvi naš izvođač Nikočević pogađa stativu. Redaju se izvođači penala a mi molimo Boga da neki od protivničkih promaši. I bi tako. Protivnički igrač sa brojem 10 na leđima promašio je gol pa je prvi krug izvođenja penala završen kod rezultata 7:7. Ide se u drugi krug izvođenja penala dok neko ne pogriješi. Izvodi se još 5 krugova i uvijek se postiže gol. Pobjednik još uvijek nije riješen. Rezultat je sada 11:11.

12:11. Čeka se njihov golman da šutira, a naš golman sada brani. Kakav li je on šuter, pitamo se??? Srećom, bio je loš jer je loptu samo plasirao u donji desni ugao toliko sporo (vjerovatno iscrpljen i zbunjen zvižducima naših sjajnih navijača), da je naš golman kojim slučajem krenuo u suprotni ugao, imao bi vremena da se vrati i odbrani svoju mrežu.

Tako je završeno u subotu. Otišli smo sa terena svi veseli, te do kasno u noć pričali o prethodnom danu. Mnogi od nas nismo mogli tu noć ni zaspati od prevelikog uzbuđenja. Sutradan, u nedjelju trebalo je opet doći na polufinalnu utakmicu

NEDJELJA: Kažu, novi dan nova nafaka. U polufinale su se plasirale ekipe Bošnjak, Polonez, Oceanside i Hungaria. Ocean side pobjeđuje Hungariu sa 2:1 a Bošnjak opet u dramatičnoj utakmici konačno uspijeva eliminisati ekipu Poloneza pogotkom A. Radončića, četrdeset sekundi prije kraja. Za ovu utakmicu, može se slobodno reći da je bila "finale prije finala". Borbena i nadasve uzbuđljiva utakmica sa mnogo šansi.

Konačno je na red došla i finalna utakmica između Bošnjaka i ekipe Oceanside. "Došli do izvora a ne napiše se vode". To se upravo desilo Bošnjaku na finalnoj utakmici. Mlitava igra Bošnjaka rezultirala je rezultatom od 3:0 za ekipu Oceanside. Razlika u kvalitetu u potpunosti odražava i stanje na terenu. Više zalaganja i borbenosti ekipe Ocean side rezultiralo je zlatnim peharom za osvojeno prvo mjesto na turniru. Bošnjaku je ostalo da se zadovolji drugim mjestom što svakako nije mala stvar jer je na ovom turniru, turniru Pat Ryder, učestvovalo 42 fudbalske ekipe.

Publika je nadoknadila izgubljenog igrača

22. minuta. Znači- do kraja utakmice ostalo je još samo šest minuta.

Nikočević nekako uspijeva oko sebe provrtiti troicu protivničkih igrača i oštrim šutem zatresti protivničku mrežu. Sada, 5 minuta prije kraja utakmice Bošnjak budi nadu. Svi pogledi su uprti na semafor na kojem stoji rezultat 3:1 a do kraja utakmice još samo 4:30 minuta. Publika skandira "Bošnjak, Bošnjak". Svi su na nogama. Samo što je protivnik krenuo sa centra, Sejdić se iskupljuje za svoje prethodne greške jer nakon proigravanja sa Sujkovićem prosto zakucava loptu u mrežu i smanjuje rezultat na 3:2

samo dva minuta prije kraja utakmice. Podsjećam vas, poštovani čitaoci da cijelo vrijeme Bošnjak ima igrača manje. I onda, samo minut prije kraja utakmice nevjerovatne vragolije Nikočevića. Prosto sakriva loptu protivničkim igračima da bi nakon toga uslijedio šut koji je izazvao pravi prolom u dvorani. Bošnjak je izjednačio rezultat u zadnjoj minuti. Znači, produžeci. Neopisiva rados na terenu i kod publike. Poljaci šokirani ne mogu da shvate šta im se to dogodilo za samo 6 minuta. Drama se nastavlja.

Desetominutni produžeci donose nova uzbuđenja. Publika i dalje nadoknađuje igrača koji fali. Nakon 10 minuta produžetaka rezultati dalje

Došlo se do tačke usijanja. U dvorani je već odavno mukla tišina. Samo se čuju ovacije kad se mreža zatrese nakon šuta. Opet tišina. Svi fudbaleri, i naši i protivnički prosto bježe od lopte. Niko ne želi biti taj ko će pogriješiti i odlučiti utakmicu. Svi su se već izredali - dvaput. Ostali su SAMO GOLMANI. Lopti prilazi prvo naš golman koji treba da šutira. Svi smo napeti. Šta će biti? Znamo da Kolenović i nije neki dobar izvođač penala. Većina nas je zažmirila, a vjerujemo i Kolenović koji se jednostavno zatrcio i opalio iz sve snage. I GOOOL. Bošnjak sada vodi

**Nagradni ciklus:
PRONAĐITE GREŠKU**

Čestitamo našem čitaocu **Mustafi Muteveliću** koji i dalje vodi na listi onih koji su nam se javili sa tačnim odgovorima. Nastavljamo sa ciklusom u nadi da će naši čitaoci nastaviti da komuniciraju sa nama u redakciji jer, SabaH je naš i vaš.

U rečenicama ispod (u svakoj posebno) izmjenili smo po jedno slovo, čime smo malo izmjenili pravi smisao rečenice. Vaš zadatak je da tu "grešku" pronađete i riješite rečenicu u njenom pravom logičnom smislu. Kad to uradite, nazovite nas na (718) 267-1299 i recite nam vaše rješenje.

Broj tačnih odgovora nosi broj bodova koji će biti objavljen sa vašim imenom, a kraj ciklusa donijeće pobjedniku SabaH-ovu nagradu.

A sada evo i tih dvosmislenih rečenica:

1. Djed Asim uvijek ima dobrog meda jer gaji zečeve.
2. Već nedjelju dana čekam da mi stigne pamet iz Sarajeva.
3. Šta će strani šahisti reći o nama, ako ne mogu da kupe ni najobičniju partiju.

ZANIMLJIVOSTI: NAJ, NAJ, NAJ...

Najviše kontrolisana temperatura registrovana je u laboratorijama Kalifornijskog univerziteta 1960. godine, prilikom montiranja atomskih oružja. Iznosila je 35 miliona stepeni.

Najtetoviraniji čovjek na svijetu bio je izvjesni Vivijen Simons, zvani Mornar Džo. On je na tijelu imao 4830 utetoviranih crteža i šara. Umro je u Torontu u Kanadi u 77. godini života.

Najveća visoravan na svijetu je Tibet u srednjoj Aziji. Njena površina iznosi 200 hiljada kvadratnih kilometara, a prosječna nadmorska visina 4875 metara.

Najduži hljeb koji je ikada ispečen bio je dug 122 metra, a napravljen je 19. aprila 1975 godine. Ispekla ga je ekipa od 200 pekara i studenata Boaze univerziteta u Ohaju (SAD). Hljeb je pojelo 2500 ljudi na jednom stadionu za 40 minuta.

Najuža ulica na svijetu je San Đovani u Rimu. Široka je svega 48 centimetara.

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

HOLIVUDSKI GLUMCI KOJI SU SE NAJVIŠE PUTA ŽENILI-UDAVALI

Glumci: Stan Laurel, Mickey Rooney, Lana Turner, Georgia Holt i Zsa Zsa Gabor su svi izašli pred matičara 8 puta. Elizabeth Taylor je napravila jedan mali presedan. Udavala se usam puta ali je imala "samo" sedam muževa, jer se za Richarda Burtona udavala - dvaput.

NAJBOGATIJI NA SVIJETU

Najbogatiji čovjek na svijetu je još uvijek Bill Gate (star 43 godine) i vlasnik čuvene kompjuterske firme Microsoft Corporation. Vrijednost ove korporacije procjenjuje se na 39.8 biliona dolara.

Najbogatija žena na svijetu je Liliane Bettencourt koja je vlasnica poznate kozmetičke kuće "L' OREAL" - čija se vrijednost procjenjuje na oko 8,4 biliona dolara.

ČOVJEK SA NAJVIŠE KREDIT KARTICA NA SVIJETU

Walter Cavanagh iz Santa Clare (Californija) je zauzeo prvo mjesto u Ginisovoj knjizi rekorda po tome što posjeduje ukupno 1397 različitih kreditnih kartica koje ukupno vrijede nešto više od 1.65 miliona dolara. On svoju kolekciju drži u novčaniku koji je dugačak oko 250 fita i koji je težak 38 lb i 8 oz.

ITALIJANSKA UKRŠTENICA

(Za SabaH sastavio: Ismet Herović - Iko)

[illegible]

Rješavajući ovu ukrštenicu sami upisujete crna polja. Njihov broj je označen u zagradama poslije svakog opisa. Raspored crnih polja nije simetričan, a ima ih ukupno 19.

VODORAVNO: 1. Put "postrojenje" za vozila (0), 2. otrovne zmije - zadnje slovo abecede - oznaka za azot (2), 3. Ljudi koji imaju sopstvena sredstva za proizvodnju i proizvode za svoju korist - sastavni veznik (1), 4. koje ima rogove - uređaj za istovar vagona, kiper (1), 5. Planinski vrh na Himalajima u Nepal - "International News Service" (skr.) - najveća žlijezda u ljudskom organizmu (mn.) (2), 6. Ninoslav (skr.) - ime starije glumice Rine - jezero tektonskog porijekla u istočnoj Africi. (2), 7. čovjek koji tjera inat - uzvik nestrpljenja - oznaka Italije (3), 8. oznaka sumpora - tugovanje, jadikovanje (1), 9. pokazna zamjenica - oznaka kalcijuma - radnik u arhivi (2), 10. porodica biljaka, štitare - veznik - drugo slovo abecede (2), 11. zvijer iz porodice mačaka - rastavni veznik - lahka dvokolica u istočnim zemljama koje vuče čovjek (2).

USPRAVNO: 1.pjevač koji pjeva sopran - oznaka za prečnik (1), 2. alkaloid iz biljke atropa - organi sluha (1), 3.izvorno, samoniklo - oznaka Trsta (1), 4. plutača na moru - mjesto u Bosni kod Konjica (2), 5.baviti se jednim sportom - posjedovati (1) 6. rimski vojskovođa i državnik, Marko - oznaka aluminijuma (1), 7. haljetak krznom postavljen, činter - korisnici stana (1), 8. kiselina (lat.) - oznaka za amper - trčanje (3), 9.isprekidan, grčevit plač - snalažljiv, spretan čovjek (1), 10.oznaka za njutn - osobe istog imena - veznik (2), 11. ostrvo na Jadranskom moru - staroeipatsko božanstvo, Ptah - šumica jedne vrste vrba (2), 12. oznaka ugljika - stari naziv Irana - zadnje slovo ćirilice (2), 13.penjanje krvi prema gornjim dijelovima tijela - stari naziv ostrva Raba (1).

CIPELICE

Sonja Bata iz Toronta (Canada) najveći je kolekcionar cipela na svijetu. Ona je u periodu od 50 godina uspjela da sakupi kolekciju od 10.000 pari cipela. Interesantno je da je njena firma koja se inače bavi prodajom obuće, jedna od najjeftinijih u Torontu. Sa svojom kolekcijom Sonja je otvorila muzejski prostor u kojem se čuvaju plesne cipele kraljice Victorije, cipele Johna Lennona kao i Napoleonove čarape.

NAJSKUPLJE ŠIŠANJE

Godine 1993. sadašnji predsjednik USA platio je najskuplje šišanje. Sumu od 83.000 dolara naplatila je poznata holivudska frizerka Monsieur Christopher Bilu Klintonu za šišanje u prostorijama Los Angeles-kog aerodroma.

GOLOVI

Artur Friedenreich iz Brazila u svojoj dvadesetšestogodišnjoj fudbalskoj karijeri između 1909. i 1935. fudbaler je koji je postigao najviše golova i po tome se nalazi u Ginisovoj knjizi rekorda. Dakle, postigao je za 26 godina svog igranja 1.329 golova

				AUTOR ZA SabaH ISMET HEROVIĆ	PJEVAČ NA SLICI	TIM, MOMČAD	VELIKA EVROAZIJ. ZEMLJA	NJEMAČKI FILOZOF GEORG	OSNIVAČ ZADUŽBINA (GRČ)	IME ITAL. GLUMCA VENTURE	BILO KAKO	POKAZNA ZAMJENICA
				GRČKI ANTIČKI FILOZOF	∇							
				NAUKA O ZVUKU								
				LIŠĆE								NAČIN OPHODJEN- JA, DRŽANJE
				"INTERNAT- IO. PRESS INSTITUTE"				UKRAS NA NARODNOJ NOŠNJI MUSL. ŽENSKO IME				
SabaH	EKONOMIJ- A (HRV.)	KRVNI SUD	ŠPANSKI PJESNIK,FRE- DERIKO GARSIJA	DAIDŽA OD MILJA EŠREFA (SKR.)						OMER LIVNJAK UPALA UHA (MN.)		
PTICA IZ REDA PLIVAČICA						TVORNIC KANC. PRIBORA IZ CELJA N.I.A.					ISTOK IZABRANO DRUŠTVO (MN.)	
POSUT ROSOM							SREDNJOV- JEK. VITEZ TRGOVAČK- A RADNJA					
PLAŠITI, PREPADATI									ŠUMSKA KREDA SUHA RJEČNA KORITA U ARABLIJ			
AMERIČKI GLUMAC GREGORI				LUPATI,GA- LAMITI GROMADA LEDA								DRUGA ŽENA UZ PRVU
VOĆKE KOŠTUNJA- VIH PLODOVA						ČADITI RIBLJI GURMANS. SPECIJALI- TET						
D.I.			AČIM OD MILJA MARKA OPELOVOG VOZILA					MAKEDON- SKO MUŠ. IME HUNSKI VODJA				
STARJEŠIN- A MJESTA (TUR.)					SKITAČKI NAROD VRSTA GORKOG LIKERA						OPSEG OSTATAK SIJENA, TAR	
RAZDVOJITI										T.Č. NAPAD, NASRT		
SUMPOR		SOBNA OGNJIŠTA PRAZAN HOD MOTORA							PAPAGAJ ETO, GLE			
ZEMLJIŠTE				PODRUČJA, OBLASTI (TUR.) EGIPAT								RIJEKA U AUSTRIJI
JEDNA PLANETA							KUHINJ. POSUDA (MN.) ITALIJA					
GOVORNICI (LAT.)								RIJEČNA RIBA, BULJEŠ				

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

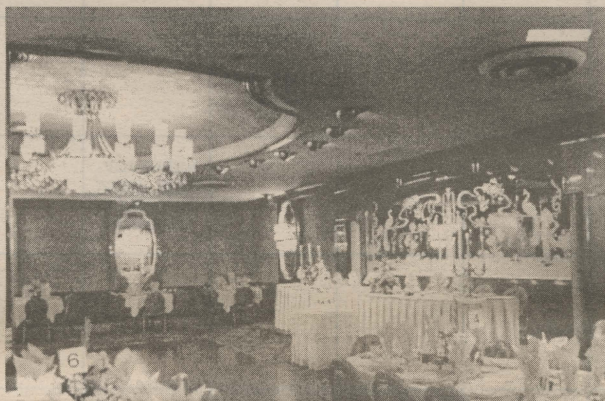
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

